

โยบ

หลักความประพฤติ
ครอบครัว ความมั่งคั่ง
และทางที่เป็น

ตามอย่างพระเจ้าของโยบ
1 มีชายคนหนึ่งในพื้นที่อันอูส
ชื่อโยบ ชายคนนั้นเป็นคนดี
รอบคอบและเที่ยงธรรม เป็นผู้
เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจาก
ความชั่วร้าย
2 ท่านให้กำเนิดบุตรชายเจ็ดคน
และบุตรสาวสามคน
3 ส่วนสัตว์เลี้ยงของท่าน มีแกะ
เจ็ดพันตัว อูฐสามพันตัว วัวห้า
ร้อยคู่ และลาตัวเมียห้าร้อยตัว
และท่านมีคนใช้มากมาย ดังนั้น
ชายผู้นี้จึงใหญ่โตที่สุดในบรรดา
ชาวตะวันออก
4 บุตรชายของท่านเคยจัดการ
เลี้ยงในบ้านของแต่ละคนตาม
วันกำหนดของตน เขาจะใช้ให้
ไปเชิญน้องสาวทั้งสามคนของ
เขามารับประทานและดื่มกับเขา
ด้วย
5 และเมื่อการเลี้ยงเวียนครบ
รอบแล้ว โยบจะใช้ให้ไปทำพิธี
ชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์
และท่านจะตื่นแต่เช้ามีด ถวาย
เครื่องเผาบูชาตามจำนวนของ
เขาทั้งหมด เพราะโยบกล่าวว่า
"ชะรอยบุตรชายของข้าพเจ้าได้
กระทำบาป และแข่งพระเจ้าอยู่

ในใจของเขา" โยบกระทำดังนี้
เรื่อยมา

ซาตานฟ้องว่า
โยบรับใช้พระเจ้า
เพราะรักความมั่งคั่ง

6 อยู่มาวันหนึ่ง เมื่อบุตรชายทั้ง
หลายของพระเจ้ามารายงานตัว
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซา-
ตานได้มาในหมู่เขาด้วย
7 พระเยโฮวาห์ตรัสถามซาตาน
ว่า "เจ้ามาจากไหน" ซาตานทูล
ตอบพระเยโฮวาห์ว่า "จากไปๆ
มาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจาก
เดินขึ้นเดินลงบนนั้น"
8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซา-
ตานว่า "เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบ
ผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่าใน
แผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา
เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยง
ธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหัน
เสียจากความชั่วร้าย"
9 แล้วซาตานทูลตอบพระเยโฮ-
วาห์ว่า "โยบยำเกรงพระเจ้า
เปล่าๆหรือ
10 พระองค์มิได้ทรงกั้นรั้วต้น
ไม้รอบตัวเขา และครีวเรือนของ
เขา และทุกสิ่งที่เขาได้อยู่เสียทุก
ด้านหรือ พระองค์ได้ทรงอำนาจ
พระพรงานนำมือของเขา และ
ฝูงสัตว์ของเขาได้ทวีขึ้นใน
แผ่นดิน

(1) ปฐก 10:23 (2) อสร 5:11; โยบ 13:13 (3) ปฐก 12:5 (4) สดต 133:1; ฮบ 13:1
(5) ปฐก 35:2-3; อพย 19:10 (6) โยบ 2:1; ดนล 3:25 (7) 2 พกษ 5:25; โยบ 2:2
(8) โยบ 2:3; 34:14; อสด 40:4 (9) โยบ 1:21; 2:10 (10) ปฐก 15:1; พบญ 33:27

11 แต่ขอยื่นพระหัตถ์เกิด และ
แต่ต้องสิ่งของทั้งสิ้นที่เขามีอยู่
และเขาจะแข่งพระองค์ต่อพระ
พกตร์พระองค์”

12 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
ซาตานว่า “ดูเถิด บรรดาสิ่งที่
เขามีอยู่ก็อยู่ในอำนาจของเจ้า
เพียงแต่อย่ายื่นมือแต่ต้องตัว
เขาเท่านั้น” ซาตานจึงออกไป
จากพระพกตร์ของพระเยโฮวาห์

ซาตานรับอนุญาต

ฆ่าบรรดาบุตรของโยบ

และทำลายฝูงสัตว์ของท่าน

13 อยู่มาวันหนึ่งเมื่อบุตรชาย
หญิงของท่านกำลังรับประทาน
และดื่มกันอย่างรื่นเริงในเรือนของ
พี่ชายหัวปีของเขา

14 มีผู้สื่อสารมาหาโยบเรียนว่า
“วัวกำลังโดนอยู่ และลากำลัง
กินหญ้าในที่ข้างๆ

15 และคนเสบามาโจมตีเอามัน
ไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคมดาบ
และฆ่าเจ้าผู้เดียวได้หนีรอดมา
เรียนท่าน”

16 ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ก็มี
อีกคนหนึ่งมาเรียนว่า “เพลิง
ของพระเจ้าตกลงมาจากฟ้า
สวรรค์ไหม้แกะและคนใช้และ
เผาผลาญเสียหมด และฆ่าเจ้า
แต่ผู้เดียวได้หนีรอดมาเรียน
ท่าน”

17 ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ มีอีก

คนหนึ่งมาเรียนว่า “ชาวเคลเดีย
จัดเป็นสามกองทำการปล้นเอา
อูฐไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคม
ดาบ และฆ่าเจ้าผู้เดียวได้หนี
รอดมาเรียนท่าน”

18 ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ มีอีก
คนหนึ่งมาเรียนว่า “บุตรชาย
หญิงของท่านกำลังรับประทาน
และดื่มกันอย่างรื่นเริงในเรือนของ
พี่ชายหัวปีของเขา

19 และดูเถิด มีพายุใหญ่ข้าม
ถิ่นทุรกันดารมากระทบเรือนทั้ง
สี่มุม และเรือนนั้นพังทับคน
หนุ่ม และเขาก็ตาย และฆ่าเจ้า
ผู้เดียวได้หนีรอดมาเรียนท่าน”

20 แล้วโยบก็ลุกขึ้น ฉีกเสื้อ
คลุมของตน โกนศีรษะ กราบลง
ถึงดินนมัสการ

21 ท่านว่า “ข้าพเจ้ามาจาก
ครรภ์ มารดาของข้าพเจ้าตัว
เปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัว
เปล่า พระเยโฮวาห์ทรงประทาน
และพระเยโฮวาห์ทรงเอาไปเสีย
สาธุการแด่พระนามพระเยโฮ
วาห์”

22 ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิ
ได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้า
อย่างโง่เขลา

ซาตานรับอนุญาต

ทรมานตัวโยบเอง

2 และอยู่มาวันหนึ่ง เมื่อบุตร
ชายทั้งหลายของพระเจ้ามา

(11) โยบ 1:12 (12) 1 พกษ 22:23 (13) โยบ 1:4 (14) 1 ซมอ 4:17 (15) ปฐก 10:7
(16) ปฐก 19:24 (17) ปฐก 11:28; อสย 23:13 (18) โยบ 6:2-3 (19) ยรม 4:11-12
(20) ปฐก 37:29 (21) ปฐก 3:19; สดต 49:17 (22) โยบ 2:10 (1) โยบ 1:6; อสย 6:1

รายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซาตานก็มาในหมู่พวกเขาเพื่อรายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วย

2 และพระเยโฮวาห์ตรัสถามซาตานว่า "เจ้ามาจากไหน" ซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า "จากไป ๆ มา ๆ อยู่บนแผ่นดินโลกและจากเดินขึ้นเดินลงบนนั้น"

3 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "เจ้าได้ไตร่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า บนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขาเป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขาเพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ"

4 แล้วซาตานทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า "หนังแทนหนัง คนยอมให้ทุกอย่างที่เขา มีอยู่แทนชีวิตของเขา"

5 แต่บัดนี้ ขอพระองค์เหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ และแตะต้องกระดูกและเนื้อของเขา และเขาจะแช่งพระองค์ต่อพระพักตร์ของพระองค์"

6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า "ดูเถิด เขาอยู่ในมือของเจ้า จงไว้ชีวิตของเขาเท่านั้น"

7 ซาตานจึงออกไปจากเบ็อง

พระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และได้ให้โยบเป็นผีร้าย ตั้งแต่ฝ่าเท้าของท่านจนถึงกระหม่อมที่ศีรษะ

8 และท่านก็เอาชิ้นหม้อแตกขูดตัวของท่าน และนั่งอยู่ในกองขี้เถ้า

ภรรยาโยบเยาะเย้ยท่าน

9 แล้วภรรยาของท่านเรียนว่า "ท่านยังจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของท่านอีกหรือ จงแช่งพระเจ้าและตายเสียเถอะ"

10 แต่ท่านตอบนางว่า "เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด อะไรกัน เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของชั่วบ้างหรือ" ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำการบาปด้วยริมฝีปากของตน

สหายสามคนของโยบ

11 เมื่อสหายทั้งสามของโยบได้ยินถึงภัยพิบัตินี้ทั้งสิ้นที่ได้เกิดขึ้นกับท่าน ต่างก็มาจากที่ของตน คือ เอลีฟัสชาวเทมาน บิลัตคนชูอาห์ และโซฟาร์ชาวนาอาเมห์ เขาได้นัดมาพร้อมกันเพื่อร่วมทุกข์กับท่านและเล่าโลมใจท่าน

12 เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นแต่ไกล เขาก็จำท่านไม่ได้ ก็เปล่งเสียงร้องไห้ ต่างก็นึกเสียดลุ่มของตน และชัตผงคลีดินเหนือศีรษะ

(2) ปฐม 16:8 (3) โยบ 1:1 (4) อสย 7:3-4; อสย 2:20-21 (5) โยบ 1:11; 19:20

(6) โยบ 1:12; 38:10-11 (7) 1 พกษ 22:22; โยบ 30:17 (8) โยบ 19:14-17

(9) ปฐม 3:6 (10) ปฐม 3:17; 2 ซมอ 19:22 (11) โยบ 6:14 (12) โยบ 19:14

ของตนขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์
13 และนั่งกับท่านบนดินเจ็ดวัน
เจ็ดคืน ไม่มีสักคนหนึ่งพูดกับ
ท่านสักคำ ด้วยเขาเห็นว่าความ
ทุกข์ระทมของท่านนั้นใหญ่ยิ่ง
นัก

**โยบกล่าวถึงความทุกข์
และความหมัดหวังของตน**
3 ต่อมาโยบอ้าปากของท่าน
แข่งวันกำเนิดของท่าน
2 และโยบว่า
3 "ขอให้วันซึ่งข้าเกิดนั้นพิณาศ
ทั้งคืนที่พูดว่า 'ตั้งครรภ์เด็กชาย
คนหนึ่งแล้ว' นั้นด้วย
4 ขอให้วันนั้นเป็นความมืด ขอ
พระเจ้าจากเบื้องบนอย่าแสวง
หาวันนั้น หรืออย่าให้แสงสว่าง
ส่องในวันนั้น
5 ขอความมืดทึบและเงามัจจุ-
ราชยึดเอาวันนั้นไว้ ขอให้เมฆ
คลุมมันไว้ ขอให้ความดำทะมึน
แห่งวันนั้นทำให้มันหวาดกลัว
6 คึ้นนั้นนะ ขอให้ความมืดทึบ
ฉวยมันไว้ อย่าให้มันเข้าส่วน
ท่ามกลางบรรดาวันของปี อย่า
ให้น้ำมันเข้าเป็นส่วนของเดือน
ต่อไปเลย
7 ดูเถิด ขอให้คึ้นนั้นเป็นหมัน
ขออย่าให้เสียงร้องอันขึ้นบาน
ไต่ยันในคึ้นนั้น
8 ขอให้บรรดาผู้ที่สาปวันได้สาป
คึ้นนั้นด้วย คือผู้ที่พร้อมจะ

เปล่งเสียงร้องคร่ำครวญ
9 ขอให้ดาวเวลารุ่งสว่างของมัน
มืด ขอให้มันหวังความสว่าง
แต่ไม่พบ อย่าให้เห็นแสงอรุณ
รุ่งเช้า
10 เพราะว่ามันมิได้ปิดประตู
แห่งครรภ์มารดาของข้า หรือ
ซ่อนความเศร้าโศกจากตาของ
ข้า
11 ทำไมข้าไม่ตายเสียแต่กำเนิด
ทำไมข้าไม่ขาดใจเสียเมื่อข้า
ออกมาจากครรภ์แล้วก็สิ้นไป
12 ทำไมหัวเข่าจึงรับข้าไว้ หรือ
ทำไมหัวนมมิให้ข้าดูด
13 ถ้าหาไม่แล้ว ข้าจะนอนเงียบ
สงบอยู่ ข้าจะหลับแล้วข้าจะได้
หยุดพักอยู่
14 กับพวกกษัตริย์และพวกที่
ปรึกษาของแผ่นดินโลก ผู้ได้
สร้างที่โดดเดี่ยวอ้างว้างไว้สำ-
หรับตัวเอง
15 หรือกับเจ้านายผู้มีทองคำ
ผู้บรรจเงินไว้เต็มบ้าน
16 หรือทำไมข้าไม่เป็นอย่างลูก
ที่แท่งซึ่งซ่อนไว้ อย่างทารกซึ่ง
ไม่เคยเห็นแสงสว่าง
17 ที่นั่นคนชั่วร้ายหยุดดิ้นรน
และที่นั่นผู้ที่เหนียวอ่อนได้
หยุดพัก
18 ที่นั่นผู้ถูกจองจำก็สบายด้วย
กัน เขาทั้งหลายไม่ได้ยิน
เสียงของผู้กดขี่

(13) อสร 9:3 (1) โยบ 1:22 (3) โยบ 10:18 (4) อพย 10:22 (5) โยบ 10:21-22
(7) อสย 13:20 (8) 2 พศต 35:25 (9) โยบ 30:26 (11) สดต 58:8 (12) ปฐก 30:3
(13) ปญจ 6:3 (14) โยบ 30:23 (15) โยบ 22:25 (16) สดต 58:8 (17) โยบ 14:13

19 ผู้น้อยและผู้ใหญ่ก็อยู่ที่นั่น และทาสก็เป็นอิสระพ้นจากนายของเขา

20 โฉนหนอผู้ที่ทนทุกข์เวทนาอย่างนี้ ยังได้รับแสงสว่าง และผู้ที่มีใจหมั่นได้รับชีวิต

21 ผู้คอยความตาย แต่มันไม่มา และชุดหามันมากกว่าหาทรัพย์ที่ซ่อนอยู่

22 ผู้ซึ่งเปรมปรีดีอย่างยิ่งและยินดี เมื่อเขาพบหลุมฝังศพ

23 โฉนจึงประทานความสว่างแก่ผู้ที่ทางของเขาซ่อนอยู่ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงล้อมรั้วต้นไม้ไว้

24 เพราะการถอนหายใจของข้ามีมาก่อนอาหารของข้า และการครวญครางของข้าก็เทออกมาเหมือนน้ำทั้งหลาย

25 เพราะสิ่งที่ข้ากลัวมากก็มาเหนือข้า และสิ่งที่ข้าครั่นคร้ามก็ตกแก่ข้า

26 ข้าไม่สบายใจเลย ทั้งข้าก็ไม่สงบ ข้าไม่ได้หยุดพัก แต่ความทรมาณก็มาหา"

เอลีฟัสตอบโยบ

4 แล้วเอลีฟัสชาวเทมานตอบว่า

2 "ถ้าจะลองพูดสักคำ ท่านจะทนไหวไหม ถึงกระนั้นใครจะอดพูดได้

3 ดูเถิด ท่านได้แนะนำคนมามากมายแล้ว และท่านได้เสริม

มือที่อ่อนเปลี้ยให้มีกำลัง

4 ถ้อยคำของท่านหนุนใจคนที่กำลังสะดุด และท่านได้ทำเขาที่อ่อนเปลี้ยให้มั่นคง

5 แต่บัดนี้มาถึงท่านแล้ว และท่านก็ท้อใจ มันแต่จะต้องท่านเข้า และท่านก็ลำบากใจ

6 ความยำเกรงของท่าน ความมั่นใจของท่าน ความหวังของท่าน และการประพฤติดีรอบคอบของท่านอยู่ที่ไหนแล้ว

7 ข้าขอร้องให้ท่านจำไว้หน่อยเถิดว่า ผู้ที่ไร้ความผิดเคยพินาศ หรือ หรือคนเที่ยงธรรมถูกตัดออกที่ไหน

8 ตามที่ข้าได้เห็น บรรดาผู้ที่ไร้ความชั่วช้า และหว่านความชั่วร้าย ก็ได้เกี่ยวอย่างนั้น

9 เขาพินาศด้วยลมหายใจของพระเจ้า และเขาต้องสิ้นไปด้วยลมแห่งพระนาสิกของพระองค์

10 เสียงคำรามของสิงโต และเสียงของสิงโตดุร้าย และฟันของสิงโตหนุ่มก็หักเสียแล้ว

11 สิงโตแก่พินาศ เพราะขาดเหยื่อ และลูกของสิงโตที่แข็งแรงก็กระจัดกระจายไป

12 มีคำหนึ่งมาถึงข้าอย่างเงียบๆ หูของข้าได้ยินเสียงกระซิบคำนั้น

13 ท่ามกลางความคิดจากนิมิตกลางคืนเมื่อคนหลับสนิท

(19) โยบ 30:23 (20) โยบ 6:9 (21) กตว 11:15 (23) อสย 40:27 (24) โยบ 7:19 (25) โยบ 1:5 (26) โยบ 27:9 (1) โยบ 2:11 (2) 2 คร 2:4-6 (3) ปฐก 18:19 (4) สดต 145:14 (5) โยบ 3:25-26 (6) โยบ 1:1 (7) โยบ 9:22-23 (8) สดต 7:14

14 ความครั่นคร้ามมาเหนือข้า
และตัวสิ้น ซึ่งกระทำให้กระดูก
ทั้งสิ้นของข้าสิ้นสะเทือน

15 มีวิญญาณองค์หนึ่งผ่านหน้า
ของข้า ขณะที่เนื้อของข้าลุกชัน

16 องค์นั้นนิ่งอยู่ แต่ข้าพิ-
เคราะห์รูปร่างขององค์นั้นไม่ได้
มีสัญญาณอย่างหนึ่งข้างหน้าตา
ของข้า เงียบอยู่ แล้วข้าได้ยิน
เสียงหนึ่งว่า

17 มนุษย์ที่อ่อนแอจะชอบ
ธรรมยิ่งกว่าพระเจ้าได้ หรือ
มนุษย์จะบริสุทธิ์ยิ่งกว่าผู้ทรง
สร้างเขาได้หรือ

18 ดูก่อน แม้ผู้รับใช้ของพระ
องค์พระองค์ก็ไม่ทรงวางพระ
ทัย และทูลสรรเสริญของพระองค์
พระองค์ทรงกล่าวโทษที่เขาใจ

19 ผู้ที่อาศัยในเรือนดินจะยิ่ง
กว่านั้นสักเท่าใด รากฐานของ
เขาอยู่ในผงคลีดิน ผู้ถูกขยี้
เหมือนอย่างตัวมอด

20 เขาถูกทำลายระหว่างเวลา
เช้าและเย็น เขาพิณาศไปเป็น
นิตย์โดยไม่มีผู้ใดสนใจ

21 สง่าราศีซึ่งอยู่ภายในเขาจะ
หายไปมิใช่หรือ เขาจะตายด้วย
ปราศจากปัญญา"

เอลีฟัสติเตียนโยบต่อไป
5 "ร้องเรียกเตี้ยวันซี มีผู้ใด
จะตอบท่าน ท่านจะหันไป
หาวิสุทธิชนผู้ใด

2 แน่ละ ความโกรธฆ่าคนโหด
และความริษยามาคนเขลา

3 ข้าเคยเห็นคนโหดหยั่งราก แต่
ทันใดนั้น ข้าก็แข่งที่อาศัยของ
เขา

4 บุตรของเขาห่างไกลจากความ
ปลอดภัย เขาถูกบีบคั้นที่ประตู
เมือง และไม่มีผู้ใดช่วยเขาให้
พ้นได้

5 ผลการเกี่ยวของเขาคนทิวก็
กินเสีย แม้ส่วนที่เอาหนามสะไว้
เขาก็เอาออกไป และคนกระหาย
ก็หอบฮัก ๆ ติดตามความมั่งคั่ง
ของเขา

6 เพราะความทุกข์ใจมิได้มาจาก
ผงคลี หรือความยากลำบากงอก
ออกมาจากดิน

7 แต่มนุษย์เกิดมาเพื่อแก้ความ
ยากลำบาก อย่างประกายไฟ
ย่อมปลิวขึ้นบน

8 ข้าจะแสวงหาพระเจ้า และข้า
จะมอบเรื่องราวของข้ากับพระ
เจ้า

9 ผู้ทรงกระทำการใหญ่เหลือที่
จะหยั่งรู้ได้ และการมหัศจรรย์
อย่างนับไม่ถ้วน

10 พระองค์ ประทานฝนบน
แผ่นดินโลก และทรงส่งน้ำมา
บนไร่นา

11 พระองค์ทรงตั้งคนต่ำไว้บน
ที่สูง และบรรดาคนที่ไว้ทุกข์ก็
ทรงยกขึ้นให้ปลอดภัย

(14) โยบ 7:14 (15) สดต 104:4 (16) 1 พกษ 19:12 (17) โยบ 8:3 (18) โยบ 15:15
(19) โยบ 10:9 (20) 2 พศต 15:6 (21) สดต 39:5 (1) โยบ 15:8-10 (2) โยบ 18:4
(3) โยบ 27:8 (4) โยบ 4:10 (5) พบญ 28:33 (6) โยบ 34:29 (7) โยบ 14:1

12 พระองค์ทรงขัดขวางอุบาย
ของเจ้าเล่ห์ เพื่อมือของเขาจะ
ได้ทำไม่สำเร็จ

13 พระองค์ทรงจับคนที่มีปัญ-
ญาด้วยอุบายของเขาเอง และคำ
ปรึกษาของคนหลักแหลมก็ลื่น
ลงโดยด่วน

14 เขาประสบความสำเร็จในเวลา
กลางวัน และคล้ำไปในเที่ยงวัน
เหมือนอย่างกลางคืน

15 แต่พระองค์ทรงช่วยคนขัด
สนจากตาบ จากปากของเขาและ
จากมือของคนมีกำลัง

16 คนจนจึงมีความหวัง และ
ความชั่วช้าก็ปิดปากของตน

17 ดูเถิด มนุษย์คนใดที่พระเจ้า
ทรงดีเตียนก็เป็นสุข เพราะจะ-
นั้นอย่าดูหมิ่น การตีสอนของ
องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

18 เพราะพระองค์ทรงให้บาด
เจ็บ แต่พระองค์ทรงพันแผลให้
พระองค์โยบดี แต่พระหัตถ์ของ
พระองค์ทรงรักษา

19 พระองค์จะทรงช่วยท่านให้
พ้นจากความยากลำบากทุก
ประการ เออ เจ็ดประการ จะไม่
มีเหตุร้ายมาแตะต้องท่าน

20 ในคราวกั้นดารอาหาร พระ
องค์จะทรงไถ่ ท่านออกจาก
ความตาย และในการสงคราม
จากอำนาจของดาบ

21 จะทรงช้อนท่านไว้จากการ

ใส่ร้ายของลิ้น และจะไม่กลัว
การทำลายเมื่อมันมาถึง

22 ท่านจะเยาะการทำลายและ
การกั้นดารอาหาร และจะไม่
กลัวสัตว์ป่าเดิน

23 ท่านจะพันธมิตรกับหินแห่ง
ทุ่งนา และสัตว์ป่าทุ่งจะอยู่อย่าง
สันติกับท่าน

24 ท่านจะทราบว่าเป็นที่ของ
ท่านปลอดภัย และท่านจะไปพัก
ในที่อาศัยของท่าน และจะไม่ทำ
ความผิดพลาด

25 ท่านจะทราบด้วยว่าเชื้อสาย
ของท่านจะมากมาย และลูก
หลานของท่านจะเป็นอย่างหญ้า
แห่งแผ่นดินโลก

26 ท่านจะมาที่หลุมศพของท่าน
เมื่อแก่หง่อม อย่างฟ่อนข้าวที่
นำมาสู่ลานตามฤดู

27 ดูเถิด นี่แหละ เป็นข้อที่เรา
ตรองออกมาเป็นความจริง จง
ฟังและทราบ เพื่อประโยชน์ของ
ตนเถิด”

โยบขอความเมตตา

6 แล้วโยบตอบว่า

2 “โอ ข้าอยากให้ซึ่งดูความ
เศร้าโศกของข้า และเอาความ
ลำบากยากเย็นของข้าใส่ไว้ใน
ตราขู

3 บัดนี้ ก็จะหนักกว่าทรายใน
ทะเล เพราะเหตุนี้คำพูดของข้า

(12) โยบ 12:16 (13) 2 ซมอ 15:31 (14) โยบ 12:25 (15) สดต 10:14

(16) 1 ซมอ 2:8 (17) สดต 94:12 (18) พบญ 32:39 (19) สดต 34:19

(20) ปฐก 45:7 (21) สดต 31:20 (22) 2 พกษ 19:21 (23) สดต 91:12 (1) โยบ 4:1

ก็จะถูกกลืนไปหมด

4 เพราะธนูขององค์ผู้ทรงมหิต-
ธิฤทธิ์ก็อยู่ในตัวข้า จิตใจของข้า
ดื่มพิษของมัน ความน่าหวาด
เสียวจากพระเจ้าขยายแนวเข้า
ใส่ข้า

5 ลาป่าร้องเมื่อมันมีหญ้าหรือ
วัวผู้ร้องบนกองหญ้าของมัน
หรือ

6 จะรับประทานสิ่งที่จืดโดยไม่
ใส่เกลือได้หรือ หรือไขขาวมีรส
อะไรบ้าง

7 สิ่งที่จิตใจของข้าไม่ยอมแตะ
ต่อนั้น กลับเป็นอาหารระทม
ทุกข์ของข้า

8 โอ ข้าอยากจะได้สมดังที่ทูล
ขอ และขอพระเจ้าทรงประทาน
ตามความปรารถนาของข้า

9 ว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะขยี้
ข้าว่า พระองค์จะใช้พระหัตถ์
ของพระองค์อย่างเต็มที่ และตัด
ข้าออกเสีย

10 นี่ จะเป็นการปลอบโยนใจ
ของข้า ข้าจะเสริมกำลังในความ
ทุกข์ ขออย่าให้พระองค์แสดง
พระเมตตา เพราะข้ามิได้ปกปิด
พระวจนะขององค์ผู้บริสุทธิ์นั้น

11 ข้ามีกำลังอะไร ที่ข้าจะมี
ความหวัง และอะไรเป็นอวสาน
ของข้า ที่ข้าจะต่อชีวิตของข้า

12 กำลังของข้าเป็นกำลังของ
หินหรือ เนื้อของข้าเป็นเนื้อทอง

สัมฤทธิ์หรือ

13 ข้าไม่มีความช่วยเหลือในตัว
ข้าหรือ ข้าจนปัญญาเสียแล้ว
หรือ

14 บุคคลผู้ใดสิ้นความหวังก็
ควรได้รับความกรุณาจากเพื่อน
แต่เขาทอดทิ้งความยำเกรงองค์
ผู้ทรงมหิตธิฤทธิ์

15 พี่น้องของข้าทรยศอย่างลำ-
ธาร อย่างลำธารที่น้ำไหลล้น

16 ซึ่งดำไปเหตด้วยน้ำแข็ง และ
ที่หิมะซ่อนตัวอยู่ในนั้น

17 เมื่อมันร้อนขึ้นมันก็หายไป
เมื่อร้อนมันก็สูญไปจากที่ของ
มัน

18 หมู่คนเดินทางหันออกจาก
ทางของเขา เขาขึ้นไปยังที่ร้าง
เปล่า และพินาศ

19 หมู่คนเดินทางของตำบล
เทมามองดู คนเดินทางของ
เมืองเซบารอคอยหมู่คนเหล่านี้น

20 เพราะเขาทั้งหลายหวังใจ
เขาจึงต้องผิดหวัง เขามาถึงที่
นั้นและต้องละลายใจ

21 เพราะบัดนี้ ท่านทั้งหลายก็
ไร้ความหมาย ท่านเห็นความ
ลำบากยากเย็นของข้า และท่าน
ก็กลัว

22 ข้าพูดว่า `ขอของกำนัลข้า
หน่อย' หรือ `ขอสินบนจาก
ทรัพย์สินของท่านให้ข้า'

(4) โยบ 16:12 (5) สดต 104:14 (6) โยบ 6:25 (7) 1 พกษ 17:12 (8) โยบ 6:11-13
(9) โยบ 3:20 (10) โยบ 3:22 (11) โยบ 7:5-7 (12) โยบ 40:18 (13) โยบ 19:28
(14) โยบ 4:3-4 (15) โยบ 19:19 (17) 1 พกษ 17:1 (19) ปฐก 25:15

23 หรือว่า `ขอช่วยข้าให้พ้นจาก
มือของปฏิปักษ์' หรือว่า `ขอไถ่
ข้าจากมือของผู้มีอำนาจ' หรือ
24 สอนข้าซี และข้าจะเงียบ ขอ
ทำให้ข้าเข้าใจว่าข้าผิดตรงไหน
25 คำชื่อดีตรงมีอำนาจมากจริง ๆ
แต่คำติเตียนของท่านดีเตียน
อะไร
26 ท่านคิดว่าท่านดีเตียนถ้อย
คำได้หรือ เมื่อคำปราศรัยของ
คนสิ้นหวังเป็นแต่ลม
27 เออ ท่านทั้งหลายเอาเปรียบ
ลูกกำพร้าพ่อ และขูดบอดักจับ
เพื่อนของท่าน
28 ฉะนั้นบัดนี้ ขอมองดูข้าด้วยความ
พอใจเถิด เพราะถ้าข้ามุสา
ก็จะปรากฏแจ้งแก่ท่าน
29 ขอทีเถอะ ขอหันคิดใหม่
อย่าทำความชั่วซ้ำเลย เออ กลับ
คิดใหม่เถอะ ข้ายังชอบธรรมอยู่
30 มีความชั่วซ้ำสิ่งใดบนลินข้า
หรือ ข้าไม่รู้ถึงรศภัยพิบัติหรือ"

โยบอ้อนวอนต่อพระเจ้า

7 "มนุษย์ไม่มีเวลากำหนดบน
แผ่นดินโลกหรือ และชีวิต
ของเขาไม่เหมือนชีวิตของลูก
จิ้งจอกหรือ

2 เหมือนอย่างทาสที่ปรารถนา
เงา และเหมือนอย่างลูกจิ้งจอก
มองหาค่าจ้างแห่งงานของตน

3 เช่นเดียวกัน ข้าต้องได้รับส่วน
เปล่าประโยชน์เป็นเดือน ๆ และ

เขาแบ่งคืนแห่งความน่าอึดโรย
แก่ข้า

4 เมื่อข้านอนลง ข้าว่า `เมื่อไร
หนอข้าจะลุกขึ้น และกลางคืน
จะผ่านพ้นไป' และข้าก็พลิกไป
พลิกมาจนรุ่งเช้า

5 เนื้อของข้าห่มหนอนและก้อน
ฝุ่น หนิงของข้าแข็งขึ้น แล้วก็น่า
รังเกียจ

6 วันคืนของข้าเร็วกว่ากระสวย
ของช่างทอ และสิ้นสุดลงด้วย
ไร้ความหวัง

7 โอ ขอทรงจำไว้ว่า ชีวิตของข้า
พระองค์เป็นแต่ลมหายใจ ตา
ของข้าพระองค์จะไม่เห็นสิ่งดี
อีกเลย

8 ตาของผู้ที่เห็นข้าพระองค์จะ
ไม่ได้ ดูข้าพระองค์อีกต่อไป
ฝ่ายพระเนตรของพระองค์มอง
หาข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็ไป
เสียแล้ว

9 เมฆจางและหายไปฉันใด บุค-
คูลที่ลงไปยังแดนคนตายก็มีได้
ขึ้นมาฉันนั้น

10 เขาจะไม่กลับไปเรือนของ
เขาก่อน หรือที่อยู่ของเขาก็จะไม่
รู้จักเขาก่อนเลย

11 เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึง
ไม่ยับยั้งปากของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะพูดด้วยความแสน
ระทมแห่งจิตใจของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะบ่นด้วยความขม

(24) โยบ 5:27 (25) โยบ 4:4 (26) โยบ 2:10 (27) โยบ 22:9 (28) โยบ 11:3
(29) โยบ 17:10 (30) โยบ 33:8-12 (1) โยบ 14:5 (2) สดต 119:131 (3) โยบ 29:2
(4) โยบ 7:13-14 (5) โยบ 2:7-8 (6) โยบ 9:25 (7) โยบ 10:9 (8) โยบ 20:9

ขึ้นแห่งจิตใจของข้าพระองค์
 12 ข้าพระองค์เป็นทะเล หรือ
 เป็นปลาวาฬหรือ พระองค์จึง
 ทรงวางยามเฝ้าข้าพระองค์
 13 เมื่อข้าพระองค์พูดว่า `เตียง
 ของข้าจะเล้าโลมข้า ที่นอนของ
 ข้าจะบรรเทาการร้องทุกข์ของ
 ข้า'
 14 แล้วพระองค์ก็ทำให้ข้าพระ
 องค์กลัวด้วยความฝัน และทำ
 ให้ข้าพระองค์หวาดเสียวด้วย
 นิमित
 15 จิตใจข้าพระองค์จึงเลือกที่
 จะถูกรัดคอตาย และเลือกความ
 ตายแทนชีวิตของข้าพระองค์
 16 ข้าพระองค์เบื่อชีวิต ข้า
 พระองค์จะไม่อยู่ ตลอดไป
 ปล่อยข้าพระองค์แต่ลำพังเถิด
 เพราะวันคืนของข้าพระองค์เป็น
 แต่เพียงเปล่าประโยชน์
 17 มนุษย์เป็นอะไร พระองค์จึง
 ทรงถือว่าเขาสำคัญนัก และที่
 พระองค์ใส่พระทัยเขา
 18 ทรงเยี่ยมเขาทุกเช้า ทรงลอง
 ดูเขาทุกขณะ
 19 อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะ
 ไม่ทรงออกไปจากข้าพระองค์
 หรือปล่อยข้าพระองค์แต่ลำพัง
 จนข้าพระองค์จะกลืนน้ำลาย
 ของตนได้
 20 โอ ข้าแต่พระองค์ผู้ปกป้อง
 รักษามนุษย์ ข้าพระองค์ทำบาป

แล้ว ข้าพระองค์จะทำอะไรแก่
 พระองค์เล่า ทำไมพระองค์จึง
 ทรงทำให้ข้าพระองค์เป็นเป้า
 หมายของพระองค์ ดังนั้นจึง
 เป็นภาระหนักแก่ข้าพระองค์เอง
 21 ทำไมพระองค์ไม่ทรงประ-
 ทานอภัยแก่การละเมิดของข้า
 พระองค์ และนำเอาความชั่วช้า
 ของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะ
 บัดนี้ ข้าพระองค์จะนอนลงใน
 ผงคลีดิน พระองค์จะทรงเสาะ
 หาข้าพระองค์ในเวลาเช้า แต่
 ข้าพระองค์จะไม่อยู่แล้ว"

บิลัตต์ว่าโยบเป็น

คนหน้าซื่อใจคด

8 แล้วบิลัตต์คนชูอาห์ตอบ

2 "ท่านจะพูดอย่างนี้อยู่ยาวนานเท่า
 ไต และคำปากของท่านจะเป็น
 พายุยาวนานสักเท่าใด

3 พระเจ้าทรงผันแปรความยุติ-
 ธรรมหรือ หรือองค์ผู้ทรงมหิ-
 ทิฤทธิ์ผันแปรความเที่ยงธรรม
 หรือ

4 ถ้าบุตรของท่านได้กระทำบาป
 ต่อพระองค์ และพระองค์ทรง
 ทอดทิ้งเขาทั้งหลายเพราะเหตุ
 การละเมิดของเขา

5 ถ้าท่านจะหมั่นแสวงหาพระ
 เจ้า และวิงวอนต่อองค์ผู้ทรง
 มหิทธิฤทธิ์

6 ถ้าท่านบริสุทธฺิ และเที่ยง

(12) โยบ 7:17 (13) โยบ 7:3-4 (14) ปฐก 40:5-7 (15) 2 ซมอ 17:23

(16) โยบ 3:20-22 (17) สดต 8:4 (18) อพย 20:5 (19) โยบ 9:18 (20) โยบ 9:29

(21) โยบ 10:14 (1) โยบ 2:11 (2) โยบ 11:2-3 (3) โยบ 4:17 (4) โยบ 1:5

ธรรมแก่ละ บัดนี้พระองค์ก็จะ
ทรงตื่นขึ้นเพื่อท่าน และทรงให้
ที่อาศัยแห่งความชอบธรรมของ
ท่านเจริญเป็นแน่

7 ถึงแม้การเริ่มต้นของท่านจะ
เล็กน้อย แต่ต่อไปปลายๆจะ
ใหญ่โตมากยิ่งขึ้น

8 ข้าขอร้อง ให้ท่านถามคนโภ-
ราณดู และคิดว่า บรรพบุรุษ
ค้นพบสิ่งใดบ้าง

9 (เพราะส่วนเราเหมือนอย่าง
เกิดวานนี้ จะรู้อะไรก็หาไม่
เพราะวันคืนของเรากับแผ่นดิน
โลกเปรียบเหมือนเงา)

10 เขาจะไม่สอนท่านและบอก
ท่าน และกล่าวคำจากใจของเขา
หรือ

11 ต้นกกจะงอกขึ้นในที่ที่ไม่มี
ลมได้หรือ ต้นอ้อจะงอกงามใน
ในที่ที่ไม่มีน้ำได้หรือ

12 ขณะที่มอดอกยังไม่ได้ตัดลง
มันก็เหี่ยวแห้งไปก่อนต้นไม้
อื่นๆ

13 ทางของบรรดาผู้ที่ลืมนพระ
เจ้าก็เป็นอย่างนั้นแหละ ความ
หวังของคนหน้าซื่อใจคดจะพิ-
นาศไป

14 ความหวังใจของเขาหักสะ-
บั้น และความไว้วางใจของเขา
จะเหมือนใยแมงมุม

15 เขาพึ่งเรือ่นของเขา แต่มัน
ทานไม่ไหว เขายึดมันไว้ แต่มัน

ก็หาทนอยู่ไม่

16 เขาเชี่ยวชาญอยู่ต่อหน้าดวง
อาทิตย์ และแขนงของเขาก็แผ่
ออกเหนือสวนของเขา

17 รากของเขาเลื้อยไปเกาะกอง
หิน และหยั่งลงไปในซอกก้อน
หิน

18 ถ้าพระองค์ทำลายเขาไปจาก
ที่ของเขาแล้วที่นั้นจะปฏิเสธเขา
ว่า 'ข้าไม่เคยเห็นเจ้า'

19 ดูก่อน นี่เป็นความชื่นบาน
แห่งทางของเขา และผู้อื่นจะ
งอกออกมาจากดิน

20 ดูก่อน พระเจ้าจะไม่ทรงทอด
ทิ้งคนดีรอบคอบ หรือคำจุนผู้
กระทำความชั่วร้าย

21 พระองค์ยังจะทรงให้ปาก
ของท่านหัวเราะร่วน และทำให้
ริมฝีปากของท่านโห่ร้องเสมอ

22 คนเหล่านั้นที่เกลียดชังท่าน
จะห่มความอับอาย และที่อาศัย
ของคนชั่วจะไม่มีต่อไปอีกเลย"

โยบยอมรับว่าท่านเป็นคนบาป

9 แล้วโยบตอบว่า

2 "จริงทีเดียว ข้าทราบว่าเป็น
อย่างนั้น แต่คนเราจะชอบธรรม
จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้
อย่างไร

3 ถ้าคนหนึ่งคนใดปรารถนาจะ
โต้แย้งกับพระองค์ ในพันครั้ง
ผู้นั้นก็ตอบพระองค์ไม่ได้สัก

(7) โยบ 42:12 (8) โยบ 12:12 (9) โยบ 7:6 (10) โยบ 12:7-8 (11) อพย 2:3

(12) สดต 129:6-7 (13) พบทู 6:12 (14) อสย 59:5-6 (15) โยบ 18:14

(16) โยบ 21:7-15 (17) โยบ 18:16 (18) โยบ 7:10 (19) โยบ 20:5 (20) โยบ 4:7

ครั้งเดียว

4 พระองค์ฉลาดอยู่ในพระทัย และพระกำลังก็แข็งแรง ผู้ใดเคยได้แข็งข้อต่อพระองค์และเจริญขึ้นได้เล่า

5 พระองค์ผู้ทรงเคลื่อนภูเขา และภูเขาทั้งหลายก็ไม่รู้ เมื่อพระองค์ทรงคว่ำมันเสียด้วยพระพิโรธของพระองค์

6 ผู้ทรงสันแผ่นดินโลกให้ออกจากที่ของมัน และเสาของมันก็สิ้นสะเทือน

7 ผู้ทรงบัญชาดวงอาทิตย์ และมันไม่ขึ้น ผู้ทรงฉีกเก็บบรรดาดวงดาวไว้

8 ผู้ทรงชิงฟ้าสวรรค์ออกแต่พระองค์เดียว และทรงย้ายคลื่นของทะเล

9 ผู้ทรงสร้างหมู่ดาวจระเข้ และหมู่ดาวไถ หมู่ดาวลูกไก่ และหมู่ดาวทิศใต้

10 ผู้ทรงกระทำมหกิจเหลือที่จะเข้าใจได้ และการมหัศจรรย์อย่างนับไม่ถ้วน

11 ดูเถิด พระองค์ทรงผ่านข้าไป และข้าหาเห็นพระองค์ไม่ พระองค์ทรงเลยไป และข้าหาสังเกตเห็นไม่

12 ดูเถิด พระองค์ทรงฉวยไป ใครจะห้ามพระองค์ได้ ใครจะทูลพระองค์ว่า 'พระองค์ทรงกระทำอะไรนั้น'

13 ถ้าพระเจ้าจะไม่ทรงหันพระพิโรธของพระองค์กลับต่อพระองค์ เหล่าสมุนของความอหังการต้องกราบอยู่

14 แล้วข้าจะตอบพระองค์ได้อย่างไร จะเลือกถ้อยคำอะไรมาโต้ตอบพระองค์

15 แม้ว่าข้าชอบธรรม ข้าก็ตอบพระองค์ไม่ได้ ข้าจะต้องขอพระกรุณาต่อผู้พิพากษาของข้า

16 ถ้าข้าร้องทูลต่อพระองค์ และพระองค์ทรงตอบข้า ข้าจะไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงฟังเสียงของข้า

17 เพราะพระองค์ทรงขี้ข้า ด้วยพายุ และทิว بادแผลของข้า โดยไม่มีเหตุ

18 พระองค์จะไม่ทรงให้ข้าหายใจได้ แต่เติมความขมขื่นให้ข้าเต็ม

19 ถ้าข้ากล่าวถึงกำลัง ดูเถิด พระองค์ทรงมีฤทธิ์ ถ้าเป็นเรื่องการพิพากษา ใครจะนัดเวลาให้ข้าสู้คดีได้

20 ถ้าข้าอ้างว่าตัวชอบธรรม ปากของข้าจะกล่าวโทษข้า ถ้าข้าอ้างว่าตัวดีรอบคอบ พระองค์จะพิสูจน์ว่าข้าบกพร่อง

21 ถึงแม้ข้าดีรอบคอบ ข้าก็ไม่เข้าใจตัวตัวเอง ข้าจะเกลียดชีวิตของข้า

22 ก็เหมือนกันหมด เพราะฉะ-

(4) โยบ 9:19 (5) โยบ 28:9 (6) อสย 2:19 (7) อพย 10:21-22 (8) โยบ 37:18 (9) โยบ 38:31-32 (10) โยบ 5:9 (11) โยบ 23:8 (12) โยบ 23:13 (13) โยบ 26:12 (14) โยบ 4:19 (15) โยบ 10:15 (16) สดต 18:6 (17) โยบ 16:14 (18) โยบ 7:19

นั่นข้าจึงว่า `พระองค์ทรงทำลาย
ทั้งคนดีรอบคอบและคนชั่ว'

23 เมื่อภัยพิบัตินำความตายมา
โดยฉับพลัน พระองค์ทรงเยาะ
เย้ยความลำบากยากเย็นของผู้
ไร้ผิด

24 แผ่นดินโลกนี้ทรงมอบไว้ใน
มือของคนชั่ว พระองค์ทรงปิด
หน้าบรรดาผู้วินิจฉัยโลก ถ้าไม่
ใช่พระองค์ แล้วใครเล่า

25 วันทั้งหลายของข้าพระองค์
เร็วกว่านกวิ่ง มันพันไป มันไม่
เห็นสิ่งดีอะไร

26 มันผ่านไปอย่างกับเรือเร็ว
ดังกอนทรีโบลบนเหยื่อ

27 ถ้าข้าพระองค์ว่า "ข้าจะลืมน
คำร้องทุกข์ของข้า ข้าจะทิ้งหน้า
เศร้ายของข้าเสีย และเบิกบาน"

28 ข้าพระองค์เกิดกลัวบรรดา
ความทุกข์ของข้าพระองค์เพราะ
ข้าพระองค์ทราบว่าคุณจะ
ไม่ถือว่าข้าพระองค์ไร้ผิด

29 ถ้าข้าพระองค์ชั่วข้า ข้าพระ
องค์ตรากตราเปล่า ๆ ทำไม

30 ถ้าข้าพระองค์ชำระตัวของ
ข้าพระองค์ด้วยน้ำจากหิมะและ
ล้างมือของข้าพระองค์ด้วยน้ำ
ต่าง

31 พระองค์ยังจะทรงจุ่มข้า
พระองค์ลงไปใบบ่อ แม้เสื้อผ้า
ของข้าพระองค์จะรังเกียจข้า
พระองค์'

32 พระองค์มิใช่มนุษย์อย่างข้า
ที่ข้าจะตอบพระองค์ ซึ่งเราจะ
มาสู้คดีด้วยกัน

33 ไม่มีคนกลางระหว่างเรา ผู้
ซึ่งจะวางมือบนเราทั้งสองได้

34 ขอให้ พระองค์ ทรงนำไม้
เรียวไปจากข้าเสียที และขออย่า
ให้ความครั่นคร้ามจากพระองค์
กระทำให้ข้ากลัวมาก

35 แล้วข้าจะพูดและไม่กลัวพระ
องค์ แต่ใจจริงของข้าไม่เป็น
อย่างนั้น"

โยบสิ้นหวังเพราะเหตุ

สภาพของตน

10 "จิตใจข้าเพื่อชีวิตของ
ข้า ข้าจะร้องทุกข์อย่างไม่
ยับยั้ง ข้าจะพูดด้วยจิตใจ
ซมสิ้นของข้า

2 ข้าจะทูลพระเจ้าว่า `ขออย่า
ทรงกล่าวโทษข้าพระองค์ ขอให้
ข้าพระองค์ทราบว่าไฉนพระองค์
ทรงโต้แย้งกับข้าพระองค์

3 พระองค์ทรงเห็นชอบแล้วหรือ
ที่จะบีบบังคับ ที่จะหมิ่นพระ
หัตถกิจของพระองค์ และทรง
โปรดแผนการของคนชั่ว

4 พระองค์ทรงมีพระเนตรอย่าง
ตาคนหรือ พระองค์ทรงเห็น
อย่างมนุษย์เห็นหรือ

5 วันของพระองค์เหมือนวันของ
มนุษย์หรือ ปีของพระองค์
เหมือนวันคืนของคนเราหรือ

(23) โยบ 1:13-19 (24) โยบ 12:6-10 (25) โยบ 7:6-7 (26) โยบ 39:27-30

(27) โยบ 7:13 (28) โยบ 21:6 (29) โยบ 9:22 (30) สดต 26:6 (31) โยบ 9:20

(32) โยบ 33:12 (33) โยบ 9:19 (34) โยบ 13:11 (1) โยบ 3:20-23 (2) สดต 6:1-4

6 ที่พระองค์ทรงคอยจับความ
ชั่วช้าพระองค์ และค้นหาบาป
ของข้าพระองค์

7 แม้พระองค์ทรงทราบว่าข้า
พระองค์มิได้เป็นคนชั่ว และไม่
มีใครช่วยให้พ้นออกจากพระ
หัตถ์ของพระองค์ได้

8 พระหัตถ์ของพระองค์ปั้นและ
ทรงสร้างข้าพระองค์ ถึงกระนั้น
พระองค์ทรงหันมาทำลายข้า
พระองค์

9 ขอทรงระลึกว่าพระองค์ทรง
สร้างข้าพระองค์ ดุจดั่งดิน
เหนียว พระองค์จะทรงนำข้า
พระองค์ให้กลับเป็นผงคลีดิน
อีกหรือ

10 พระองค์มิได้ทรงเทข้าพระ
องค์ออกอย่างน้ำมัน และทำข้า
พระองค์ให้แข็งเหมือนเนยแข็ง
หรือ

11 พระองค์ทรงห่มข้าพระองค์
ไว้ด้วยหนังและเนื้อ และทรง
สานข้าพระองค์ด้วยกระดูกและ
เส้นเอ็น

12 พระองค์ทรงประสาทชีวิต
และความเมตตาแก่ข้าพระองค์
และความดูแลรักษาของพระ
องค์ได้ สงวนจิตวิญญาณข้า
พระองค์ไว้

13 แต่สิ่งต่อไปนี้ พระองค์ทรง
ซ่อนไว้ในพระทัยของพระองค์
ข้าพระองค์ทราบว่าเป็นพระ

ประสงค์ของพระองค์

14 ถ้าข้าพระองค์ทำบาป พระ
องค์ทรงหมายข้าพระองค์ไว้
และไม่ทรงปล่อยตัวข้าพระองค์
ให้พ้นโทษความชั่วช้าของข้า
พระองค์

15 ถ้าข้าพระองค์ชั่วร้าย วิบัติ
แก่ข้าพระองค์ ถ้าข้าพระองค์
ชอบธรรม ข้าพระองค์ยิ่งพงก
ศิระของข้าพระองค์ขึ้นไม่ได้
ข้าพระองค์เต็มด้วยความอดสู
ฉะนั้นขอมองดูความทุกขใจของ
ข้าพระองค์

16 ภัยพิบัติต่างๆ เพิ่มมากขึ้น
พระองค์จะทรงล่าข้าพระองค์
อย่างสิงโตดุร้าย และทรงทำการ
มหัศจรรย์สู้ข้าพระองค์อีก

17 พระองค์ทรงฟื้นฟูพยานของ
พระองค์ ปรีกปราข้าพระองค์
ใหม่ และทรงเพิ่มความร้อน
พระทัยของพระองค์ในข้าพระ
องค์ พระองค์ทรงนำพลโยธา
หลายกองมาสู้ข้าพระองค์

18 ไฉนพระองค์ทรงนำข้าพระ
องค์ออกมาจากครรภ์ โอ ข้า
พระองค์อยากตายก่อนตาใดๆ
ได้เห็นข้าพระองค์

19 เหมือนอย่างกับว่าข้าพระ
องค์มิได้เกิดมา ข้าพระองค์คง
ถูกนำจากครรภ์ไปถึงหลุมฝัง
ศพแล้ว

20 วันคืนชีวิตของข้าพระองค์ไม่

(7) โยบ 23:10 (8) สดต 119:73 (9) โยบ 7:7 (10) สดต 139:14-16 (11) 2 คร 5:2
(12) ปฐก 19:19 (13) โยบ 23:9 (14) โยบ 13:26 (15) โยบ 10:7 (16) อสย 38:13
(17) โยบ 16:8 (18) โยบ 3:10-11 (19) สดต 58:8 (20) โยบ 7:6-7, 16

น้อยหรือ ขอหยุดเถิด ขอให้
ข้าพระองค์อยู่ลำพัง เพื่อข้า
พระองค์จะชื่นใจสักหน่อย
21 ก่อนที่ข้าพระองค์จะไปยังที่
ที่ข้าพระองค์ไม่กลับ ถึงแผ่นดิน
แห่งความมืดและเงามัจจุราช
22 แผ่นดินแห่งความมืดที่บดบัง
ตัวความมืดที่เดียว เป็นแผ่นดิน
แห่งเงามัจจุราช ไม่มีระเบียบ ที่
ความสว่างเป็นเหมือนความ
มืด”

**โศฟาร์ว่าโยบพดุมสา
และเป็นคนหน้าซื่อใจคด**

1 แล้วโศฟาร์ชวานาอา-
เมห์ตอบว่า
2 “ควรที่จะฟังมวลถ้อยคำโดย
ไม่มีใครตอบหรือ และคนที่พูด
มากควรจะนับว่าชอบธรรมหรือ
3 ควรที่คำพดุมสาของท่านทำ
ให้คนนิ่ง และเมื่อท่านเยาะเย้ย
ไม่ควรมีผู้ใดทำให้ท่านอายหรือ
4 เพราะท่านว่า ‘หลักคำสอน
ของข้าบริสุทธ์ และข้าก็สะอาด
ในสายพระเนตรพระเจ้า’
5 แต่ โอ ใครจะให้พระเจ้าตรัส
และทรงเปิดริมพระโอษฐ์ของ
พระองค์ตรัสกับท่าน
6 ใครจะให้พระองค์ทรงสำแดง
เคล็ดลับของสติปัญญาให้ท่าน
เพราะความเข้าใจของพระองค์
อ่อนกอนันต์ จงทราบเถิดว่าพระ
เจ้าทรงเรียกร้องจากท่านน้อย

กว่าความชั่วช้าของท่านพึงได้รับ
7 ท่านจะหยิ่งรู้สภาพของพระ
เจ้าได้หรือ ท่านหยิ่งรู้อंकผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ได้หมดหรือ
8 นั้นสูงเท่าฟ้าสวรรค์ ท่านจะทำ
อะไรได้ ลึกกว่านรก ท่านจะ
ทราบอะไรได้
9 วัตถุประสงค์ยิ่งกว่าโลก และกว้าง
กว่าทะเล
10 ถ้าพระองค์ทรงตัดออก และ
ทรงคุมขัง และทรงเรียกมาชุมนุม
กัน ใครจะขัดขวางพระองค์
ได้
11 เพราะพระองค์ทรงทราบคน
ไร้ค่า เมื่อพระองค์ทรงเห็น
ความชั่วร้าย พระองค์จะไม่ทรง
พิจารณาหรือ
12 แต่คนไร้ค่าอยากฉลาด ถึง
แม้ว่ามนุษย์เกิดมาเหมือนลูก
ลาป่า
13 ถ้าท่านเตรียมใจของท่านไว้
และท่านเหยียดมือของท่านออกไป
ไปหาพระองค์
14 ถ้าความชั่วช้าอยู่ในมือของ
ท่าน ทิ้งเสียให้ไกล และอย่าให้
ความชั่วร้ายอาศัยอยู่ในเต็นท์
ของท่าน
15 แล้วแน่ละ ท่านจะเงยหน้า
ขึ้นโดยปราศจากตำหนิ ท่านจะ
มั่นคง และไม่ต้องกลัว
16 เพราะท่านจะลืมนความทุกข
ยากของท่าน ท่านจะจดจำได้

(21) โยบ 7:8-10 (1) โยบ 2:11 (2) โยบ 16:3 (3) โยบ 13:4 (4) โยบ 6:10
(5) โยบ 23:3-7 (6) โยบ 15:8 (7) โยบ 5:9 (8) โยบ 22:12 (9) โยบ 28:24-25
(10) โยบ 5:18 (11) สดต 94:11 (12) สดต 62:9-10 (13) โยบ 5:8 (14) โยบ 4:7

เหมือนน้ำที่ไต่ไหลผ่านพันไป
 17 แล้วชีวิตของท่านจะสุขใดยิ่ง
 กว่าเวลาเที่ยงวัน ท่านจะส่อง
 แสงเหมือนเวลาเช้า
 18 และท่านจะรู้สึกมั่นคงเพราะ
 มีความหวัง เออ ท่านจะตรวจ
 ตราย และนอนพักอย่างปลอดภัย
 19 ท่านจะนอนลง และไม่มีใคร
 ทำให้ท่านกลัว เออ คนเป็นอัน
 มากจะมาวอนขอความช่วยเหลือ
 เหลือจากท่าน
 20 แต่ตาของคนชั่วร้ายจะมีดมัว
 เขาจะหลีกเลี่ยงหลบหนีไม่ได้
 และความหวังของเขาจะเหมือน
 ความตายนั่นเอง”

โยบตอบและว่ากล่าว

ความถ้อยธรรมของเพื่อน ๆ

12 แล้วโยบตอบว่า
 2”ไม่ต้องสงสัยเลยที่ ท่านทั้ง
 หลายเป็นเสียงของประชาชน
 และสติปัญญาจะตายไปพร้อม
 กับท่าน
 3 แต่ข้าก็มีความเข้าใจอย่างกับ
 ท่าน ข้าไม่ด้อยกว่าท่าน เออ
 เรื่องอย่างนี้ใครจะไม่ทราบ
 4 ข้าเป็นเหมือนผู้ที่ให้เพื่อน
 บ้านหัวเราะเยาะ ผู้ร้องทูลพระ
 เจ้าและพระองค์ทรงตอบ คนดี
 รอบคอบอันชอบธรรมเป็นที่ให้
 เขาหัวเราะเยาะ

5 ในความคิดของผู้ที่อยู่อย่าง
 สบาย ผู้มีเท้าพร้อมที่จะพลาด
 เหมือนตะเกียงที่ถูกสับประมาท
 6 เต็มที่ของโจรก็มั่งคั่ง และ
 บุคคลที่ยั่วเย้าพระเจ้านิ่งคั่ง
 พระเจ้าทรงนำของมากมายมาสู่
 มือของเขา

7 แต่ขอถามสัตว์เดียรัจฉานและ
 มันจะสอนท่าน ถามนกในอา-
 กาศดู และมันจะบอกท่าน

8 หรือพูดกับแผ่นดินโลก และ
 มันจะสอนท่าน และปลาทะเลจะ
 ประกาศแก่ท่าน

9 ในบรรดาสัตว์เหล่านี้มีสิ่งใดที่
 ไม่ทราบว่าจะหัตถ์ของพระเย-
 โสวาห์ ทรงกระทำให้เป็นไป
 อย่างนั้น

10 จิตใจของสิ่งที่มีชีวิตทุกอย่าง
 อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ทั้ง
 ลมหายใจของมนุษย์ทั้งปวง

11 หูทดลองถ้อยคำมิใช่หรือ
 และเพดานปากชิมรสอาหารมิ
 ใช่หรือ

12 สติปัญญาอยู่กับคนมีอายุ
 มาก และอายุยืนยาวทำให้เกิด
 ความเข้าใจ

13 สติปัญญาและฤทธานุภาพ
 อยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงมีคำ
 แนะนำและความเข้าใจ

14 ดูเถิด พระองค์ทรงพังทลาย
 ลงและไม่มีผู้ใดสร้างใหม่ได้
 พระองค์ทรงกักขังมนุษย์คน

(17) โยบ 42:11-17 (18) โยบ 6:11 (19) โยบ 42:8 (20) โยบ 31:16 (2) โยบ 6:24
 (3) โยบ 13:2-5 (4) โยบ 11:3 (5) พบทู 32:35 (6) โยบ 9:24 (7) โยบ 21:29-30
 (9) โยบ 12:3 (10) กตว 16:22 (11) โยบ 34:3 (12) โยบ 8:8 (13) โยบ 32:6-9

หนึ่งไว้และไม่มีผู้ใดเปิดได้
 15 ดูเถิด พระองค์ทรงยึดน้ำไว้
 และมันก็แห้งไป ดังนั้นพระองค์
 ทรงส่งมันออกไปและมันก็ท่วม
 แผ่นดิน
 16 พระกำลังและพระสติปัญญา
 อยู่กับพระองค์ ผู้ถูกลวง
 ทั้งผู้ลวงเป็นของพระองค์
 17 พระองค์ทรงนำที่ปรึกษาตัว
 ล่อนจ้อนไป และพระองค์ทรง
 กระทำผู้พิพากษาให้เป็นคนโง่
 18 พระองค์ทรงแก้พันธนาการ
 ของกษัตริย์ และทรงผูกมัดเอว
 ของกษัตริย์เหล่านั้นด้วยผ้าคาด
 เอว
 19 พระองค์ทรงนำเจ้าชายตัว
 ล่อนจ้อนไป และทรงคว่ำผู้มี
 กำลังเสีย
 20 พระองค์ทรงเอาคำพูดไป
 เสียจากผู้ที่เขาวางใจ และทรง
 นำการพินิจพิจารณาไปเสียจาก
 พวกผู้มีอายุ
 21 พระองค์ทรงเทความเหี้ยมด
 หยามบนเจ้านาย และทรงกระ-
 ทำให้ผู้ที่แข็งแรงอ่อนกำลัง
 22 พระองค์ทรงเปิดสิ่งที่ ลึก
 ออกมาจากความมืด และทรงนำ
 เจ้ามัจจุราชมาสู่ความสว่าง
 23 พระองค์ทรงกระทำประชา
 ชาติให้ใหญ่โต และทรงทำลาย
 เสีย พระองค์ทรงขยายบรรดา
 ประชาชาติ และทรงนำเขาทาง

หลายให้แคบลงอีก
 24 พระองค์ทรงนำความเข้าใจ
 ไปเสียจากหัวหน้าชาวโลก และ
 ทรงกระทำให้เขาพเนจรไปใน
 ถิ่นทุรกันดารซึ่งไม่มีหนทาง
 25 เขาทั้งหลายคล่าอยู่ในความ
 มืดปราศจากความสว่าง และ
 พระองค์ทรงทำให้เขาโง่เขลาอย่าง
 คนเมา”

โยบปกป้องความซื่อสัตย์ ของตนเอง

13 “ดูเถิด ตาของข้าได้เห็น
 สิ่งทั้งหมดนี้แล้ว หูของ
 ข้าได้ยินและเข้าใจเรื่องนี้แล้ว
 2 อะไรที่ท่านทั้งหลายรู้ ข้าก็รู้
 ด้วย ข้าไม่ด้อยกว่าท่าน
 3 แต่ข้าใคร่จะทูลต่อองค์ผู้ทรง
 มหิทฤทธิ และปรารถนาจะสู้
 คดีของข้ากับพระเจ้า
 4 ส่วนท่าน ท่านฉาบเสียด้วย
 การมูสา ท่านทั้งปวงเป็นแพทย์
 ที่ใช้ไม่ได้
 5 โอ ท่านน่าจะนิ่งเสีย และ
 ความนิ่งนั้นจะเป็นสติปัญญา
 ของท่าน
 6 บัดนี้ขอฟังการหาเหตุผลของ
 ข้า และขอฟังคำวิงวอนแห่งริม
 ฝีปากของข้า
 7 ท่านทั้งหลายจะพูดชั่วร้ายเพื่อ
 พระเจ้าหรือ และพูดลวงเพื่อ
 พระองค์หรือ
 8 ท่านทั้งหลายจะแสดงความ

(15) โยบ 12:10 (16) โยบ 12:13 (17) 2 ซมอ 15:31 (18) 2 พศต 33:11-14
 (19) ยชา 10:24 (20) สกษ 10:21 (21) อพย 8:2 (22) โยบ 11:6 (23) อพย 1:7
 (24) โยบ 12:20 (25) โยบ 5:14 (1) โยบ 5:9-16 (2) โยบ 12:3 (3) โยบ 13:22

8 ลำเอียงเข้าข้างพระองค์หรือ
 ท่านจะว่าความฝ่ายพระเจ้าหรือ
 9 เมื่อพระองค์ทรงค้นท่านพบ
 จะดีแก่ท่านไหม หรือท่านจะ
 เยาะเย้ยพระองค์ได้อย่างผู้หนึ่ง
 ผู้ใดเยาะเย้ยมนุษย์หรือ
 10 พระองค์จะทรงตำหนิต่าน
 ทั้งหลายแน่ ถ้าท่านแสดงความ
 ลำเอียงอย่างลับๆ
 11 ความโอ้อวดระการของพระ
 องค์จะไม่กระทำให้ท่านคร้าม
 กลัว และความครั่นคร้ามต่อ
 พระองค์จะไม่ตกเหนือท่านหรือ
 12 ความระลึกถึงทั้งหลายของ
 ท่านเป็นเหมือนอย่างขี้เถ้า ร่าง
 13 กายของท่านเป็นแต่กายดิน
 13 ขอนิ่งเถอะ และข้าจะพูด
 และอะไรจะเกิดแก่ข้า ก็ขอให้
 เกิดเถิด
 14 ทำไมนะหรือ ข้าจะจับเนื้อ
 ของข้าไว้ และเสียดชีวิตของข้า
 15 ถึงแม้พระองค์ทรงประหาร
 ข้าเสีย ข้าก็ที่ยังวางใจในพระ
 องค์ แต่ข้าจะยังยืนยันทางทั้ง
 16 หลายของข้าจำเพาะพระพักตร์
 พระองค์
 16 พระองค์จะทรงเป็นความ
 รอดของข้าด้วย เพราะคนหน้า
 17 ชื่อใจคดจะไม่ได้เข้ามาต่อเบื้อง
 พระพักตร์พระองค์
 17 ขอฟังถ้อยคำของข้าอย่าง
 ระมัดระวัง และให้คำกล่าวของ

18 ข้าอยู่ในหูของท่าน
 18 ดูเถิด ข้าเตรียมคดีของข้า
 แล้ว ข้าทราบว่าจะปรากฏว่าข้า
 บริสุทธิ์
 19 ใครนะจะสู้คดีกับข้า เพราะ
 บัดนี้ ถ้าข้านิ่งเสีย ข้าก็จะตาย
 20 ขอทรงประสาทสองสิ่งแก่
 ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะ
 ไม่ซ่อนตัวจากพระพักตร์พระ
 องค์
 21 ขอทรงหุดพระหัตถ์ให้ไกล
 จากข้าพระองค์ และขอย้ำให้
 ความครั่นคร้ามพระองค์ทำให้
 ข้าพระองค์คร้ามกลัว
 22 ขอพระองค์ทรงเรียกเถิด
 แล้วข้าพระองค์จะทูลตอบ หรือ
 ขอให้ข้าพระองค์ทูล และขอ
 พระองค์ทรงตอบแก่ข้าพระองค์
 23 บรรดาความชั่วช้าและความ
 บาปผิดของข้าพระองค์มีเท่าใด
 ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทราบ
 ถึงการละเมิดและบาปของข้า
 พระองค์
 24 ทำไมพระองค์ทรงเมินพระ
 พักตร์เสีย และทรงนับว่าข้า
 พระองค์เป็นศัตรูของพระองค์
 25 พระองค์จะทรงให้ไปไม้ที่ถูก
 ลมพัดหักเสียหรือ และจะทรง
 26 ไล่ติดตามฟางแห้งหรือ
 เพราะพระองค์ทรงจารึกสิ่ง
 ขมขื่นต่อสู้อข้าพระองค์ และทรง
 กระทำให้ข้าพระองค์รับโทษ

(9) โยบ 34:36 (10) โยบ 42:7 (11) สดต 119:120 (12) โยบ 18:17 (13) โยบ 13:5
 (14) โยบ 18:4 (15) โยบ 13:18 (16) อพย 15:2 (17) โยบ 13:6 (18) โยบ 16:21
 (19) โยบ 19:5 (20) โยบ 9:34-35 (21) โยบ 10:20 (22) โยบ 9:32 (23) โยบ 22:5

ความชั่วช้าที่ข้าพระองค์กระทำ
เมื่อยังรุ่น ๆ อยู่

27 พระองค์ทรงเอาเท้าของข้า
พระองค์ใส่ข้อไว้ และทรงเฝ้าดู
ทางทงสินของข้าพระองค์ พระ
องค์ทรงจารึกเครื่องหมายไว้บน
ฝ่าเท้าของข้าพระองค์

28 มนุษย์ก็ทรุดโทรมไปเหมือน
ของเนา เหมือนเครื่องแต่งกาย
ที่ตัวมอดกิน”

โยบตอบ

สหายของตน

14 “มนุษย์ที่เกิดมาโดย
ผู้หญิงก็อยู่แต่น้อยวัน
และเต็มไปด้วยความยุ่งยากใจ

2 เขาออกมาเหมือนดอกไม้
แล้วก็ถูกตัดให้ล้มลง เขาลี้ไป
อย่างเงา และไม่อยู่ต่อไปอีก

3 และพระองค์ทรงลืมนพระเนตร
มองคนอย่างนี้หรือ และทรงนำ
ข้าพระองค์มาในการพิพากษา
ของพระองค์หรือ

4 ใครจะเอาสิ่งสะอาดออกมา
จากสิ่งไม่สะอาดได้ ไม่มีใครสัก
คน

5 วันเวลาของเขาถูกกำหนดไว้
เสียแล้ว และจำนวนเดือนของ
เขาก็อยู่กับพระองค์ พระองค์
ทรงกำหนดขอบเขตของเขาไม่
ให้เขาผ่านไป

6 ฉะนั้น ขอทรงหันพระพักตร์
ไปจากเขา และทรงเลิกเถิด

พระเจ้าข้า เพื่อให้เขาขึ้นบาน
ด้วยวันของเขาอย่างลูกจ้าง

7 เพราะสำหรับต้นไม้ก็มีความ
หวัง ถ้ามันถูกตัดลง มันก็จะ
แตกหน่ออีก และหน่ออ่อนของ
มันจะไม่หยุดยั้ง

8 ถึงรากของมันจะแก่อยู่ในดิน
และต่อของมันจะตายอยู่ในผ
งคลีดิน

9 แต่พอได้กลิ่นไอของน้ำ มัน
จะงอกและแตกกิ่งออกเหมือน
ต้นไม้อ่อน

10 แต่มนุษย์ตาย และล้มพัง-
พาบ เออ มนุษย์สิ้นลมหายใจ
และเขาอยู่ที่ไหนเล่า

11 นำชาติจากทะเลไป และแม่
น้ำก็เหือดและแห้งไปฉันใด

12 ฉะนั้นแหละ มนุษย์ก็นอน
ลงและไม่ลุกขึ้นอีก จนท้องฟ้า
ไม่มีอีก เขาก็ไม่ตื่นขึ้น และ
ปลุกเขาก็ไม่ได้

13 โอ หากพระองค์ทรงซ่อน
ข้าพระองค์ไว้ในแดนคนตายก็
จะดี ใครจะให้พระองค์ทรงปก
ปิดข้าพระองค์ไว้จนพระพิโรธ
พระองค์พ้นไป ใครจะให้พระ
องค์ทรงกำหนดเวลาให้ข้าพระ
องค์ และทรงระลึกถึงข้าพระ
องค์

14 ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาจะมี
ชีวิตอีกหรือ ข้าพระองค์จะคอย
อยู่ตลอดวันประจำการของข้า

(27) โยบ 33:11 (28) โยบ 30:17 (1) โยบ 15:14 (2) สดต 90:5 (3) โยบ 7:17-18
(4) โยบ 15:14 (5) โยบ 14:14 (6) โยบ 7:16 (7) โยบ 14:14 (8) อสย 26:19
(9) อสค 17:3 (10) โยบ 3:11 (11) โยบ 6:15 (12) โยบ 10:21 (13) โยบ 3:17-19

พระองค์ จนกว่าการปลดปล่อย
ของข้าพระองค์จะมาถึง

15 พระองค์จะทรงเรียก และ
ข้าพระองค์จะทูลตอบพระองค์
พระองค์จะทรงอาลัยอาวรณ์
พระหัตถกิจของพระองค์

16 แต่พระองค์ทรงนับก้าวของ
ข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรง
จ้องจับผิดข้าพระองค์หรือ

17 การละเมิดของข้าพระองค์
นั้นทรงใส่ไว้ในถุงที่ฉันกตรา
และพระองค์ทรงมัดความชั่วช้า
ของข้าพระองค์ไว้

18 แต่ภูเขาก็กินถลายลงและผุพัง
ไป และก้อนหินก็ถูกย้ายไปจาก
ที่ของมัน

19 นำเขาหินไปเสีย พระองค์
ทรงพัดพาสิ่งต่างๆ ที่งอกขึ้น
จากผงคลีดินแห่งแผ่นดินโลก
ไป พระองค์ทรงทำลายความ
หวังของมนุษย์เช่นกัน

20 พระองค์ทรงชนะเขาเสมอ
และเขาก็ล่องลับไป พระองค์
ทรงเปลี่ยนสีหน้าของเขาและ
ทรงส่งเขาไปเสีย

21 บรรดาบุตรชายของเขาได้รับ
เกียรติและเขาก็ไม่ทราบ เขาทั้ง
หลายตกต่ำลง แต่เขาหาหยิ่งรู้
ไม่

22 เขารู้สึกเพียงความเจ็บใน
ร่างกายของตน และจิตใจเขา
คร่ำครวญ”

เอลีฟัสว่า

เขามีความรู้มากกว่าโยบ

15 แล้วเอลีฟัสชาวเทมาน
ตอบว่า

2 “ครที่คนมีปัญญาจะตอบด้วย
ความรู้ลุ่มๆแล้งๆหรือ และ
บรรจูลมตะวันออกให้เต็มท้อง

3 ครที่เขาคงโต้แย้งกันในการ
พูดอันไร้ประโยชน์ หรือด้วย
ถ้อยคำซึ่งไม่ได้ผลหรือ

4 แต่ท่านกำลังขจัดความยำเกรง
เสีย และขัดขวางการอธิษฐาน
ต่อพระพักตร์พระเจ้า

5 เพราะปากของท่านกล่าวความ
ชั่วช้าของท่าน และท่านเลือก
เอาลินของคนฉลาดแกมโกง

6 ปากของท่านกล่าวโทษท่าน
เอง ไม่ใช่ข้าพเจ้า และริมฝีปาก
ของท่านปรักปรำท่านเอง

7 ท่านเป็นมนุษย์คนแรกที่เกิด
มาหรือ หรือท่านคลอดมาก่อน
เนินเขาหรือ

8 ท่านได้ฟังความลึกลับของ
พระเจ้าหรือ และท่านจำกัดสติ
ปัญญาไว้เฉพาะตัวท่านหรือ

9 ท่านทราบอะไรที่พวกเราไม่
ทราบบ้าง ท่านเข้าใจอะไรที่ไม่
กระจ่างแก่เราแล้ว

10 ในพวกเรามีคนผมหงอก
และคนสูงอายุ แก่ยิ่งกว่าบิดา
ของท่าน

11 ท่านเห็นคำเล่าโลมของพระ

(15) โยบ 13:22 (16) โยบ 10:6 (17) โยบ 21:19 (18) สดต 102:25 (19) ปฐก 6:17
(20) ปญจ 8:8 (21) 1 ซมอ 4:20 (22) โยบ 19:20 (1) โยบ 2:11 (2) โยบ 11:2-3
(3) โยบ 13:4-5 (4) โยบ 4:5-6 (5) โยบ 9:22-24 (6) โยบ 9:20 (7) โยบ 15:10

เจ้าเป็นของเล็กน้อยไปหรือ มีเรื่องลึกลับอะไรบ้างอยู่กับท่านหรือ

12 เหตุไฉนท่านจึงปล่อยตัวไปตามใจ ท่านกระพริบตาเพราะเหตุอะไรเล่า

13 คือที่ท่านหันจิตใจของท่านต่อสู้อุบัติพระเจ้า และให้ถ้อยคำอย่างน้อออกจากปากของท่าน

14 มนุษย์เป็นอะไรเล่า เขาจึงจะสะอาดได้ หรือเขาผู้เกิดมาโดยผู้หญิงเป็นอะไร เขาจึงชอบธรรมได้

15 ดูเถิด พระเจ้ามิได้ทรงวางใจในวิสุทธิชนของพระองค์ ไซ้แล้ว ในสายพระเนตรพระองค์ฟ้าสวรรค์ก็ไม่สะอาด

16 แล้วมนุษย์ผู้เต็มความชั่วช้าเหมือนดื่มน้ำ ก็น้ำสะอาดสะอื้นและโสโครกยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

17 ฟังข้าซิ ข้าจะแสดงแก่ท่านสิ่งใดที่ข้าได้เห็น ข้าจะกล่าว

18 สิ่งที่คุณมีปัญญาได้บอกกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเขา และมีได้ปิดบังไว้

19 ผู้ที่ได้รับพระราชทานแผ่นดินแต่พวกเดียว และไม่มีคนต่างด้าวผ่านไปท่ามกลางเขาทั้งหลาย

20 คนชั่วทนต์ทุกชั่วทรมาณตลอดอายุของเขา ตลอดปีทั้งปวงได้

ซ่อนไว้จากผู้บีบบังคับ

21 เสียงที่น่าคร้ามกลัวอยู่ในหูของเขา ผู้ทำลายจะมาเหนือเขาในยามมั่งคั่ง

22 เขาไม่เชื่อว่าเขาจะกลับออกมาจากความมืด เขาจะต้องตายด้วยตาบ

23 เขาพเนจรไปเพื่อหาอาหารกล่าวว่า 'อยู่ที่ไหนนะ' เขาทราบอยู่ว่าวันแห่งความมืดอยู่แค่เอื้อมมือ

24 ความทุกข์ใจและความแสนระทมจะทำให้เขาคร้ามกลัว มันจะชนะเขา เหมือนอย่างกษัตริย์เตรียมพร้อมแล้วสำหรับการศึก

25 เพราะเขาได้เหยียดมือของเขาออกสู่อุบัติพระเจ้า และเพิ่มกำลังเพื่อต่อสู้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

26 เขาวิ่งเข้าไปสู่อุบัติพระเจ้าอย่างตืดตึงพร้อมกับดั่งป่่มหนา

27 เพราะว่าเขาได้คลุมหน้าของเขาด้วยความอ้วนของเขาแล้ว และรวบรวมไขมันมาไว้ที่บนเอนของเขา

28 และได้อาศัยอยู่ในหัวเมืองที่รกร้าง ในเรือนซึ่งไม่มีผู้อาศัย ซึ่งพร้อมที่จะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง

29 เขาจะไม่มั่งมี และทรัพย์สมบัติของเขาจะไม่ทนทาน และข้าวของของเขาจะไม่เพิ่มพูนใน

(12) ปณจ 11:9 (13) โยบ 15:25-27 (14) โยบ 9:2 (15) โยบ 4:18 (16) โยบ 4:19 (17) โยบ 5:27 (18) โยบ 15:10 (19) ปฐก 10:25 (20) รม 8:22 (21) โยบ 18:11 (22) โยบ 6:11 (23) โยบ 30:3 (24) โยบ 6:2 (25) สดต 26:23 (26) 2 พศด 28:22

แผ่นดิน

30 เขาจะหนีจากความมืดไม่พ้น
เปลวเพลิงจะทำให้หน่อของเขา
แห้งไป และโดยลมพระโอษฐ์
เขาจะต้องจากไปเสีย

31 อย่าให้เขาวางใจในความ
อนิจจังลงตัวเขาเอง เพราะ
ความอนิจจังจะเป็นสิ่งตอบแทน
เขา

32 จะชำระให้เขาเต็มก่อนเวลา
ของเขา และกิ่งก้านของเขาจะ
ไม่เขียว

33 เขาจะเป็นประดุกเถาอ่อนที่
เขยาลูกอ่อนนืดของมัน และ
เป็นดั่งต้นมะกอกเทศที่สลัดทิ้ง
ดอกบานของมัน

34 เพราะว่า ที่ชุมนุมของพวก
หน้าซื่อใจคดนั้น จะรกร้างไป
และไฟจะเผาผลาญเต็นท์แห่ง
ลินบนเสียด

35 เขาทั้งหลายตั้งครรภ์ความ
ชั่ว และคลอดความร้ายออกมา
และท้องของเขาทั้งหลายตระ-
เตรียมการล่อลวง”

โยบบันเรื่อง

พระราชกิจ

ของพระเจ้า

16 แล้วโยบตอบว่า

2 “ข้าเคยได้ยินเรื่องอย่างนี้มา
มากแล้ว ท่านทุกคนเป็นผู้เล้า
โลมที่กวนใจ

3 คำลมๆแล้งๆจะจับสิ้นเมื่อไร
หนอ ท่านเป็นอะไรไป ท่านจึง
ตอบอย่างนี้

4 ข้าก็พูดอย่างท่านทั้งหลายได้
เหมือนกัน ถ้าชีวิตท่านมาแทน
ที่ชีวิตของข้า ข้าก็สามารถสรร
หาถ้อยคำมากมายกายกองมา
ต่อสู้อันทั้งหลายได้ และสิ้น
ศีรษะของข้าใส่ท่าน

5 ข้าจะหนุนกำลังของท่านทั้ง
หลายด้วยปากของข้าก็ได้ และ
การเคลื่อนไหวแห่งริมฝีปาก
ของข้าจะระงับความเจ็บปวด
ของท่านก็ได้ด้วย

6 ถ้าข้าพูด ความเจ็บปวดของข้า
ก็ไม่ระงับ และถ้าข้านิ่งไว้ จะ
บรรเทาไปสักเท่าใด

7 แต่ที่นี่แหละ เดียวนี้พระเจ้าทรง
ให้ข้าอ่อนเปลี้ย พระองค์ทรง
กระทำให้พรรคพวกทั้งสิ้นของ
ข้าเลิกร้างไป

8 และพระองค์ได้ให้ข้าเต็มไป
ด้วยรอยย่นซึ่งสภาพนี้ เป็น
พยานปรักปรำข้า และความผ่าย
ผอมของข้าลุกขึ้นปรักปรำข้า
มันเป็นพยานใส่หน้าข้า

9 พระองค์ทรงฉีกข้าด้วยพระ
พิโรธของพระองค์ และทรง
เกลียดชังข้า พระองค์ทรงขบ
เขี้ยวเคี้ยวฟันใส่ข้า ปรปักษ์ของ
ข้าถลึงตาใส่ข้า

10 มีคนอำปากใส่ข้า เขาตอบ

(30) โยบ 15:22 (31) โยบ 12:16 (32) โยบ 22:16 (33) อสย 33:9 (34) โยบ 8:13

(35) สดต 7:14 (2) โยบ 6:6 (3) โยบ 6:26 (4) โยบ 6:2-5 (5) โยบ 4:3-4

(6) โยบ 10:1 (7) โยบ 3:17 (8) โยบ 10:17 (9) โยบ 10:16-17 (10) สดต 22:13

แก้มประจันข้า เขาสุมหัวกัน
ปรักปรำข้า

11 พระเจ้าทรงมอบข้าให้แก่คน
อธรรม และทรงเหวี่ยงข้าไว้ใน
มือของคนชั่วร้าย

12 ข้าอยู่สบาย และพระองค์
ทรงหักข้าสะบั้น เออ พระองค์
ทรงฉวยคอข้า และฟาดข้าลง
เป็นชิ้นๆ พระองค์ทรงตั้งข้าให้
เป็นเป้าของพระองค์

13 นักรบของพระองค์ล้อมข้า
พระองค์ทรงทะลวงเปิดไตของ
ข้าและไม่เพลามือเลย พระองค์
ทรงเหน็ดเหนื่อยของข้าลงบนดิน

14 พระองค์ทรงพังเข้าไปเป็น
ช่องๆ พระองค์ทรงวิ่งเข้าใส่ข้า
อย่างมนุษย์ยักษ์

15 ข้าเย็บผ้ากระสอบติดหนัง
ของข้า และทำให้เขาสัตว์ของข้า
สกปรกด้วยผงโคลน

16 หน้าของข้าแดงด้วยการร่ำ
ไห้ เงามัจจุราชอยู่ที่หนังตาของ
ข้า

17 แม้ว่าในมือของข้าไม่มีความ
อยู่ดีธรรมเลย และคำอธิษฐาน
ของข้าก็บริสุทธิ์

18 โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย อย่าปิด
บังโลหิตของข้านะ อย่าให้เสียง
ร้องของข้ามีที่หยุดพัก

19 ดูเถิด เตียวเองพยานของ
ข้าก็อยู่บนสวรรค์ และพระองค์
ผู้รับรองข้าก็อยู่ในที่สูง

20 เพื่อนของข้าดูหมิ่นข้า แต่ตา
ของข้าเฝ้าตาออกถวายพระเจ้า
21 โอ ขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดอ่อน
วอนเพื่อมนุษย์ต่อพระเจ้า อย่าง
ที่มนุษย์อ่อนวอนเพื่อเพื่อนบ้าน
ของเขา

22 เพราะว่าต่อไปอีกไม่กี่ปี ข้า
จะไปตามทางที่ข้าจะไม่กลับ”

โยบอ่อนวอน

ต่อพระเจ้า

17”ลมหายใจของข้าได้
แตกดับ วันเวลาของข้า
ก็จบลง หลุมฝังศพพร้อมสำ-
หรับข้าแล้ว

2 แน่ละ คนมักเยาะเย้ยก็อยู่
รอบข้านี้เอง และตาของข้าก็
จ้องอยู่ที่การยั่วเย้าของเขา

3 โปรตทรงวางประกันไว้สำ-
หรับข้าพระองค์ กับพระองค์
ใครอยู่ที่นั่นที่จะให้ประกันสำ-
หรับข้าพระองค์ได้

4 เพราะพระองค์ทรงปิดใจของ
เขาทั้งหลายไว้จากความเข้าใจ
ฉะนั้นพระองค์จะไม่ทรงยกย่อง
เขา

5 ผู้ที่กล่าวคำประจบประแจง
แก่เพื่อนของเขา นัยน์ตาของลูก
หลานของเขาจะมัวมืดไป

6 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าเป็น
คำครหาของชนชาติทั้งหลาย
แต่ก่อนนั้นข้าเป็นเหมือนรา-
มะนา

(11) 1 ซมอ 24:18 (12) โยบ 1:2 (13) โยบ 6:4 (14) พคด 3:3 (15) 1 พกษ 21:27
(16) สดต 6:6-7 (17) โยบ 11:14 (18) ยรม 22:29 (19) 1 ซมอ 12:5 (20) โยบ 16:4
(21) โยบ 9:34-35 (22) โยบ 14:5 (1) โยบ 19:17 (2) โยบ 12:4 (3) โยบ 9:33

7 นัยน์ตาของข้าได้มืดมัวไปด้วย
ความโศกสลด และอวัยวะงลิ้น
ของข้าก็เหมือนกับเงา

8 คนที่ยงธรรมก็จะตกตะลึง
ด้วยเรื่องนี้ และคนไร้ผิดก็จะ
เร่าตัวขึ้นปรักปรำคนหน้าซื่อ
ใจคด

9 คนชอบธรรมยังจะยึดมั่นอยู่
กับทางของเขา และผู้ที่มีมือ
สะอาดก็จะแข็งแรงยิ่งขึ้น ๆ

10 แต่พวกท่าน ท่านทุกคนมา
อีกซี ข้าจะไม่พบคนที่มีปัญญา
สักคนในพวกท่าน

11 วันของข้าก็ผ่านพ้นไป แผน
งานของข้าก็แตกหัก คือความ
คิดในใจของข้านั้น

12 เขาเหล่านั้นท่ามกลางคืนให้
เป็นกลางวัน ความสว่างนั้นก็สิ้น
เพราะเหตุความมืด

13 ถ้าข้ารอคอย แดนคนตายจะ
เป็นบ้านของข้า ข้าได้กางที่นอน
ออกในความมืด

14 ข้าได้พูดด้วยความเปื่อยเน่า
ว่า `เจ้าเป็นพ่อของข้า' และพูด
กับหนอนว่า `เจ้าเป็นแม่ของข้า
และเป็นพี่สาวของข้า'

15 แล้วบัดนี้ความหวังของข้า
อยู่ที่ไหนเล่า ส่วนความหวังของ
ข้านั้นใครจะเห็นได้

16 ความหวังนั้นจะลงไปที่ดาด
ประตูแดนคนตาย เราจะลงไป
ด้วยกันในผงคลีดิน"

บิลด์กล่าวถึง

ความทุกข์ของคนชั่ว

18 แล้วบิลด์ตักคนชื้ออาห์
ตอบว่า

2 "ท่านจะค้นหาถ้อยคำนานเท่า
ใด จงใคร่ครวญแล้วภายหลัง
พวกเราจะพูด

3 ทำไมเราจึงถูกนับให้เป็นสัตว์
และถือว่าเลวทรามในสายตา
ของท่าน

4 ท่านผู้ฉีกตัวของท่านด้วย
ความโกรธของท่าน จะให้แผ่นดิน
โลกถูกทอดทิ้งเพราะเห็นแก่
ท่านหรือ หรือจะให้ก้อนหินโยก
ย้ายจากที่ของมัน

5 เออ ความสว่างแห่งคนชั่วจะ
ถูกดับเสีย และเปลวไฟของเขา
จะไม่ส่องแสงอีก

6 ความสว่างในเต็นท์ของเขาจะ
มืด และตะเกียงของเขาจะดับ
พร้อมกับเขา

7 ก้าวอันแข็งแรงของเขาก็จะสิ้น
เข้า และความคิดอ่านของเขา
เองก็จะคว่ำเขาลง

8 เพราะเขาถูกเหวี่ยงเข้าไปใน
ข่ายด้วยเท้าของเขาเอง และเขา
เดินอยู่บนหลุมพราง

9 กับอันหนึ่งจะฉวยสันเท้าของ
เขาไว้ ผู้ปล้นจะมีชัยต่อเขา

10 มีบ่วงซ่อนอยู่ในดินไว้ดักเขา
มีกับอยู่ในทางไว้ดักเขา

11 สิ่งนำหวาดเสียวจะทำให้เขา

(8) สดต 73:12 (9) สดต 84:7 (10) โยบ 6:29 (11) โยบ 7:6 (12) โยบ 7:3-4

(13) โยบ 14:14 (14) โยบ 21:32-33 (15) โยบ 4:6 (16) โยบ 18:13 (1) โยบ 2:11

(2) โยบ 8:2 (3) โยบ 12:7-8 (4) โยบ 5:2 (5) โยบ 20:5 (6) โยบ 21:17; สดต 18:28

ตกใจอยู่รอบด้าน และไล่ตีดสน
เท้าของเขาอยู่

12 กำลังของเขาก็จะกร่อนไป
เพราะความหิว และภัยพิบัติก็
จะคอยพร้อมอยู่ที่ข้างเขา

13 มันจะกินความแข็งแกร่ง
แห่งผิวหนังของเขาเสีย แม้แต่
บุตรหัวปีแห่งความตายจะกิน
ความแข็งแกร่งของเขาเสีย

14 ความไว้วางใจของเขาจะถูก
ถอนออกจากเต็นท์ของเขา จะ
ถูกนำมายังกษัตริย์แห่งความ
น่าหวาดเสียว

15 สิ่งที่ไม่ใช่ของเขาจะอาศัยอยู่
ในเต็นท์ของเขา จะมีกำมะถัน
เกลือปนกลาดอยู่เหนือที่อยู่ของ
เขา

16 รากของเขาจะแห้งไปข้างใต้
นั้น และกิ่งของเขาที่อยู่ข้างบน
จะถูกตัดทิ้ง

17 การระลึกถึงเขาจะพินาศไป
จากโลก และเขาจะไม่มีชื่ออยู่ใน
ถนน

18 เขาจะถูกผลักไสจากความ
สว่างเข้าสู่ความมืด และจะถูก
ไล่ออกไปจากแผ่นดินโลก

19 เขาจะไม่มีลูกหรือหลาน
ท่ามกลางประชาชนของเขา และ
จะไม่มีใครเหลืออยู่ในที่ซึ่งเขา
เคยอาศัยอยู่

20 ผู้ที่มาภายหลังเขาก็จะตก
ตะลึงด้วยวันของเขา เหมือนกับ

ผู้ที่มาก่อนก็หวาดกลัวด้วย
21 แผละ ที่อยู่ของคนชั่วเป็น
อย่างนี้แหละ และที่อยู่ของคน
ซึ่งไม่รู้จักพระเจ้าก็เป็นอย่างนี้
แหละ”

โยบมั่นคงใน ความเชื่อของท่าน

19 แล้วโยบตอบว่า

2 “ท่านทั้งหลายจะทรมาณจิตใจ
ช้านานสักเท่าใด ทั้งทุกข์เป็น
ชิ้น ๆ ด้วยถ้อยคำ

3 ท่านทั้งหลายพูดสບประมาท
ซ้ำลิบหนแล้ว และที่ทำตัวเป็น
คนแปลกหน้าต่อข้าั้นท่านก็ไม่
อายเลย

4 ถ้าแม้ว่า ข้าหลงทำผิดจริง
ความผิดของข้าก็อยู่กับข้า

5 ถ้าท่านทั้งหลายจะผยองเพราะ
ข้าจริง และใช้ความต่ำต้อยของ
ข้าปรักปรำข้า

6 จงทราบเถิดว่าพระเจ้าทรงคว้า
ข้าลงแล้ว และได้ทรงเอาตาชาย
ของพระองค์ล้อมข้าไว้

7 ดูเถิด ข้าร้องออกมาเพราะ
เหตุความทารุณ แต่ไม่มีใครฟัง
ข้าร้องให้ช่วย แต่ไม่มีใครความ
ยุติธรรมที่ไหน

8 พระองค์ทรงก่อกำแพงกั้นทาง
ข้าไว้ ข้าจึงข้ามไปไม่ได้ และ
พระองค์ทรงให้ทางของข้ามืดไป

9 พระองค์ทรงปลดส่งาราศีของ

(12) โยบ 15:23 (13) โยบ 17:16 (14) โยบ 8:14 (15) โยบ 18:12 (16) โยบ 29:19
(17) โยบ 13:12 (18) โยบ 3:20 (19) โยบ 1:19 (20) พบท 29:23 (21) โยบ 18:14
(2) โยบ 8:2 (3) ปฐก 31:7 (4) โยบ 11:3 (5) สดต 35:26 (6) โยบ 7:20; 16:11

เข้าไปจากข้าเสีย และทรงถอด
มงกุฎจากศีรษะของข้า

10 พระองค์ทรงพังข้าลงเสียทุก
ด้านและข้าก็สิ้นไป พระองค์
ทรงทิ้งความหวังของข้าขึ้น
เหมือนถอนต้นไม้

11 พระพิโรธของพระองค์ปลั่ง
ขึ้นใส่ข้า และทรงนับข้าว่าเป็น
ปรปักษ์ของพระองค์

12 กองทหารของพระองค์เข้า
มาพร้อมกัน เขาทั้งหลายก่อเชิง
เทินต่อสู้ข้า และตั้งค่ายล้อม
เต็นท์ของข้า

13 พระองค์ทรงให้พี่น้องของข้า
ห่างไกลจากข้า ผู้ที่คุ้นเคยของ
ข้าก็หนีไปจากข้าเสีย

14 ญาติของข้าละข้าเสีย และ
เพื่อนสนิทของข้าได้ลืมข้าเสีย
แล้ว

15 คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ใน
บ้านของข้าและสาวใช้ของข้า
นับข้าเป็นคนต่างด้าว ข้ากลายเป็น
คนต่างด้าวในสายตาของเขา

16 ข้าเรียกคนใช้ของข้า แต่เขา
ไม่ตอบข้า ข้าต้องวิงวอนเขา
ด้วยปากของข้า

17 ลมหายใจข้าเป็นที่ขยะแขยง
แก่ภรรยาของข้า ถึงแม้ข้าได้
อ่อนวอนเพื่อลูกๆที่บังเกิดแก่
ข้าเอง

18 แม้เด็ก ๆ ดูหมิ่นข้า เมื่อข้า
ลุกขึ้นเขาก็ว่าข้า

19 สหายสนิททั้งสิ้นของข้ารัง-
เกียจข้า และคนเหล่านั้นที่ข้ารัก
เขาหันหลังให้ข้า

20 กระดูกของข้าเกาะติดหนัง
และติดเนื้อของข้า และข้ารอด
ได้อย่างหวุดหวิด

21 โอ ข้าแต่ท่าน สหายของข้า
สงสารข้าเถิด สงสารข้าเถิด
เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าได้
แตะต้องข้า

22 ทำไมท่านทั้งหลายจึงข่มเหง
ข้าอย่างกับเป็นพระเจ้า ทำไม
ท่านไม่พอใจกับเนื้อของข้า

23 โอ ข้าอยากให้อ้อยคำของข้า
ได้ถูกบันทึกไว้ โอ ข้าอยากให้
จารึกไว้ในหนังสือ

24 ข้าอยากให้สลักไว้ในศิลา
เป็นนิตย์ ด้วยปากกาเหล็กและ
ตะกั่ว

25 แต่ส่วนข้า ข้าทราบว่ พระ
ผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และ
ในที่สุดพระองค์จะทรงประทับ
ยืนบนแผ่นดินโลก

26 และหลังจากตัวหนอนแห่ง
ผิวหนังทำลายร่างกายนี้แล้ว ใน
เนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระ
เจ้า

27 ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเอง และ
นัยน์ตาของข้าจะได้เห็น ไม่ใช่
คนอื่น แม้ว่าจิตใจในตัวข้าก็
อ่อนระโหย

28 แต่ท่านทั้งหลายควรว่า `ทำ-

(10) โยบ 1:13 (11) พญ 32:22 (12) โยบ 16:11 (13) สดต 31:11

(15) โยบ 19:16 (16) โยบ 1:15 (17) โยบ 2:9 (18) โยบ 30:1 (19) สดต 41:9

(20) โยบ 30:30 (21) โยบ 6:14 (22) โยบ 10:16 (23) โยบ 31:35 (24) อพย 28:11

ไม่ว่าเราข่มเหงท่าน เมื่อราก
ของเรื่องนั้นพบอยู่ในตัวเรา'
29 จงกลัวดาบ เพราะพระพิโรธ
นำโทษของดาบมา เพื่อท่านจะ
ทราบว่ามี การพิพากษา"

โศฟาร์คิดว่าความบาป
ที่โยบซ่อนอยู่จะปรากฏ
20 แล้วโศฟาร์ชาวนาอา-
เมห์ตอบว่า

2 "เพราะฉะนั้นเพราะเหตุความ
คิดของข้าฯ จึงต้องตอบด้วย
ความเร่งร้อน

3 ข้าได้ฟังคำติเตียนที่สบประ-
มาทแล้ว เพราะเหตุจิตใจข้ารู้
เรื่องข้าจึงต้องตอบ

4 ตั้งแต่ตีกดาบบรรพ์มา ตั้งแต่
มนุษย์ถูกวางไว้บนแผ่นดินโลก
ท่านไม่ทราบหรือว่า

5 เสียงไชโยของคนชั่วนั้น สิ้น
และความชื่นบานของคนหน้า
ซื่อใจคดนั้นเป็นแต่ครู่เดียว

6 แม้ความสูงของเขาเด่นขึ้นไป
ถึงฟ้าสวรรค์ และศิระชะของเขา
ไปถึงหมู่เมฆ

7 เขาจะพินาศเป็นนิത്യอย่าง
อุจจาระของเขาเอง บรรดาคนที่
เคยเห็นเขาจะพูดว่า `เขาอยู่ที่
ไหน'

8 เขาจะบินไปเสียเหมือนความ
ฝัน และจะไม่มีใครพบอีก เขา
จะถูกไล่ไปเสียอย่างนิมิตใน
กลางคืน

9 นัยน์ตาซึ่งได้เห็นเขาจะไม่เห็น
เขาอีก หรือที่ของเขาจะไม่เห็น
เขาอีกเลย

10 ลูกหลานของเขาจะเสาะหา
เป็นที่โปรดปรานของคนยากจน
และมือของเขาจะคืนทรัพย์สม-
บัติของเขา

11 กระดูกของเขาเต็มไปด้วย
ความบาปของคนหนุ่ม ซึ่งจะ
นอนลงกับเขาในฝังคลีดิน

12 แม้ว่าการชั่วจะหวานอยู่ใน
ปากของเขา แม้เขาซ่อนไว้ใต้ลิ้น
ของเขา

13 แม้เขาไม่อยากจะปล่อยและ
ไม่ละทิ้ง แต่อมไว้ในปากของ
เขา

14 อาหารของเขายังเปลี่ยนใน
ท้องของเขา เหมือนพิษของงู
เห่าในตัวเขา

15 เขากินทรัพย์สมบัติลงไป
แต่จะอาเจียนมันออกมาอีก
พระเจ้าจะเหวี่ยงมันออกมาจาก
ท้องของเขา

16 เขาจะดูดพิษของงูเห่า ลิ้น
ของงูร้ายจะฆ่าเขา

17 เขาจะไม่ได้เห็นแม่น้ำลำธาร
หรือน้ำเอ่อล้น คือลำธารที่มี
น้ำผึ้งและนมข้นไหลอยู่

18 เขาจะคืนผลงานของเขา และ
จะไม่กลืนกินเสีย เขาได้ทำไร
เท่าไร เขาจะต้องคืนให้เท่านั้น
และเขาจะไม่ได้ความชื่นบานใน

(29) โยบ 13:7 (1) โยบ 2:11 (2) โยบ 20:3 (3) โยบ 19:29 (4) โยบ 8:8-9
(5) โยบ 5:3 (6) ปฐก 11:4 (7) 1 พกษ 14:10 (8) สดต 73:20 (9) โยบ 20:7
(10) สกษ 28:3 (11) โยบ 13:26 (12) โยบ 15:16 (13) มธ 5:29 (14) 2 ซมอ 11:2

สิ่งนั้นเลย

19 เพราะเขาได้ขี้และทอดทิ้ง
คนยากจน เขาได้ชิงบ้านซึ่งเขา
ไม่ได้สร้าง

20 แน่นอนเขาจะไม่รู้สึกสงบใจ
เขาจะเก็บสิ่งที่เขาปรารถนาไม่
ได้เลย

21 อาหารของเขาจะไม่มีอะไร
เหลือ เหตุฉะนั้นไม่มีใครเสาะ
หาทรัพย์สมบัติของเขา

22 ในขณะที่เขาอิมหน้าสำราญ
เขาจะตกในสภาพขัดสน มือของ
คนชั่วทั้งปวงจะมายังเขา

23 เมื่อกำลังจะเต็มท้องของเขา
ให้เต็ม พระเจ้าจะทรงส่งความ
พิโรธอันดุเดือดมาถึงเขา และ
หลังลงมาบนเขาเมื่อเขาจับ
ประทานอาหารอยู่

24 เขาจะลี้จากอาวุธเหล็ก คัน
ธนูเหล็กกล้าจะแทงเขาทะลุ

25 เขาตั้งมันออก และมันออก
มาจากร่างกายของเขา เออ
กระป๋องอันวาววับออกมาจากน้ำดี
ของเขา ความน่าหวาดเสียวมา
ยังเขา

26 ความมืดทั้งปวงจะซ่อนไว้ใน
ที่ลึกลับของเขา ไฟที่ไม่ต้องเป่า
จะกลืนเขาเสีย สิ่งใดที่เหลืออยู่
ในเต็นท์ของเขาจะถูกเผาผลาญ

27 ฟ้าสวรรค์จะสำแดงความ
ชั่วช้าของเขา และแผ่นดินโลก
จะลุกขึ้นปรักปรำเขา

28 ผลกำไรแห่งครัวเรือนของ
เขาจะถูกนำไปเสีย ทรัพย์สมบัติ
ของเขาจะถูกกวาดไปในวันแห่ง
พระพิโรธของพระเจ้า

29 นี้ เป็นส่วนของคนชั่วจาก
พระเจ้า และเป็นมรดกที่พระ
เจ้าทรงกำหนดให้เขา”

โยบทุกขใจเรื่อง

ความเจริญของคนอธรรม

21 แล้วโยบตอบว่า

2”ขอฟังถ้อยคำของข้าอย่างระ-
มัดระวัง และให้คำนี้ปลอบใจ
ท่าน

3 ขออดทนหน่อยและข้าจะพูด
และเมื่อข้าพูดแล้ว ก็เยาะต้อไป
เถอะ

4 ส่วนข้านี้ จะต่อว่ามนุษย์หรือ
ถ้าเป็นเช่นนั้นทำไมใจข้าจึงไม่
ควรเป็นทุกข์

5 มองดูข้าซี และจงตกตะลึงเกิด
และท่านจงเอามือปิดปากของ
ท่าน

6 เมื่อข้าระลึกถึงเรื่องนี้ ข้าก็
ตระหนกตกใจ และความสัน
สะท้านก็จับเนื้อของข้า

7 ทำไมคนชั่วจึงมีชีวิตรอดอยู่ เออ
จนถึงแก่ และเจริญมีกำลังมาก
ขึ้น

8 เชื้อสายของเขาก็ตั้งมั่นคงอยู่
ในสายตาของเขา และลูกหลาน
ของเขาก็อยู่ต่อหน้าต่อตาเขา

(19) โยบ 21:27 (20) ปรญจ 5:13 (21) โยบ 18:19 (22) โยบ 15:29 (23) กตว 11:33
(24) 1 พกษ 20:30 (25) โยบ 16:13 (26) โยบ 18:5 (27) สดต 44:20
(29) โยบ 18:21 (2) โยบ 13:3 (3) โยบ 13:13 (4) โยบ 7:11-21 (5) โยบ 2:12

9 เรือนของเขาทั้งหลายก็
ปลอดภัยปราศจากความกลัว
และไม่เรียวของพระเจ้าก็ไม่อยู่
บนเขา

10 วัวผู้ของเขาเกิดพันธุ์ ไม่มี
ขาด วัวเมียของเขาตกลูก และ
ไม่มีแท้ง

11 เขาส่งเด็ก ๆ ออกไปอยู่อย่าง
ฝูงแพะแกะ และลูกหลานเล็ก
ของเขาก็เด่นรำ

12 เขาหิบบเอารำมะนาและพิณ
เขาคู่ และเปรมปรีดีตามเสียง
ขลุ่ย

13 ตลอดวันเวลาของเขา เขาก็
เจริญ และเขาลงไปที่แดนคน
ตายในพริบตาเดียว

14 เขาจึงทูลพระเจ้าว่า `ขอจาก
เราไปเสีย เพราะเราไม่ปรารถ-
นาความรู้ในทางของท่าน

15 องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ คือ
อะไร ที่เราจะต้องปรนนิบัติเขา
ถ้าเราอธิษฐานต่อเขา เราจะได้
ประโยชน์อะไร'

16 ดูเถิด ความจำเริญของเขา
ทั้งหลายไม่อยู่ในกำมือของเขา
คำปรึกษาของคนชั่วอยู่ห่างไกล
จากข้า

17 ตะเกียงของคนชั่วดับบ้อย
เท่าใด ความยากลำบากมา
เหนือเขาบ้อยเท่าใด พระเจ้า
ทรงแจกจ่ายความเศร้าโศกด้วย
พระพิโรธของพระองค์

18 เขาเป็นเหมือนฟางข้าวหน้า
ลม และเป็นเหมือนแกลบที่พายุ
พัดไป

19 พระเจ้าทรงสะสมความชั่วช้า
ของเขาไว้ให้ลูกหลานของเขา
หรือ พระองค์ทรงตอบแทนแก่
เขาเอง และเขาก็จะทราบ

20 นัยน์ตาของเขาจะเห็นความ
พินาศของเขา และเขาจะติ่มพระ
พิโรธขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

21 เพราะเขามีความพึงพอใจ
อะไรในเรื่องวงศัวานที่ตามเขา
มา เมื่อจำนวนเดือนของเขาถูก
ตัดขาดกลางคันเสียแล้ว

22 มีผู้ใดจะสอนความรู้ให้แด่
พระเจ้าได้หรือ เมื่อพระองค์
ทรงพิพากษาเทวชีพ

23 คนหนึ่งตายเมื่อยังแข็งแรง
เต็มทีสบายและปลอดภัยทั้งสิ้น

24 ถึงกายของเขาเต็มด้วยน้ำ
นม และกระดูกของเขาก็ชุ่มด้วย
ไขกระดูก

25 อีกคนหนึ่งตายด้วยใจขมขื่น
ไม่เคยได้ชิมของดี

26 เขาทั้งสองนอนลงในฝังคลี
ดินเหมือนกัน และตัวหนอนก็
คลุมเขาทั้งสองไว้

27 ดูเถิด ข้ารู้ความคิดของท่าน
และอุบายของท่านที่จะทำผิดต่อ
ข้า

28 เพราะท่านว่า `วังของเจ้า
นายอยู่ที่ไหน เต็นท์ซึ่งคนชั่ว

(9) โยบ 15:21 (10) อพย 23:26 (11) สดต 107:41 (12) ปฐก 4:21 (13) โยบ 36:11
(14) โยบ 22:17 (15) อพย 5:2 (16) โยบ 1:21 (17) โยบ 18:5-6 (18) โยบ 13:25
(19) โยบ 22:24 (20) โยบ 27:19 (21) โยบ 14:21 (22) โยบ 40:2 (23) โยบ 20:22

อาศัยนั้นอยู่ที่ไหน'
29 ท่านมิได้ถามนักท่องเทียว
และท่านไม่ได้รับสักขีพยานของ
เขาหรือ

30 ว่าคนชั่วได้สงวนไว้จนถึงวัน
แห่งภัยพิบัติ และเขาจะถูกนำ
ไปยังวันแห่งพระพิโรธ

31 ใครแจ้งวิธีการของเขาต่อ
หน้าเขา และผู้ใดสนองเขาในสิ่ง
ที่เขาได้กระทำ

32 แม้กระนั้นเขาจะถูกหามไป
ยังหลุมศพ และจะยังอยู่ใน
อุโมงค์

33 สำหรับเขาก่อนดินที่หุบเขา
ก็เบาสบาย คนทั้งปวงก็ตามเขา
ไป และคนที่ไปข้างหน้าก็นับไม่
ถ้วน

34 แล้วทำไมท่านจะมาเล่าโลม
ใจข้าด้วยสิ่งว่างเปล่า คำตอบ
ของท่านไม่มีอะไรเหลือแล้ว
นอกจากการมสา"

เอลีฟัสพองโยบเป็นครั้งที่สาม
22 แล้วเอลีฟัสชาวเทมาน
ตอบว่า

2 "คนจะเป็นประโยชน์อะไรแก่
พระเจ้าได้หรือ แน่ละ ผู้ใด
ฉลาดก็เป็นประโยชน์แก่ตนเอง
ต่างหาก

3 ถ้าท่านเป็นคนชอบธรรม จะ
เป็นที่พอพระทัยแก่องค์ผู้ทรง
มหิทฤทธิหรือ หรือถ้าทางทั้ง
หลายของท่านดีรอบคอบจะเป็น

ประโยชน์อะไรแก่พระองค์

4 พระองค์จะทรงติเตียนท่าน
เพราะยาเกรงหรือ พระองค์จะ
ทรงสู้ความกับท่านหรือ

5 ความชั่วของท่านใหญ่โตมิใช่
หรือ ความชั่วช้าของท่านไม่มีที่
สิ้นสุดมิใช่หรือ

6 เพราะท่านยึดของประกันไป
จากพี่น้องเปล่า ๆ และริบเสื้อผ้า
ของคนที่ยกย่อง

7 ท่านมิได้ให้น้ำแก่คนอดโรย
ดื่ม และท่านหวังเหนี่ยวขนม
ปึงไว้มิให้คนที่หิว

8 คนที่มีอำนาจใหญ่โตย่อมได้ที่
ดินเป็นกรรมสิทธิ์ และคนที่มี
หน้ามตาก็ได้เข้าอาศัยอยู่

9 ท่านไล่แม่มาออกไปมือเปล่า
และแขนของลูกกำพร้าพอกก็หัก

10 เพราะฉะนั้นกับดักอยู่รอบ
ท่าน และความสยดสยองอัน
ฉับพลันก็ท่วมทับท่าน

11 หรือความมืดจนท่านไม่เห็น
อะไร และน้ำที่ท่วมก็คลุมท่าน
ไว้

12 พระเจ้ามิได้ทรงสถิตอยู่ ณ
ที่สูงในฟ้าสวรรค์หรือ ดวงดาวที่
สูงที่สุดเกิด มืดสูงจริง ๆ

13 เพราะฉะนั้นท่านว่า `พระเจ้า
ทรงรู้อะไร พระองค์จะทรงทะลุ
เมฆมืดทึบไปพิพากษาได้หรือ

14 เมฆทึบคลุมพระองค์ไว้ พระ
องค์ทรงมองอะไรไม่เห็น และ

(29) สดต 129:8 (30) สภข 16:4 (31) 2 ซมอ 12:7 (32) สดต 49:14 (33) โยบ 3:17
(34) โยบ 16:2 (2) โยบ 35:6 (3) 1 พศด 29:17 (4) สดต 39:11 (5) โยบ 4:7-11
(6) โยบ 24:3 (7) โยบ 31:17 (8) โยบ 29:7 (9) โยบ 24:3 (10) โยบ 18:8-10

พระองค์ทรงดำเนินโดยรอบบน
พื้นฟ้า'

15 ท่านมุ่งไปทางเก่าหรือ ซึ่ง
คนชั่วเคยดำเนินนั้น

16 ผู้ถูกฉวยเอาไปก่อนเวลา
กำหนดของเขา รากฐานของเขา
ถูกไหลล้นไปด้วยน้ำท่วม

17 ผู้ทูลพระเจ้าว่า 'ขอทรงไป
จากข้าทั้งหลาย' และ 'องค์ผู้
ทรงมหิทธิฤทธิ์ จะทรงช่วยเขา
ทั้งหลายได้'

18 แต่พระองค์ทรงให้เรือนของ
เขาเต็มด้วยของดี แต่คำปรึกษา
ของคนชั่วห่างไกลจากข้า

19 คนชอบธรรมเห็นและยินดี
คนไร้ผิดหัวเราะเยาะ

20 ในขณะที่ทรัพย์สมบัติของ
เราไม่ถูกตัดขาด แต่ของที่เหลือ
นั้นไฟก็เผาเสีย

21 จงปรองดองกับพระเจ้าและ
อยู่อย่างสันติ ดังนั้นสิ่งที่ดีจะ
มาถึงท่าน

22 ขอจงรับพระราชบัญญัติจาก
พระโอษฐ์ของพระองค์ และเก็บ
พระวจนะของพระองค์ไว้ในใจ
ของท่าน

23 ถ้าท่านกลับมายังองค์ผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ ท่านจะเจริญและจะ
ทิ้งความชั่วช้าให้ไกลจากเต็นท์
ของท่าน

24 ท่านจะรวบรวมทองคำไว้
เหมือนผงคัสติง และทองคำ

เมืองโอเฟอร์ไว้เหมือนหินในลำ-
ธาร

25 และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะ
เป็นผู้ป้องกันท่าน และท่านจะ
มีเงินอย่างมากมาย

26 แล้วท่านจะปิติยินดีในองค์ผู้
ทรงมหิทธิฤทธิ์ และเงยหน้า
ของท่านหาพระเจ้า

27 ท่านจะอธิษฐานต่อพระองค์
และพระองค์จะทรงฟังท่าน และ
ท่านจะทำตามคำปฏิญาณของ
ท่าน

28 ท่านจะตัดสินใจในเรื่องใด
และเรื่องนั้นจะสำเร็จสมประ-
สงค์ และจะมีแสงสว่างส่องทาง
ให้ท่าน

29 เมื่อมนุษย์ถูกทิ้งลงไป ท่าน
จะว่า 'มีการทรงช่วยยกชูขึ้น
และพระองค์ทรงช่วยคนถ่อมใจ
ให้รอด'

30 พระองค์ทรงช่วยเกาะแห้งผู้
ไร้ความผิดให้พ้น มันได้รับการ
ช่วยให้พ้นโดยความสะอาดแห่ง
มือของท่าน"

โยบอาลัยถึงพระเจ้า

23 แล้วโยบตอบว่า

2 "คำร้องทุกข์ของข้าก็ขมขื่นใน
วันนี้ด้วย การที่ข้าถูกทบตีก็
หนักกว่าการร้องครางของข้า

3 โอ ข้าอยากทราบว่าจะพบพระ
องค์ได้ที่ไหน เพื่อข้าจะมาถึง

(15) ปฐก 6:5 (16) โยบ 15:32 (17) โยบ 21:10 (18) โยบ 12:6 (19) สดด 48:11
(20) โยบ 4:7 (21) 1 พศด 28:9 (22) พบทู 4:1-2 (23) โยบ 8:5 (24) 1 พกษ 10:21
(25) ปฐก 15:1 (26) โยบ 27:10 (27) สดด 50:14 (28) สดด 20:4 (29) โยบ 5:19

พระที่นั่งของพระองค์
4 ข้าจะยื่นคตี่ของข้าต่อพระ
พิกตร์พระองค์ และบรรจข้อ
โต้แย้งให้เต็มปากข้า

5 ข้าจะทราบคำตอบของพระ
องค์ และเข้าใจสิ่งที่พระองค์จะ
ตรัสกับข้า

6 พระองค์จะทรงโต้แย้งกับข้า
ด้วยฤทธาภาพอันยิ่งใหญ่ของ
พระองค์หรือ เปล่าแน่ พระองค์
จะทรงให้กำลังแก่ข้า

7 ณ ที่นั้นคนเที่ยงธรรมจะสู้
ความกับพระองค์ได้ และข้าจะ
รับการช่วยให้พ้นจากผู้พิพากษา
ของข้าเป็นนิตย์

8 ดูเถิด ข้าเดินไปข้างหน้า แต่
พระองค์มิได้ทรงสถิตที่นั่น และ
ข้างหลัง แต่ข้าก็ไม่สังเกตเห็น
พระองค์

9 ข้างซ้ายมือที่ พระองค์ ทรง
กระทำกิจ ข้าก็ไม่เห็นพระองค์
ข้างขวามือพระองค์ทรงซ่อนอยู่
ข้าหาพระองค์ไม่พบ

10 ด้วยว่าพระองค์ทรงทราบ
ทางที่ข้าไป เมื่อพระองค์ทรง
ทดสอบข้าแล้ว ข้าก็จะเป็นอย่าง
ทองคำ

11 เท้าของข้าติดรอยพระบาท
ของพระองค์แน่น ข้าตามมรรคา
ของพระองค์ และมีได้หันไป
ข้าง ๆ เลย

12 ข้ามิได้พรากไปจากพระ

บัญญัติ แห่งริมพระโอษฐ์ของ
พระองค์ ข้าตีราคาพระวจนะ
แห่งพระโอษฐ์ของพระองค์สูง
กว่าอาหารที่จำเป็นสำหรับข้า

13 แต่พระองค์ทรงฝันแปรมิได้
และผู้ใดจะหันพระองค์ได้ พระ
องค์มีพระประสงค์สิ่งใด พระ
องค์ก็ทรงกระทำสิ่งนั้น

14 เพราะว่าพระองค์ จะทรง
กระทำสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนด
ให้ข้านั้นครบถ้วน และสิ่งอย่าง
นั้นเป็นอันมากอยู่ในพระตำริ
ของพระองค์

15 เพราะฉะนั้นข้าจึงสะทสะ-
ท้านต่อพระพิกตร์พระองค์ เมื่อ
ข้าตริกรตรง ข้าก็ครั้นคร้ามต่อ
พระองค์

16 พระเจ้าทรงกระทำให้ใจของ
ข้าอ่อนเปลี้ย องค์ผู้ทรงมหิทธิ-
ฤทธิ์ได้กระทำให้ข้าสะทสะ-
ท้าน

17 เพราะข้ามิได้ถูกตัดขาดก่อน
ความมืดมาถึง และพระองค์มิ
ได้ทรงปิดบังความมืดทึบไว้จาก
หน้าข้า”

โยบบ่นว่าพระเจ้าทรง

เมินเฉยต่อความชั่วร้าย

24”เมื่ออวาระกำหนดไม่
ปิดบังไว้จากองค์ผู้ทรง
มหิทธิฤทธิ์ ทำไมบรรดาผู้ที่
รู้จักพระองค์ไม่เห็นวันกำหนด
ของพระองค์

(4) โยบ 13:18 (5) โยบ 10:2 (6) โยบ 9:19 (7) อสย 1:18 (8) โยบ 9:11; สดต 10:1
(9) สดต 89:46 (10) ปฐก 18:19 (11) 1 ซมอ 12:2-5 (12) ยน 6:66 (13) โยบ 9:12
(14) โยบ 7:3 (15) โยบ 23:3 (16) สดต 22:14 (17) โยบ 6:9 (1) สดต 31:15

2 มีคนที่ย้ายหลักเขต เขยียดฝูง
แพะแกะพาไปเลี้ยง

3 เขาไล่ต้อนลาของคนกำพร้า
พ่อไป เขาเอาวัวของหญิงม่าย
ไปเป็นประกัน

4 เขาผลักคนขัดสนออกนอก
ถนน คนยากจนแห่งแผ่นดิน
โลกต่างก็ช้อนตัวหมด

5 ดุเถิด ดั่งลาป่าอยู่ในถิ่นทุร-
กันดาร คนยากจนนั้นออกไป
ทำงานพยายามหาอาหาร ถิ่น
แห่งแล้งให้อาหารแก่เขาและ
บุตรทั้งหลายของเขา

6 เขาทั้งหลายเก็บหญ้าแห้งที่ใน
ทุ่ง และเขาเล็มสวนองุ่นของ
คนชั่ว

7 เขาทำให้คนที่เปลือยกายนอน
ตลอดคืนโดยไม่มีเสื้อผ้า และ
ไม่มีผ้าห่มกันหนาว

8 เขาเปียกฝนแห่งภูเขา และ
เกาะหินอยู่เพราะขาดที่กำบัง

9 มีผู้ฉวยเด็กกำพร้าพ่อไปจาก
อก และเอาของประกันจากคน
ยากจน

10 เขาทั้งหลายทำให้เขาเดิน
เปลือยกายไปโดยไม่มีเสื้อผ้า
เขาก็แบกพ้อนข้าวไปจากคนที่
หิว

11 เขาทำน้ำมันอยู่ที่ท่ามกลาง
กำแพงของพวกเขา เขายำอยู่ที่
บ่อย่ำองุ่น แต่เขาต้องทนความ
กระหาย

12 คนคร่ำครวญออกมาจากที่
ในเมือง และจิตใจของคนบาด
เจ็บร้องขอ แต่พระเจ้ามิได้สน
พระทัยในความโง่เขลาของเขา

13 เขาอยู่ในพวกที่ กบฏต่อ
ความสว่าง ที่ไม่คุ้นเคยกับทาง
ของความสว่างนั้น และมีได้อยู่
ในทางของความสว่างนั้น

14 ฆาตกรลุกขึ้นมาแต่เช้าตรู่
เขาม่าคนยากจนและคนขัดสน
และในกลางคืนเขาเป็นเหมือน
ขโมย

15 ตาของผู้ล่องประเวณีคอย
เวลาพลบค่ำ กล่าวว่า 'ไม่มีตา
ใดจะเห็นข้า' และเขาก็ปลอม
หน้าของเขา

16 ในยามมืดเขาขุดเข้าไปใน
เรือนซึ่งเขาหมายไว้สำหรับตน
เองในเวลากลางวัน เขาไม่รู้จัก
ความสว่าง

17 เพราะเงามัจจุราชเป็น
เหมือนเวลาเช้าแก่เขาทุกคน ถ้า
ใครรู้จักเขา เขาก็เป็นความสยด
สยองของเงามัจจุราช

18 เขารวดเร็วดุจตั้งน้ำมาก
หลาย ส่วนแบ่งของเขาถูกสาป
ในแผ่นดิน เขาไม่หันหน้าไปสู่
สวนองุ่นของเขา

19 ความแห้งแล้งและความร้อน
ฉวยเอาหน้าหิมะไปฉับไฉน แดน
คนตายก็ฉวยเอาผู้กระทำบาป
ไปฉับนั้น

(2) พบญ 19:14 (3) โยบ 22:6-9 (4) โยบ 24:14 (5) โยบ 39:5-7 (6) พบญ 28:33

(7) โยบ 24:10 (8) พขม 5:2 (9) 2 พกษ 4:1 (10) พบญ 24:19 (11) พบญ 25:4

(12) อพย 1:13 (13) ลก 12:47 (14) 2 ซมอ 11:14 (15) อพย 20:14 (16) อพย 22:2

20 ครรภ์จะลืมหยา ตัวหนอนจะกินเขาอย่างอโรย ไม่มีใครจำเขาได้ต่อไป ความชั่วจะหักลงเหมือนต้นไม้

21 เขารีดเอาจากหญิงหมั้นที่ไม่มีลูก และไม่ทำดีอะไรให้แก่หญิงม่าย

22 เขาได้ทำลายคนที่มีกำลังด้วยอำนาจของตน เขาลุกขึ้นแล้วไม่มีใครมั่นใจเรื่องชีวิตของตน

23 พระเจ้าทรงประทานความปลอดภัยให้เขา และเขาก็พึงอยู่ และพระเนตรของพระองค์อยู่บนหนทางของเขา

24 เขาทั้งหลายถูกยกย่องขึ้นครั้งหนึ่ง แต่ก็ต้องสิ้นไปและถูกนำลงมา เขาถูกเอาออกไปจากทางเหมือนคนอื่นๆ และถูกตัดออกเหมือนยอดรวงข้าว

25 แล้วบัดนี้ ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ใครจะพิสูจน์ได้ว่าข้ามสา และสำแดงว่าสิ่งที่ข้ากล่าวนั้นไร้สาระ”

บิลัดบอกโยบว่ามนุษย์ไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้

25 แล้วบิลัดตบคนชูอาห์ตอบว่า

2 “พระเจ้าทรงอำนาจในการครอบครองและทรงให้ยาเกรงพระองค์ ทรงกระทำสันติภาพในสวรรค์เบื้องสูงของพระองค์

3 กองทัพของพระองค์มีจำนวนหรือ ความสว่างของพระองค์มิได้ส่องมาเหนือผู้ใดบ้าง

4 แล้วมนุษย์จะขอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร คนที่เกิดจากผู้หญิงจะสะอาดได้อย่างไร

5 ดุเถิด ถึงแมดวงจันทร์ก็ไม่มีความสุขใส และดวงดาวก็ไม่มีบริสุทธิ์ ในสายพระเนตรของพระองค์

6 มนุษย์จะยิ่งสะอาดน้อยกว่านั้นเท่าใด ผู้เป็นเพียงตัวตักแด้และบุตรของมนุษย์เล่า ผู้เป็นเพียงตัวหนอน”

โยบกล่าวว่าท่านเชื่อในพระเจ้า

26 แล้วโยบตอบว่า

2 “ท่านได้ช่วยผู้ไม่มีกำลังมากจริงหนอ ท่านได้ช่วยแขนที่ไม่มีแรงแล้วหนอ

3 ท่านให้คำปรึกษาแก่คนที่ไม่มีความสติปัญญา และได้ให้ความรู้มากที่สัมฤทธิ์ผลจริงหนอ

4 ท่านเปล่งวาจาออกมาแก่ใครเล่า และวิญญานของใครได้ออกมาจากท่าน

5 ชาวแดนคนตายเบื้องล่างสะทกสะท้านใต้น้ำและชาวเมื่อนั้น

6 นรกลเปลือยอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และแดนพินาศไม่มี

(20) โยบ 17:14 (21) 1 ซมอ 1:6 (22) อสธ 3:8 (23) สดต 73:3 (24) โยบ 20:5

(25) โยบ 9:24 (2) โยบ 9:2 (3) สดต 103:20 (4) โยบ 4:17 (5) อสย 24:23

(6) โยบ 4:19 (2) โยบ 12:2 (3) โยบ 6:13 (4) โยบ 20:3 (5) โยบ 41:1 (6) โยบ 11:8

ผ้าห่ม

7 พระองค์ทรงคลี่ทางเหนือออก
คลุมที่เวียงว่าง และแขวนโลกไว้
เหนือที่ว่างเปล่า

8 พระองค์ทรงมัดน้ำไว้ในเมฆ
ทิบของพระองค์ และเมฆนั้นก็
ไม่ขาดวินไป

9 พระองค์ทรงคลุมหน้าของพระ
ที่นั่ง และคลี่เมฆของพระองค์
ออกคลุมมันไว้

10 พระองค์ทรงขีดปริมณฑลไว้
บนพื้นน้ำ ณ เขตระหว่างความ
สว่างและความมืด

11 เสาฟ้าก็หวั่นไหวและประ-
หลาดใจเมื่อพระองค์ทรงชนาบ

12 พระองค์ทรงปราบทะเลให้
สงบด้วยอำนาจของพระองค์
พระองค์ทรงตีคนจองห้องด้วย
ความเข้าพระทัยของพระองค์

13 พระองค์ ทรงตกแต่งฟ้า
สวรรค์ ด้วยพระวิญญานของ
พระองค์ พระหัตถ์ของพระองค์
ทรงสร้างพญานาคที่ขด

14 ดุเดือด เหล่านี้เป็นเพียงพระ
ราชกิจผิวเผินของพระองค์ เรา
ได้ยินถึงพระองค์ก็เป็นเพียง
เสียงกระซิบ ใครจะเข้าใจถึง
ฤทธิ์กัมปนาทอันเกรียงไกรของ
พระองค์ได้”

27 ความจริงใจของโยบ
และโยบได้กล่าวกลอน
ภษิตของตนอีกว่า

2”พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่
ฉันใด คือพระองค์ผู้ทรงนำ
ความยุติธรรมอันควรตกแก่ข้า
ไปเสีย และองค์ผู้ทรงมหิทธิ-
ฤทธิ์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด
คือผู้ทรงทำใจข้าให้เข้มขึ้น

3 เพราะลมหายใจยังอยู่ในตัวข้า
ตราบไต่ และลมปราณจากพระ
เจ้ายังอยู่ในรูจมูกของข้าตราบ
ไต่

4 ริมฝีปากของข้าจะไม่พูดความ
เท็จและลิ้นของข้าจะไม่เปล่งคำ
หลอกลวง

5 ขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าเห็น
ว่าท่านเป็นฝ่ายที่ถูกเลย ข้าจะ
ไม่ทิ้งความสัตย์จริงของข้าจนข้า
ตาย

6 ข้ายึดความชอบธรรมของข้าไว้
มันไม่ยอมปล่อยไป จิตใจของ
ข้าไม่ตำหนิข้า ไม่ว่าวันใดใน
ชีวิตของข้า

7 ขอให้ศัตรูของข้าเป็นเหมือน
คนชั่ว และขอให้ผู้ที่ลุกขึ้นต่อ
สู้ข้าเป็นเหมือนคนอธรรม

คนหน้าซื่อใจคดขาดความหวัง
8 เพราะอะไรจะเป็นความหวัง
ของคนหน้าซื่อใจคด แม้ว่าเขา
ได้กำไรแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงเอา
ชีวิตของเขาไป

9 พระเจ้าจะทรงฟังเสียงร้องของ
เขาหรือ เมื่อความยากลำบากมา
สู่เขา

(7) โยบ 9:8 (8) โยบ 36:29 (9) อพย 20:21 (10) โยบ 38:8-11 (11) 1 ซมอ 2:8
(12) อพย 14:21 (13) ปฐม 1:2 (14) โยบ 11:7-9 (1) กตว 23:7 (2) กตว 14:21
(3) ปฐม 2:7 (4) โยบ 13:7 (5) โยบ 32:3 (6) โยบ 2:3 (7) 1 ซมอ 25:26

10 เขาจะปิติยินดีในองค์ผู้ทรง
มหิทธีฤทธิ์หรือ เขาจะกราบทูล
พระเจ้าทุกเวลาหรือ

11 ข้าจะสอนท่านทั้งหลายโดย
พระหัตถ์ของพระเจ้า ข้าจะไม่
ปิดบังพระดำริขององค์ผู้ทรง
มหิทธีฤทธิ์

12 ดูเถิด ท่านทุกคนได้เห็นเอง
แล้ว ทำไมท่านจึงเหลวไหลสิ้น
เชิงที่เดียวเล่า

13 ต่อพระเจ้า นี่เป็นส่วนของคนชั่ว และมรดกซึ่งผู้บีบบังคับ
จะได้รับจากองค์ผู้ทรงมหิทธี-
ฤทธิ์

14 ถ้าลูกหลานของเขาเพิ่มขึ้น
ก็เพื่อถูกดาบ และลูกหลานของ
เขาก็หาไม่พอกิน

15 คนของเขาที่เหลืออยู่ ความ
ตายก็จะฝังเขาเสีย และภรรยา
ม่ายทั้งหลายของเขาจะไม่คร่ำ
ครวญ

16 ถึงเขาจะกอบโกยเอาเงินไว้
มากอย่างผงคลีดิน และกอง
เสื้อผ้าไว้ตั้งดินเหนียว

17 เขาจะกองไว้ก็ได้ แต่คน
ชอบธรรมจะสวม และคนไร้ผิด
จะแบ่งเงินกัน

18 เขาสร้างบ้านเหมือนอย่างตัว
มอด เหมือนอย่างเพิงที่คนยาม
สร้าง

19 คนมั่งคั่งจะนอนลง แต่เขา
จะไม่ถูกรวบรวมไว้ เขาเสื่อมตา

ของเขาขึ้น และเขาไม่อยู่แล้ว

20 ความมสยดสยองท่วมเขา
เหมือนน้ำมากหลาย ในกลาง
คืนพายุหอบเขาไป

21 ลมตะวันออกหอบเขาขึ้น
และเขาก็จากไป เหมือนพายุฝน
ก็กวาดเขาออกไปจากที่ของเขา

22 พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงเขา
อย่างไม่ปราณี เขาจะหนีจาก
พระหัตถ์ของพระองค์

23 คนจะตบมือเยาะเย้ยเขาและ
เย้ยหยันเขาออกไปจากที่ของ
เขา”

สติปัญญาเป็นของประทาน

จากพระเจ้า

28 “แน่ละ ต้องมีเหมือง
สำหรับแร่เงิน และมีที่
สำหรับทองคำที่เขาถลุง

2 เขาเอาเหล็กมาจากพื้นดินและ
ถลุงทองสัมฤทธิ์จากแร่ดิบ

3 มนุษย์กำจัดความมืด และค้น
หาไปยังเขตไกลที่สุด ค้นแร่ดิบ
ในที่มืดครึ้มและเงามัจจุราช

4 เขาขุดปล่องไกลจากที่ฝูงคน
อาศัยอยู่ คนสัญจรไปมาลี้มเขา
แล้ว เขาแขวนอยู่แกว่งไปแกว่ง
มาไกลจากฝูงคน

5 ฝ้ายแผ่นดินนั้นมีอาหารออก
มา แต่ภายใต้ก็คว่ำอย่างถูกไฟ
ไหม้

6 ก้อนหินของที่ นั้นเป็นที่อยู่
ของพลอยไพฑูรย์ และมันมีผง

(10) โยบ 22:26 (11) โยบ 4:3 (12) โยบ 21:28 (13) โยบ 20:29 (14) โยบ 21:11
(15) 1 พกษ 14:10 (16) โยบ 22:24 (17) สกษ 13:22 (18) โยบ 8:14
(19) โยบ 14:13 (20) โยบ 15:21 (21) ยรม 18:17 (22) อพย 9:14 (23) อสธ 9:22

ทองคำ
 7 ทางนั้นไม่มีเหยี่ยวรู้ และไม่มี
 ตาเหยี่ยวด้ามองเห็น
 8 ลูกสิงโตไม่เคยเดินที่นั่น สิงโต
 ดุร้ายไม่ผ่านมาที่นั่น
 9 คนยืนมือที่หินแข็ง และทำ
 ลายภูเขาจนถึงราก
 10 เขาขุดลึกลงไว้ในหิน และ
 ตาของเขาเห็นของประเสริฐทุก
 อย่าง
 11 เขากันตาน้ำไว้ เพื่อมิให้มี
 น้ำย่อย และสิ่งที่ปิดบังไว้ เขา
 นำมาให้แจ้ง
 12 แต่จะพบพระปัญญาที่ไหน
 และที่ของความเข้าใจอยู่ที่ไหน
 13 มนุษย์ไม่รู้จกค่าของพระ
 ปัญญา และในแผ่นดินของคน
 เป็นก็หาไม่พบ
 14 บาดาลพูดว่า 'ที่ข้าไม่มี'
 และทะเลกล่าวว่า 'ไม่อยู่กับข้า'
 15 จะเอาทองคำซื้อก็ไม่ได้ และ
 จะชั่งเงินให้ตามราคาก็ไม่ได้
 16 จะตีราคาเป็นทองคำโอฟิรัก็
 ไม่ได้ หรือเป็นพลอยสีน้ำข้าว
 ประเสริฐหรือพลอยไพฑูรย์ก็ไม่ได้
 17 จะเทียบเท่าทองคำและแก้ว
 ผลึกก็ไม่ได้ หรือจะแลกกับ
 เครื่องทองคำเนื้อดีก็ไม่ได้
 18 อย่าเอ่ยถึงหินปะการังและ
 ไข่มุกเลย ค่าของพระปัญญาสูง
 กว่ามุกดา

19 บุษราคัมแห่งเมืองเอธิโอ-
 เปีย ก็เปรียบกับพระปัญญาไม่
 ได้ หรือจะตีราคาเป็นทองคำ
 บริสุทธิ์ก็ไม่ได้
 20 ดังนั้นพระปัญญามาจากไหน
 เล่า และที่ของความเข้าใจอยู่ที่
 ไหน
 21 เป็นสิ่งที่ซ่อนพ้นจากตาของ
 สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวง และปิดบัง
 ไว้จากนกในอากาศ
 22 แดนพิ นาศและมัจจุราช
 กล่าวว่า 'เราได้ยินเสียงลือเรื่อง
 พระปัญญากับหูของเรา'
 23 พระเจ้าทรงทราบทางไปหา
 พระปัญญานั้น และพระองค์
 ทรงทราบที่อยู่ของพระปัญญา
 ด้วย
 24 เพราะพระองค์ ทอดพระ
 เนตรไปถึงที่สุดปลายแผ่นดิน
 โลก และทรงเห็นทุกสิ่งที่ใต้
 พ้าสวรรค์
 25 ในเมื่อพระองค์ทรงกำหนด
 นำหนักให้แก่ลม และทรงกระน้ำ
 ด้วยเครื่องตวง
 26 เมื่อพระองค์ทรงสร้างภูให้
 ฝน และสร้างทางไว้ให้แสงแลบ
 ของฟ้าผ่า
 27 แล้วพระองค์ทอดพระเนตร
 พระปัญญาและทรงประกาศ
 ทรงสถาปนาไว้และทรงวิจัย
 28 และพระองค์ตรัสกับมนุษย์
 ว่า 'ดูเถิด ความยำเกรงองค์'

(7) โยบ 28:21 (9) นสย 1:4 (10) สกษ 14:23 (11) โยบ 26:8 (12) โยบ 28:20
 (13) โยบ 28:15 (14) รย 11:33 (15) โยบ 28:18 (16) 1 พศด 29:4 (17) อสค 1:22
 (18) อสค 27:16 (19) อพย 28:17 (20) โยบ 28:12 (21) สดต 49:3 (22) โยบ 28:14

พระผู้เป็นเจ้า นั่นแหละคือพระ
ปัญญา และที่จะพ้นจากความชั่ว
คือความเข้าใจ”

29 โยบแก้คำกล่าวหาผิด
แล้วโยบก็กล่าวกลอน
ภาษิตของท่านอีกว่า
2”โอ ข้าอยากได้อยู่อย่างแต่ละ
เดือนที่ผ่านไป อย่างในสมัยเมื่อ
พระเจ้าทรงพิทักษ์ข้า
3 เมื่อประทีปของพระองค์ส่อง
เหนือศีรษะข้า และข้าเดินฝ่า
ความมืดไปด้วยความสว่างของ
พระองค์
4 อย่างข้าเมื่อครั้งยังหนุ่มแน่น
อยู่ เมื่อความลึกกลับแห่งพระเจ้า
ทรงอยู่เหนือเต็นท์ของข้า
5 เมื่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ยัง
อยู่กับข้า และลูกหลานห้อม
ล้อมข้า
6 เมื่อเขาล้างย่างเท้าของข้าด้วย
นมข้น และก้อนหินเทธารน้ำมัน
ออกให้ข้า
7 เมื่อข้าออกมายังประตูเมือง
เมื่อข้าเตรียมที่นั่งของข้าที่ถนน
8 คนหนุ่ม ๆ เห็นข้าแล้วก็หลีกไป
คนสูงอายุลุกขึ้นยืน
9 เจ้านายหยุดพูด เอมือปิด
ปากของตนไว้
10 เสียงของขุนนางก็สงบลง
และลินของเขาก็เกาะติดเพดาน
ปาก
11 เมื่อหูได้ยินแล้ว ต่างก็ว่าข้า

เป็นสุข และเมื่อตาดู ก็ยกย่อง
ข้า

12 เพราะว่าข้าช่วยคนยากจนที่
ร้องให้ช่วย และเด็กกำพร้าพ่อ
ที่ไม่มีใครอุปถัมภ์เขา

13 พรของคนที่ยจนพินาศก็มา
ถึงข้า และข้าเป็นเหตุให้จิตใจ
ของหญิงม่ายร้องเพลงด้วยความ
ชื่นบาน

14 ข้าสวมความชอบธรรม และ
มันก็ห่อหุ้มข้าไว้ ความยุติธรรม
ของข้าเหมือนเสื้อคลุมและผ้า
โปกศีรษะ

15 ข้าเป็นนัยน์ตาให้คนตาบอด
และเป็นเท้าให้คนง่อย

16 ข้าเป็นบิดาให้คนขัดสน และ
ข้าสอบสวนเรื่องของผู้ที่ข้าไม่รู้
จัก

17 ข้าหักขากระดูกของคนชั่ว
และได้ดึงเอาเหยื่อจากฟันของ
เขา

18 แล้วข้าคิดว่า ข้าจะตายในวัง
ของข้า และข้าจะทวีวันเวลาของ
ข้าอย่างทราย

19 รากของข้าจะแผ่ไปถึงน้ำ มี
น้ำค้างบนกิ่งของข้าตลอดคืน

20 สง่าราศีของข้าสถิตอยู่กับ
ข้า และคันธของข้าใหม่เสมอ
อยู่ในมือข้า

21 คนทั้งหลายเจียหูฟังข้าและ
คอยอยู่ และเจียบอยู่ฟังคำ
ปรึกษาของข้า

(1) โยบ 27:1 (2) โยบ 1:1 (3) โยบ 18:6 (4) โยบ 1:10 (5) โยบ 23:3, 8-10
(6) โยบ 20:17 (7) พบท 16:18 (8) ลนต 19:32 (9) โยบ 4:2 (10) สดต 137:6
(11) โยบ 31:20 (12) โยบ 22:5 (13) พบท 24:13 (14) พบท 24:13

22 หลังจากที่ข้าพุดแล้ว เขาก็
ไม่พุดอีกเลย และคำของข้าก็
กลั่นลงมาเหนือเขา

23 เขาคอยข้าเหมือนคอยฝน
เขาอำปุกของเขาเหมือนอย่าง
รอรับน้ำฝนชุกปลายฤดู

24 ถ้าข้าหัวเราะเยาะเขา เขาก็
ไม่ยอมเชื่อ และสีหน้าอันผ่อง
ใสของข้า เขาก็มิได้ทำให้หม่น
หมองลง

25 ข้าเลือกทางให้เขา และนั่ง
เป็นหัวหน้า และอยู่อย่าง
กษัตริย์ท่ามกลางกองทหาร
อย่างผู้ที่ปลอบโยนคนที่คร่ำ-
ครวญ”

ความมั่งมีของโยบ

กลายเป็นความยากจน

30”แต่เดี๋ยวนี้เขาเยาะข้า
คือคนที่อ่อนกว่าข้านะ
คนที่ข้าจะเหยียดหยามพ่อของ
เขา ถึงกับไม่ยอมให้อยู่กับสุนัข
ที่เฝ้าฝูงแพะแกะของข้า

2 ข้าจะได้อะไรจากกำลังมือของ
เขาทั้งหลาย คือของคนี่เรียว
แรงเขาหมดไปแล้ว

3 เพราะเหตุความขาดแคลน
และหิวโหยพวกเขาจึงอยู่อย่าง
โดดเดี่ยว เมื่อก่อนเขาหนีไปยัง
ถิ่นทรกัณฑ์ดารซึ่งรกร้างและถูก
ทิ้งไว้เสียเปล่า

4 เขาเก็บผักชะครามซึ่งอยู่กับ
พุ่มไม้ และเอารากต้นไม้จำพวก

สนจุนิเปอร์มาเป็นอาหาร

5 เขาถูกขับไล่ออกไปจากท่าม-
กลางคน (มีคนตะโกนตามเขา
ไปอย่างตามโจร)

6 ฉะนั้น เขาต้องพักอยู่ที่ล้าละ-
หान ในโพรงดินและชอกหิน

7 เขาร้องอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้
เขาเบียดกันอยู่ภายใต้ต้นไม้

8 เขาเป็นลูกของคนถ้อย เออ
เป็นลูกของคนเสียชื่อ เขาถูก

กวาดออกไปเสียจากแผ่นดิน

9 และบัดนี้ ข้ากลายเป็นเพลง
เยาะเย้ยของเขา เออ ข้าเป็นคำ
ครหาของเขา

10 เขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนข้า
และเห็นห่างจากข้า เขาไม่รับรอง
ที่จะถ่มน้ำลายลงหน้าของข้า

11 เพราะพระเจ้าทรงหย่อนสาย
ธนูของข้า และให้ข้าตกต่ำ เขา
ทั้งหลายก็เหวี่ยงความยังคิดเสีย
ต่อหน้าข้า

12 คนหนุ่มลุกขึ้นข้างขวามือ
ของข้า เขาผลักต้นเท้าของข้า
ออกไป เขาเหวี่ยงทางแห่งความ
พินาศไว้ต่อสู้อข้า

13 เขาพังทางเดินของข้า เขา
เสริมภัยพิบัติให้ข้า ไม่มีผู้ใด
ช่วยเขาได้เลย

14 เขามาหาข้าอย่างกับน้ำที่
ทะลักเข้ามาอย่างเต็มที่ เขากลิ่ง
ตัวเข้ามาหาข้าท่ามกลางซาก
ปรักหักพัง

(22) โยบ 32:15 (23) สดต 72:6 (24) ปฐก 45:26 (25) ปฐก 41:40 (1) โยบ 19:13
(3) โยบ 24:13 (4) 2 พกษ 4:38 (5) ปฐก 4:12 (6) วนฉ 6:2 (7) โยบ 6:5
(8) 2 พกษ 8:18 (9) โยบ 17:6 (10) โยบ 19:19 (11) โยบ 12:18 (12) โยบ 19:18

15 ความสยดสยองต่าง ๆ หันมาใส่ข้า จิตใจของข้าถูกเขาติดตามอย่างลมตาม และความเจริญรุ่งเรืองของข้าสูญไปเสียอย่างเมฆ

16 บัดนี้จิตใจของข้าก็ละลายไป วันแห่งความทุกข์ใจยึดตัวข้าไว้

17 กลางคืนกระดูกข้าทะลุไป และความเจ็บปวดที่แทะข้านั้นไม่หยุดพักเลย

18 เครื่องแต่งกายของข้าเสียรูปไป ด้วยความรุนแรงแห่งโรคนี้ มันมัดข้าอย่างผ้าคอเสื้อรัดข้า

19 พระเจ้าทรงเหวี่ยงข้าลงในปลัก และข้าก็กลายเป็นเหมือนผงคลีและขี้เถ้า

20 ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ และพระองค์หาทรงสดับข้า พระองค์ไม่ ข้าพระองค์ยืนขึ้น และพระองค์หาทรงมองไม่

21 พระองค์กลับทรงดูร้ายต่อข้าพระองค์ พระองค์ทรงต่อต้านข้าพระองค์ ด้วยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์ของพระองค์

22 พระองค์ทรงชูข้าพระองค์ขึ้นเหนือลม และทรงให้ข้าพระองค์ขี้ลม และทรงให้ตัวข้าพระองค์ละลายไป

23 ข้าพระองค์ทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์ตายเสีย และให้ไปสู่ที่กำหนดของคนเป็นทั้งปวง

24 ถึงกระนั้นเขาจะไม่ยื่นมือของเขามาช่วยคนในแดนคนตาย ถึงแม้ว่าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือในท่ามกลางภัยพิบัติของเขา

25 ข้ามิได้ร้องไห้เพื่อผู้ที่วันเวลาของเขายากเย็นหรือ จิตใจของข้ามิได้โศกสลดเพื่อคนขัดสนหรือ

26 แต่เมื่อข้ามองหาของดี ของร้ายก็มาถึง และเมื่อข้าคอยความสว่าง ความมืดก็มาถึง

27 จิตใจของข้าร้อนรุ่มไม่เคยสงบเลย วันแห่งความทุกข์ใจมาพบข้า

28 ข้าได้ไว้ทุกข์ มิใช่ด้วยแดด ข้ายืนขึ้นในที่ ชุมนุษย์และร้องขอความช่วยเหลือ

29 ข้าเป็นพี่น้องกับมังกร และเป็นเพื่อนกับนกเค้าแมว

30 ผิวหนังของข้าดำ กระดูกของข้าร้อนอย่างไฟไหม้

31 เพราะฉะนั้นเสียงพิณเขาคู่ของข้ากลายเป็นเสียงโหยไห้ และเสียงขลุ่ยของข้ากลายเป็นเสียงของผู้ที่ร้องไห้

โยบปกป้อง

31 ความซื่อสัตย์ของตนเอง
"ข้าได้ ทำพันธสัญญา กับนัยน์ตาของข้า แล้วข้าจะมองหญิงพรหมจารีได้อย่างไร

(15) โยบ 6:4 (16) สดต 22:14 (17) โยบ 33:19 (18) โยบ 2:7 (19) โยบ 9:31 (20) โยบ 19:7 (21) โยบ 7:20 (22) โยบ 21:18 (23) โยบ 14:5 (24) วนล 5:31 (25) สดต 35:13 (26) โยบ 3:25 (27) สดต 22:4 (28) สดต 38:6 (29) โยบ 17:14

2 อะไรจะเป็นส่วนของข้าจาก
พระเจ้าเบื้องบน และเป็นมรดก
ของข้าจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ที่สูง

3 มิใช่ภยันตรายสำหรับคนชั่ว
และภัยพิบัติสำหรับคนที่กระทำ
ความชั่วช้าดอกหรือ

4 พระองค์มีทรงเห็นทางที่ข้าไป
และนับฝ่าเท้าของข้าดอกหรือ

5 ถ้าข้าได้ดำเนินไปกับความไร้
สาระ และเท้าของข้าเร่งไปสู่
ความหลอกลวง

6 ก็ขอให้เอาข้าซึ่งด้วยตราชู
เที่ยงตรง และขอพระเจ้าทรง
ทราบความซื่อสัตย์ของข้า

7 ถ้าอย่างเท้าของข้าหันออกไป
จากทาง และจิตใจของข้าดำเนิน
ตามนัยน์ตาของข้า และถ้าความ
ด่างพร้อยใดๆ เกาะติดมือข้า

8 ก็ขอให้ข้าหว่าน และให้คนอื่น
กิน และขอให้สิ่งที่ยกขึ้นเพื่อ
ข้าถูกถอนรากเอาไป

9 ถ้าใจของข้าถูกล่อชวนไปหา
ผู้หญิง และข้าได้ชุ่มอยู่ที่ประตู
เพื่อนบ้านของข้า

10 แล้วก็ขอให้ภรรยาของข้าไม่
แบ่งให้คนอื่น และให้คนอื่น
โน้มทับนาง

11 เพราะนั่นเป็นความผิดที่
ร้ายกาจ และเป็นความชั่วช้าที่
ผู้พิพากษาต้องปรับโทษ

12 เพราะนั่นจะเป็นไฟผลาญให้

ไปถึงแดนพินาศ และจะถอน
รากผลเพิ่มพูนกิ่งปวงของข้า

13 ถ้าข้าดูถูกเรื่องของทาสหรือ
ทาสหญิงของข้า เมื่อเขานำ
มาร้องทุกข์ต่อข้า

14 เมื่อพระเจ้าทรงลุกขึ้น แล้ว
ข้าจะทำอะไรได้ เมื่อพระองค์
ทรงสอบถาม ข้าจะทูลตอบพระ
องค์อย่างไร

15 พระองค์ผู้ทรงสร้างข้าใน
ครรภ์ มิได้ทรงสร้างเขาหรือ มิ
ใช่พระองค์องค์เดียวเท่านั้น
หรือ ที่ทรงสร้างเราทั้งสองใน
ครรภ์

16 ถ้าข้าได้หวังเหนี่ยวสิ่งใดๆ
ที่คนยากจนอยากได้ หรือได้
กระทำให้นัยน์ตาของหญิงม่าย
มองเสียเปล่า

17 หรือข้ารับประทานอาหาร
ของข้าแต่ลำพัง และคนกำพร้า
พ่อแม่ไม่ได้ร่วมรับประทานอาหาร
นั้นด้วย

18 (เพราะตั้งแต่เด็กมา เขา
เติบโตขึ้นกับข้า อย่างอยู่กับพ่อ
และข้าได้เป็นผู้แนะนำเธอตั้งแต่
ครรภ์มารดาของข้า)

19 ถ้าข้าเห็นคนหนึ่งคนใดพิ
นาศเพราะขาดเสื้อผ้า หรือเห็น
คนขัดสนไม่มีผ้าคลุมกาย

20 ถ้าบั้นเอวของเขามิได้อวย
พรแก่ข้า และถ้าเขามิได้อบอุ่น
ด้วยขนแกะของข้า

(2) โยบ 20:29 (3) โยบ 21:30 (4) โยบ 14:16 (5) สดต 7:3-5 (6) 1 ซมอ 2:3

(7) สดต 44:20 (8) โยบ 5:5 (9) วนฉ 16:5 (10) อพย 11:5 (11) ปฐก 20:9

(12) สกษ 3:33 (13) อพย 21:20 (14) โยบ 9:32 (15) โยบ 34:19 (16) โยบ 22:7-9

21 ถ้าข้าวกมีมือขึ้นแต่ต้องคน
กำพร้าวเพราะข้าเห็นความ
สนับสนุนที่ประตูเมือง
22 แล้วก็ให้กระตุกไหปลาร้า
หลุดจากบ่าของข้า และให้แขน
ของข้าหักหลุดจากข้อต่อเสีย
เถิด
23 เพราะข้าสยดสยองด้วยภัย
พิบัติที่มาจากพระเจ้า และด้วย
เหตุความโอ้อวดระการของพระ
องค์ ข้าทำอะไรไม่ได้
24 ถ้าข้าจะทำให้ทองคำเป็นที่
ไวใจหรือพูดกับทองคำเนื้อดีว่า
'ท่านเป็นที่วางใจของข้า'
25 ถ้าข้าเปรมปรีดีเพราะสมบัติ
ของข้ามากมาย หรือเพราะมือ
ของข้าได้มากมาย
26 หรือข้าเฟื่องดวงอาทิตย์เมื่อ
ส่องแสง หรือดวงจันทร์เมื่อ
เคลื่อนไปอย่างสง่า
27 และจิตใจของข้าถูกล่อชวน
อยู่อย่างลับๆ และปากของข้า
จูบมือของข้า
28 นี่ เป็นความชั่วช้าด้วยที่ ผู้
พิพากษาจะต้องปรับโทษ เพราะ
ข้าคงต้องปฏิเสธพระเจ้าเบื้อง
บน
29 ถ้าข้าเปรมปรีดี เมื่อผู้
เกลียดชังข้านั้นพินาศ หรือลิง
โลดเมื่อเหตุร้ายมาทันเขา
30 ข้าไม่ยอมให้ปากของข้าออกไป
โดยขอชีวิตของเขาด้วยคำ

สาปแช่ง

31 ถ้าคนแห่งเต็นท์ของข้ามิได้
กล่าวว่า 'โอ ยังมีใครที่โหนที่
กินเนื้อของนายไม่มี'
32 คนต่างถิ่น มิได้พักอยู่ใน
ถนน ข้าเปิดประตูให้แก่คนเดิน
ทาง
33 ถ้าข้าปิดบังการละเมิดของ
ข้าอย่างอาดัม ด้วยซ่อนความ
ชั่วช้าของข้าไว้ในอกของข้า
34 เพราะข้ากลัวมวลชนและ
กลัวที่ครอบครัวต่างๆ จะเหยียด
หยามข้า ข้าจึงนิ่งเสีย ไม่ออกไป
พ้นประตูบ้าน
35 โอ ข้าอยากให้สักคนหนึ่งฟัง
ข้า ดูเถิด ความปรารถนาของข้า
คือ ขอองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ตอบข้า ข้าอยากได้คำสำนวน
ฟ้องข้าซึ่งคู่ความเขียนขึ้น
36 ข้าจะใส่บาแวกไปแน่ทีเดียว
ข้าจะมัดมันไว้ต่างมงกุฎ
37 ข้าจะแจ้งจำนวนฝักข้าวของข้า
แก่พระองค์ ข้าจะเข้าไปเฝ้าพระ
องค์อย่างเป็นเจ้านาย
38 ถ้าที่ดินของข้าร้องกล่าวโทษ
ข้า และร่องไถในนั้นร้องให้ด้วย
กัน
39 ถ้าข้ากินผลิตผลของมันด้วย
มิได้เสียเงิน และกระทำให้เจ้า
ของที่ดินเดิมนั้นเสียชีวิต
40 ก็ขอให้มัตันผักหนามงอก
แทนข้าวสาลี และหญ้าสาบแรัง

(21) โยบ 6:27 (22) โยบ 31:10 (23) โยบ 20:23 (24) ปฐก 31:1 (25) อสร 5:11
(26) ปฐก 1:16 (27) พบญ 11:16 (28) โยบ 31:11 (29) 2 ซมอ 1:12
(30) อพย 23:4 (31) 1 ซมอ 24:4 (32) โยบ 31:17 (33) ปฐก 3:7 (34) อพย 23:2

แทนข้าวนบาร์เลย์” จบถ้อยคำ
ของโยบ

32 เอลีฮูมากล่าวฝ่ายพระเจ้า
ตั้งนั้น บุรุษทั้งสามก็
หยุดตอบโยบ เพราะ
โยบชอบธรรมในสายตาของตน
เอง

2 แล้วเอลีฮู บุตรชายบาราเคล
คนบูนี ครอบครัวม ก็โกรธ
เขาโกรธโยบ เพราะท่านอ้างตัว
ว่าชอบธรรมหาใช้พระเจ้าไม่

3 เขาโกรธสหายสามคนของโยบ
ด้วย เพราะเขาทั้งหลายตอบไม่
ได้ ทั้งๆที่เขาหาว่าโยบผิด

4 ฝ่ายเอลีฮูคอยจนโยบพูดจบ
เพราะพวกเขาแก่กว่าตน

5 และเมื่อเอลีฮูเห็นว่าไม่มีคำ
ตอบในปากของบุรุษทั้งสามนี้
แล้ว เขาก็โกรธ

6 และเอลีฮู บุตรชายบาราเคล
คนบูนี กล่าวว่า “ข้าพเจ้ายัง
เยาว์วัย และท่านสูงอายุแล้ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเกรงกลัวที่
จะกล่าวความคิดเห็นของข้าพ-
เจ้าแก่ท่าน

7 ข้าพเจ้าว่า ‘ขอให้วัยพูดเกิด
และให้ปีหลายปีสอนสติปัญญา’

8 แต่มีจิตวิญญาณในมนุษย์ การ
ดลใจจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
กระทำให้เขาเข้าใจ

9 ไม่ใช่ผู้ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่เป็น
คนฉลาด หรือคนสูงอายุเข้าใจ

ความยุติธรรม

10 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงว่า
‘ขอฟังข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้า
กล่าวความคิดเห็นของข้าพเจ้า
ด้วย’

11 ดูก่อน ข้าพเจ้าได้คอยฟังคำ
ของท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเสียห
ฟังเหตุผลของท่านขณะที่ท่าน
ค้นหาว่าจะพูดว่าอะไร

12 เออ ข้าพเจ้าสนใจฟังท่าน
และ ดูก่อน ไม่มีผู้ใดให้เหตุผล
อันควรแก่โยบ ในพวกท่านไม่มี
ผู้ใดที่ตอบคำของโยบได้

13 อย่าเพ้อพูดนะว่า ‘เราได้พบ
พระปัญญาแล้ว พระเจ้าทรง
ผลึกเขาลงแล้ว มิใช่มนุษย์’

14 เขามีได้เพียงเสียงถ้อยคำของ
เขาใส่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่
ตอบถ้อยคำของเขาด้วยคำพูด
ของท่าน

15 เขาทั้งหลายก็ตกตะลึง เขา
ไม่ตอบอีก เขาไม่มีถ้อยคำจะ
พูดสักคำเดียว

16 และข้าพเจ้าจะคอยหรือ
(เพราะเขาทั้งหลายไม่พูด
เพราะเขายืนอยู่ที่นั่น ไม่ตอบ
อีก)

17 ข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าจะ
ให้คำตอบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
จะสำแดงความคิดเห็นของ
ข้าพเจ้าด้วย

18 เพราะข้าพเจ้ามีถ้อยคำเต็ม

(1) โยบ 6:29 (2) สดต 69:9 (3) โยบ 32:1 (4) โยบ 32:11-12 (5) โยบ 32:2
(6) ลนต 19:32 (7) โยบ 8:8 (8) โยบ 4:12-21 (9) ยรม 5:5 (10) 1 คร 7:25
(11) โยบ 32:4 (12) โยบ 32:3 (13) ปฐก 14:23 (15) โยบ 6:24 (16) โยบ 13:5

ตัว จิตใจภายในข้าพเจ้าบังคับ
ข้าพเจ้าอยู่'

19 ดุเถิด จิตใจของข้าพเจ้า
เหมือนเหล้าองุ่นซึ่งไม่มีที่ระ-
บายออก เหมือนถุ่นหนึ่งเหล้า
องุ่นใหม่จะระเบิดอยู่รอมร่อ
แล้ว

20 ข้าพเจ้าต้องพูดจึงจะได้
ความบรรเทา ข้าพเจ้าต้องเปิด
ริมฝีปากขึ้นตอบ

21 ข้าพเจ้าจะไม่แสดงอคติต่อ
บุคคลใดๆ หรือใช้การประจบ
สอพลอต่อผู้ใด

22 เพราะข้าพเจ้าประจบสอ-
พลอไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้น ผู้ทรง
สร้างของข้าพเจ้าจะกำจัดข้าพ-
เจ้าเสียในไม่ช้า"

เอลีชูให้เหตุผลกับโยบ

33 "ท่านโยบเจ้าข้า อย่าง
ไรก็ตามขอฟังคำของ
ข้าพเจ้า และฟังถ้อยคำทั้งสิ้น
ของข้าพเจ้า

2 ดุเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าได้อ้าปาก
ลินภายในปากของข้าพเจ้าก็พูด

3 ถ้อยคำของข้าพเจ้าสำแดง
ความเที่ยงธรรมแห่งจิตใจ และ
ริมฝีปากของข้าพเจ้าจะกล่าว
ความรู้อย่างจริงใจ

4 พระวิญญานของพระเจ้าได้
ทรงสร้างข้าพเจ้า และลมปราณ
ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ให้
ชีวิตแก่ข้าพเจ้า

5 ถ้าท่านตอบข้าพเจ้าได้ ก็ตอบ
ซี จงลำดับถ้อยคำของท่านต่อ
หน้าข้าพเจ้า เชิญเถอะ

6 ดุเถิด ข้าพเจ้าอยู่อย่างท่าน
ตรงพระพักตร์พระเจ้า พระองค์
ทรงปั้นข้าพเจ้าขึ้นมาจากดิน
ด้วยเหมือนกัน

7 ดุเถิด อย่าให้ความกลัวข้าพ-
เจ้ากระทำให้น่าตกใจ ข้าพเจ้า
จะไม่ชักชวนท่านหนักเกินไป

8 แน่ละ ท่านพูดให้ข้าพเจ้าฟัง
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำ
ของท่านว่า

9 ข้าพเจ้าสะอาด ปราศจากการ
ละเมิด ข้าพเจ้าบริสุทธิ์ ไม่มี
ความชั่วช้าในข้าพเจ้าเลย

10 ดุเถิด พระองค์ทรงหาเรื่อง
กับข้าพเจ้า พระองค์ทรงนับว่า
ข้าพเจ้าเป็นศัตรูกับพระองค์

11 พระองค์ ทรงเอาเท้าของ
ข้าพเจ้าใส่ข้อไว้ และทรงเฝ้าดู
ทางของข้าพเจ้าทั้งสิ้น'

12 ดุเถิด ในเรื่องนี้ท่านไม่ยุติ-
ธรรมเลย ข้าพเจ้าจะตอบท่าน
พระเจ้าใหญ่ยิ่งกว่ามนุษย์

13 ทำไมท่านจึงโต้แย้งกับพระ
องค์ เพราะพระองค์ไม่ทรงราย
งานเรื่องพระราชกิจใดๆของ
พระองค์เลย

14 เพราะพระเจ้าตรัสครั้งหนึ่ง
เออ สองครั้ง แต่มนุษย์ไม่หยั่งรู้
ได้

(19) มธ 9:17 (20) โยบ 13:13 (21) โยบ 13:8 (22) โยบ 17:5 (1) โยบ 13:6

(2) โยบ 3:1 (3) โยบ 27:4 (4) โยบ 10:12 (5) โยบ 33:32 (6) โยบ 9:32-35

(7) โยบ 9:34 (8) พบญ 13:14 (9) โยบ 9:17 (10) โยบ 9:30-31 (11) โยบ 13:27

15 ในความฝัน ในนิมิตกลางคืนเมื่อคุณหลับสนิท เมื่อเขาเคลิบเคลิ้มอยู่บนที่นอนของเขา
 16 แล้วพระองค์ทรงเบิกหูของมนุษย์ และทรงประทับตราคำสั่งสอนของเขาไว้
 17 เพื่อว่าพระองค์จะได้หันให้มนุษย์กลับจากเป้าหมายของเขา และตัดความเยอหยิ่งออกเสียจากมนุษย์
 18 พระองค์ทรงยึดเหนี่ยววิญญาณของเขาไว้จากปากแดนคนตาย และยึดชีวิตของเขาไว้จากการที่จะพินาศด้วยดาบ
 19 มนุษย์ยังถูกตีสอนด้วยความเจ็บปวดบนที่นอนของเขาด้วย และด้วยความเจ็บปวดอย่างสาหัสในกระดูกต่างๆของเขา
 20 ชีวิตของเขาจึงได้เปื้ออาหาร และจิตใจจึงได้เปื้ออาหารโอชะ
 21 เนื้อของเขาทรุดโทรมไปมาก จนมองไม่เห็น กระดูกของเขาซึ่งแลไม่เห็นนั้นก็โผล่ออกมา
 22 เออ วิญญาณของเขาเข้าไปใกล้ปากแดนคนตาย และชีวิตของเขาใกล้ผู้ที่นำความตายมา
 23 ถ้ามีผู้ส่งข่าวผู้หนึ่งมาเพื่อเขาเป็นล้าม หนึ่งในพันเพื่อแกล้งแกล้มมนุษย์ว่าอะไรถูกเพื่อเขา
 24 และผู้ส่งข่าวนั้นนกรูณาเขา ทูลว่า `ขอทรงปล่อยเขาให้พ้น

จากที่จะไปยังปากแดนคนตาย ข้าพระองค์พบค่าไถ่แล้ว
 25 เนื้อของเขาจะอ่อนกว่าเนื้อเด็ก ขอให้เขากลับไปสู่กำลังเหมือนเมื่อยังหนุ่ม'
 26 เขาจึงจะอธิษฐานต่อพระเจ้า และพระองค์จะทรงพอพระทัยเขา เขาจะเห็นพระพักตร์พระองค์ด้วยความชื่นบาน แล้วพระองค์จะทรงให้มนุษย์กลับสู่สภาพความชอบธรรม
 27 พระองค์ทรงทอดพระเนตรมนุษย์ และถ้าผู้ใดกล่าวว่า `ข้าบาปแล้ว และเห็นผิดเป็นชอบ และมีได้เป็นประโยชน์อะไรแก่ข้า'
 28 พระองค์จะทรงไถ่จิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากการลงไปสู่ปากแดนคนตาย และชีวิตของเขาจะเห็นความสว่าง
 29 ดูเถิด พระเจ้าทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ ทั้งสิ้นกับมนุษย์บ่อยๆ หลายครั้ง
 30 เพื่อจะนำจิตวิญญาณของเขามาจากปากแดนคนตาย เพื่อให้เขาแจ่มแจ้งขึ้นด้วยความสว่างแห่งผู้ทรงมีชีวิต
 31 โอ ท่านโยบเจ้าข้า ขอตั้งใจฟังข้าพเจ้า ขอเงียบ และข้าพเจ้าจะพูด
 32 ถ้าท่านมีอะไรพูดก็ตอบ ข้าพเจ้ามาเถอะ เพราะข้าพเจ้า

(15) โยบ 4:13 (16) โยบ 36:10 (17) โยบ 17:11 (18) กจ 16:27 (19) โยบ 5:17-18
 (20) สดต 107:17 (21) โยบ 7:5 (22) โยบ 7:7 (23) วนล 2:1 (24) โยบ 33:18
 (25) 2 พกษ 5:14 (26) 2 พกษ 20:2 (27) ปฐก 16:13 (28) โยบ 33:18

ปรารถนาแก้คดีให้ท่าน
33 ถ้าหากไม่ก็ขอฟังข้าพเจ้า ขอ
เจียบและข้าพเจ้าจะสอนปัญญา
ให้แก่ท่าน”

เอลีชูกล่าวถึง
เหตุผลต่าง ๆ ของโยบ

34 เอลีชูพูดต่อไปว่า
2 “โอ ท่านผู้มีปัญญา ขอฟังถ้อย
คำของข้าพเจ้า ท่านผู้มีความรู้
ขอเงี่ยหูฟังข้าพเจ้า
3 เพราะหูก็ลองชิมถ้อยคำอย่าง
กับเพดานปากชิมอาหาร
4 ขอให้เราเลือกสิ่งที่ถูก ขอให้
เราเรียนรู้อันในพวกเราเองว่าอะไร
ดี
5 เพราะโยบกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้า
เป็นคนชอบธรรม และพระเจ้า
ทรงเอาความยุติธรรมที่ควรตก
แก่ข้าพเจ้าไปเสีย’
6 ข้าพเจ้าถูกนับเป็นคนมูสา ถึง
แม้ข้าพเจ้าชอบธรรม ผลของ
ข้าพเจ้ารักษาไม่หายแม้ว่าข้าพ-
เจ้าไม่มีการละเมิดเลย
7 ใครหนอที่จะเหมือนโยบ ผู้
เต็มความเหี้ยมหยามเหมือน
เต็มน้ำ
8 ผู้เข้าสังคัมกับคนกระทำความ
ชั่วช้า และเดินไปกับคนชั่ว
9 เพราะท่านได้กล่าวว่า ‘ไม่เป็น
ประโยชน์อะไรแก่มนุษย์เราที่
เขาจะปิตินดีในพระเจ้า’

10 เพราะฉะนั้น ท่านผู้มีความ
เข้าใจ ขอฟังข้าพเจ้า เมินเสีย
เถิดที่ พระเจ้าจะทรงกระทำ
ความชั่ว และที่องค์ผู้ทรง
มहिทธิฤทธิจะทรงกระทำความ
ชั่วช้า

11 เพราะพระเจ้าทรงสนองตาม
การกระทำของมนุษย์ และพระ
องค์ทรงให้เกิดแก่เขาตามการ
กระทำของเขา

12 แน่นอนทีเดียว พระเจ้าจะ
ไม่ทรงกระทำชั่ว และองค์ผู้ทรง
มहिทธิฤทธิ จะไม่ทรงผันแปร
ความยุติธรรม

13 ใครแต่งตั้งให้พระองค์ปก
ครองโลก หรือใครเล่ามอบ
หมายทั้งโลกไว้กับพระองค์

14 ถ้าพระองค์ทรงเอาพระทัย
ใส่กับมนุษย์ และทรงรวบรวม
วิญญาณและลมปราณของเขา
กลับมาสู่พระองค์

15 เนื้อหนังทั้งสิ้นก็จะพินาศไป
ด้วยกัน และมนุษย์ก็จะกลับไป
เป็นผงคลีดิน

16 ถ้าท่านมีความเข้าใจ ขอฟัง
ข้อนี้ ขอฟังเสียงถ้อยคำของ
ข้าพเจ้า

17 ผู้ที่เกลียดชังความยุติธรรม
ควรจะปกครองหรือ ท่านจะ
ประณามผู้ที่ชอบธรรมที่สุดหรือ

18 เหมาะสมหรือไม่ที่จะพูดแก่
กษัตริย์ว่า ‘ท่านผู้ชั่วร้าย’ และ

(33) สดต 34:11 (2) สภข 1:5 (3) โยบ 6:30 (4) โยบ 34:36 (5) โยบ 10:7
(6) โยบ 27:4 (7) โยบ 15:16 (8) โยบ 2:10 (9) โยบ 9:22-23 (10) โยบ 34:2-3
(11) โยบ 33:26 (12) สดต 11:7 (13) โยบ 36:23 (14) โยบ 7:17 (15) โยบ 30:23

แก่เจ้านายว่า ‘ท่านทั้งหลาย
ผู้ธรรม’

19 ยิ่งไม่เหมาะสมที่จะแสดง
อคติแก่เจ้านาย หรือไม่ทรงเห็น
แก่คนมั่งคั่งมากกว่าคนยากจน
เพราะคนทั้งหมดนี้ เป็นพระ
หัตถกิจของพระองค์

20 สักครู่เดียวเขาทั้งหลายก็
ตาย เวลาเที่ยงคืนประชาชนตัว
สิ้นและตายไป และผู้มีอานุ-
ภาพก็ถูกเอาไปเสียมิใช้ด้วยมือ
มนุษย์

21 เพราะพระเนตรของพระองค์
มองดูทางทั้งหลายของมนุษย์
พระองค์ทรงเห็นอย่างแท้จริงของเข
หมด

22 ไม่มีที่มีดีครีมหรืองามจั-
ราชซึ่งคนกระทำความชั่วช้าจะ
ซ่อนตัวได้

23 เพราะพระองค์จะไม่ทรงกำ-
หนดให้มนุษย์ทำเกินสิ่งที่สม
ควร ให้เข้าเฝ้าพระเจ้ารับการ
พิพากษา

24 พระองค์ทรงทบทผู้มีอานุภาพ
เป็นชั้นๆ โดยไม่ต้องนับและทรง
ตั้งคนอื่นไว้แทน

25 เพราะฉะนั้น พระองค์ทรง
ทราบกิจการของเขา และทรง
คว่าเขาเสียในกลางคืน เขาก็
هلكไป

26 พระองค์ทรงตีเขาเหมือน
อย่างคนชั่วต่อหน้าต่อตาคนอื่น

27 เพราะว่าเขาทั้งหลายหัน
กลับเสียจากการติดตามพระ
องค์ และไม่นับถือมรรคาของ
พระองค์แต่อย่างใดเลย

28 เหตุนี้ เขาจึงกระทำให้เสีย
รื่องของคนยากจนมาถึงพระ
องค์ และพระองค์ทรงฟังเสีย
รื่องของผู้รับความทุกข์ใจ

29 เมื่อพระองค์ทรงประทาน
ความสงบให้ ใครจะสร้างความ
ยุ่งยากได้ เมื่อพระองค์ทรงซ่อน
พระพิภพของพระองค์ ใครจะ
เห็นพระองค์ได้ ไม่ว่าจะทำ
แก่ประชาชาติหรือแก่บุคคลก็
เหมือนกัน

30 เพื่อว่าคนหน้าซื่อใจคดจะไม่
ได้ครอบครอง และเขาจะไม่วาง
กับดักประชาชน

31 เพราะเป็นสิ่งเหมาะสมที่จะ
ร้องทูลพระเจ้าว่า ‘ข้าพระองค์
ได้รับการติสอนแล้ว ข้าพระองค์
จะไม่ทำผิดต่อไปอีก

32 ขอทรงโปรดสอนข้าพระองค์
ถึงสิ่งที่ข้าพระองค์มองไม่เห็น
ถ้าข้าพระองค์กระทำความชั่วช้า
ข้าพระองค์จะไม่กระทำอีก’

33 การตอบสนองของพระองค์
จะต้องเป็นอย่างที่ท่านต้องการ
หรือ ท่านจึงไม่รับ ท่านเองต้อง
เลือกและไม่ใช้ข้าพเจ้า เหตุฉะ-
นั้นท่านมีความคิดเห็นอย่างไร
ก็พูดไปเถิด

(19) โยบ 13:8 (20) สดต 73:19 (21) โยบ 31:4 (22) สดต 139:11 (23) โยบ 34:10
(24) โยบ 19:2 (25) สดต 33:15 (26) อพย 14:30 (27) 1 ซมอ 15:11
(28) โยบ 22:9 (29) โยบ 29:1 (30) โยบ 34:21 (31) โยบ 33:27 (32) โยบ 10:2

34 จงให้ คนที่ เข้าใจพูดกับ
ข้าพเจ้า และให้คนฉลาดฟัง
ข้าพเจ้า

35 โยบพูดอย่างไม่มีความรู้
ถ้อยคำของเขาปราศจากสติ
ปัญญา

36 ข้าพเจ้าปรารถนาให้โยบถูก
ทดลองต่อไปถึงที่สุด เพราะว่า
เขาตอบเหมือนอย่างคนชั่ว

37 เพราะเขาเพิ่มการกบฏเข้า
กับบาปของเขา เขาตบมือเย้ย
อยู่ท่ามกลางเรา และทวีถ้อยคำ
ของเขากล่าวร้ายพระเจ้า”

เอลีฮูกล่าวถึง

ความชอบธรรมของพระเจ้า

35 เอลีฮูพูดต่อไปว่า

2”ท่านคิดว่า นี้อุติธรรมหรือ
ท่านพูดหรือว่า `ความชอบ
ธรรมของข้าพเจ้ายิ่งกว่าของ
พระเจ้า’

3 ที่ท่านถามว่า `ข้าพเจ้าจะได้
ประโยชน์อะไร’ และ `ข้าพเจ้า
จะได้ประโยชน์อะไรถ้าข้าพเจ้า
ได้รับการชำระจากบาปของ
ข้าพเจ้า’

4 ข้าพเจ้าจะตอบท่านกับมิตร
สหายของท่านด้วย

5 จงมองดูท้องฟ้าเถิด ดูเมฆซึ่ง
อยู่สูงกว่าท่าน

6 ถ้าท่านทำบาป ท่านจะได้อะไร
ที่กระทบกระเทือนพระองค์ ถ้า

การละเมิดของท่านทวีขึ้น ท่าน
ทำอะไรแก่พระองค์

7 ถ้าท่านเป็นคนชอบธรรม ท่าน
ถวายอะไรแก่พระองค์ หรือพระ
องค์ทรงรับอะไรจากมือของ
ท่าน

8 ความชั่วของท่านก็เป็นอันต-
รายแก่คนอย่างท่าน และความ
ชอบธรรมของท่านก็เป็นประ-
โยชน์แก่บุตรมนุษย์

9 เหตุด้วยการถูกบีบบังคับเป็น
อันมาก ก็ทำให้ผู้ที่ถูกบีบบังคับ
นั้นร้องทุกข์ เขาร้องขอความ
ช่วยเหลือเนื่องด้วยแขนของผู้
ทรงอำนาจ

10 แต่ไม่มีสักคนพูดว่า `พระ
เจ้าผู้ทรงสร้างข้าพเจ้า ผู้ทรง
ประทานเพลงในเวลากลางคืน
ทรงอยู่ที่ไหน

11 ผู้ทรงสอนเรามากกว่าสอน
สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และทรง
กระทำให้เราฉลาดกว่านกในฟ้า
อากาศ’

12 เขาร้องทุกข์ ณ ที่นั้น แต่ไม่
มีผู้ใดตอบเขา เหตุความ
เยอหยิ่งของคนชั่ว

13 แนละ พระเจ้ามิได้ฟังสิ่งไร
สาระ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
ก็มีได้ทรงนับถือเสียงนั้น

14 ถึงแม้ท่านว่า ท่านจะไม่เห็น
พระองค์ แต่คดีนั้นก็อยู่ต่อพระ
พิภตรัพระองค์ ฉะนั้นท่านจง

(34) โยบ 34:2 (35) โยบ 13:2 (36) โยบ 23:16 (37) 1 ซมอ 15:23 (2) มธ 12:36

(3) โยบ 9:21 (4) โยบ 34:8 (5) โยบ 22:12 (6) สภษ 8:36 (7) โยบ 22:2-3

(8) ยชว 7:1-5 (9) โยบ 24:12 (10) โยบ 36:13 (11) โยบ 32:8 (12) สดด 18:41

วางใจในพระองค์อยู่
 15 บัดนี้ เพราะไม่เป็นเช่นนั้น
 พระพิโรธของพระองค์ได้ลงโทษ
 แต่พระองค์มิได้สนพระทัยการ
 ละเมิดเสียมากมาย
 16 เพราะฉะนั้นโยบจึงอ้าปาก
 พูดคำลมๆแล้งๆ และทวิคำพูด
 โดยปราศจากความรู้อัน

พระเจ้าทรงชอบธรรม
36 และเอลีฮู พูดต่อไป
 ด้วยว่า

2 "ขอทนอยู่ กับข้าพเจ้าสัก
 หน่อย และข้าพเจ้าจะสำแดงแก่
 ท่าน เพราะข้าพเจ้ามีบางสิ่งที่จะ
 พูดแทนพระเจ้าอีก

3 ข้าพเจ้าจะเอาความรู้มาจากที่
 ไกล และถวายความชอบธรรม
 แก่ผู้ทรงสร้างข้าพเจ้า

4 เพราะที่จริงถ้อยคำของข้าพ-
 เจ้ามิใช่เท็จ พระองค์ผู้ทรง
 ความรู้รอบคอบสถิตกับท่าน

5 ดูเถิด พระเจ้าทรงอนุภาพ
 และมีได้ทรงเหยียดหยามผู้ใด
 เลย พระองค์ทรงอนุภาพใน
 เรื่องกำลังและสติปัญญา

6 พระองค์มิได้สงวนชีวิตคนชั่ว
 แต่ทรงประทานความยุติธรรม
 แก่คนยากจน

7 พระองค์มิได้ทรงหันพระเนตร
 ของพระองค์จากคนชอบธรรม
 แต่กับบรรดากษัตริย์บนพระที่
 นิ่ง พระองค์ทรงตั้งเขาไว้เป็น

นิตย์ และเขาก็อยู่ในที่สูง
 8 และถ้าเขาถูกจำกัดด้วยพันธนา-
 การ และติดอยู่ในบ่วงแห่งความ
 ทุกข์ใจ

9 พระองค์ก็ทรงสำแดงกิจกรรม
 ของเขาทั้งหลายแก่เขา และการ
 ละเมิดของเขาว่าเขาได้กระทำ
 มากเกินไป

10 พระองค์ทรงเบิกหูของเขา
 ให้ฟังคำเตือนสอน และทรง
 บัญชาให้เขากลับจากความชั่วช้า
 ของเขา

11 ถ้าเขาทั้งหลายเชื่อฟัง และ
 ประนินับดีพระองค์ เขาจะอยู่
 ครบอายุของเขาด้วยความเจริญ
 รุ่งเรือง และอยู่ครบปีของเขา
 ด้วยความสุใจ

12 แต่ถ้าเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟัง
 เขาทั้งหลายจะพินาศด้วยดาบ
 และตายโดยปราศจากความรู้อัน

13 คนหน้าซื่อใจคดก็สะสมพระ
 พิโรธ เมื่อพระองค์ทรงมัดเขา
 เขาไม่รู้จะให้ช่วย

14 เขาตายเมื่อยังหนุ่มอยู่ และ
 ชีวิตของเขาอยู่ท่ามกลางพวก
 กะเทย

15 พระองค์ทรงช่วยคนยากจน
 ให้พ้นด้วยความทุกข์ใจของเขา
 และทรงให้ความลำเค็ญเบิกหู
 ของเขา

16 เออ พระองค์ทรงชวนท่าน
 ให้ออกมาจากความคับใจ มายัง

(15) โยบ 9:14 (16) โยบ 3:1 (2) โยบ 21:3 (3) โยบ 28:12-13 (4) โยบ 13:4
 (5) โยบ 10:3 (6) โยบ 21:7-9 (7) 2 พศด 16:9 (8) โยบ 13:27 (9) โยบ 10:2
 (10) โยบ 36:15 (11) โยบ 22:21 (12) พชญ 18:15 (13) กตว 32:14

ที่กว้างที่ไม่มีกรบیب และสิ่งที่วางไว้ในสำหรับของท่านก็มีแต่สิ่งอันพี

17 แต่ท่านก็สมกับการพิพากษาคนชั่ว การพิพากษาและความเที่ยงธรรมมาทันจับท่าน

18 เหตุด้วยพระพิโรธ จงระงับเถิด เกรงว่าพระองค์จะเอาท่านไปเสียด้วยการลงโทษ แล้วแม้การไถ่อันยิ่งใหญ่ก็ไม่สามารถช่วยท่านให้พ้นได้

19 พระองค์จะสนพระทัยในทรัพย์สินสมบัติของท่าน หรือทองคำ หรือเรียวยาวแรงทั้งสิ้นหรือเปล่าเลย

20 อย่าอวลยถึงกลางคืน เมื่อชนชาติทั้งหลายถูกตัดขาดในที่ของเขา

21 ระงับให้ดี อย่าหันไปหาความชั่วช้า เพราะท่านเลือกสิ่งนี้มากกว่าเลือกความทุกข์ใจ

22 ดูเถิด พระเจ้าทรงสำแดงความยิ่งใหญ่ด้วยฤทธาานุภาพของพระองค์ ผู้ใดเป็นผู้สั่งสอนเหมือนอย่างพระองค์เล่า

23 ผู้ใดเป็นผู้บงการมรรคาของพระองค์ หรือผู้ใดจะพูดได้ว่า 'พระองค์ทรงกระทำความชั่วช้าแล้ว'

24 จงระลึกถึงที่จะยกย่องพระราชกิจของพระองค์ ซึ่งมนุษย์ได้เห็นนั้น

25 มนุษย์ทั้งปวงเพ่งดูสิ่งนั้นน้อยแล้ว มนุษย์เห็นสิ่งนั้นได้แต่ไกล

26 ดูเถิด พระเจ้านั้นใหญ่ยิ่ง และเราก็อหาหยั่งรู้ถึงพระองค์ไม่ อายุของพระองค์เป็นสิ่งที่ค้นหาไม่ได้

27 เพราะพระองค์ทรงดึงหยดน้ำขึ้นไป ซึ่งตกลงเป็นฝนจากไอน้ำของพระองค์

28 ซึ่งเมฆก็เทลงมา และหยดลงที่มนุษย์อย่างอุดม

29 เออ มีคนใดเข้าใจการแผ่ของเมฆหรือ และการคะนองแห่งพลับพลาของพระองค์หรือ

30 ดูเถิด พระองค์ทรงกระจายฟ้าแลบออกไปรอบพระองค์และคลุมกันของทะเล

31 เพราะพระองค์ทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยสิ่งนี้ พระองค์ประทานอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์

32 พระองค์ทรงคลุมฟ้าแลบด้วยเมฆ และทรงบัญชาให้เมฆบังฟ้าแลบนั่น

33 เสียงครืน ๆ ของมันประกาศเกี่ยวกับพระองค์ และฝูงสัตว์ก็ประกาศเกี่ยวกับพายุซึ่งจะมาถึง"

พระราชกิจและสติปัญญา

ของพระเจ้า

37 "เรื่องนี้กระทำให้หัวใจของข้าพเจ้าสั่นรัว สะ-

(17) โยบ 16:5 (18) สดต 2:5 (19) สภข 10:2 (20) โยบ 3:20-21 (21) สดต 66:18 (22) 1 ซมอ 2:7-8 (23) โยบ 34:13 (24) โยบ 12:13 (26) โยบ 37:5 (27) โยบ 5:9 (28) โยบ 37:11 (29) โยบ 37:16 (30) โยบ 38:25 (31) โยบ 37:13 (32) โยบ 26:9

ทกสะท้านขวัญหนีดีฝ่อ
 2 จงตั้งใจฟังเสียงกัมปนาทของ
 พระองค์ และเสียงกระหึ่มที่
 ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระ
 องค์
 3 พระองค์ทรงปล่อยให้ไปทั่วใต้
 ฟ้าทั้งสิ้น และฟ้าแลบของพระ
 องค์ไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก
 4 พระสุรเสียงของพระองค์คราง
 กระหึ่มตามไป พระองค์ทรง
 แผดพระสุรเสียงอันโอฬารึก
 ของพระองค์ พระองค์มิได้ทรง
 หน่วงเหนี่ยวฟ้าแลบเมื่อได้ยิน
 พระสุรเสียงของพระองค์
 5 พระเจ้าทรงสำแดงกัมปนาท
 อย่างประหลาดด้วยพระสุรเสียง
 ของพระองค์ พระองค์ทรงกระ-
 ทำการใหญ่โตซึ่งเราเข้าใจไม่ได้
 6 เพราะพระองค์ตรัสกับหิมะว่า
 ‘ตกลงบนแผ่นดินซี’ และในท่า-
 นองเดียวกันก็ตรัสกับฝน และ
 กับท่าฝนอันหนักแห่งกำลังของ
 พระองค์
 7 พระองค์ทรงมัดมือของมนุษย์
 ทุกคน เพื่อทุกคนจะรู้จักพระ
 ราชกิจของพระองค์
 8 แล้วสัตว์ป่าจึงเข้าไปสู่รังของ
 มัน และพักอยู่ในถ้ำของมัน
 9 ลมห่มุนออกมาจากห้องทิศ
 ใต้ และความหนาวมาจากลม
 เหนือ
 10 พระเจ้าประทานน้ำค้างแข็ง

ด้วยลมหายใจของพระองค์ และ
 น้ำกว้างใหญ่ก็แข็งตัว
 11 เช่นเดียวกันพระองค์ทรง
 บรรทุกความชุ่มชื้นไว้ที่เมฆที่
 พระองค์ทรงกระจายเมฆแห่งฟ้า
 แลบออกไป
 12 มันหันไป ๆ ตามการนำของ
 พระองค์ เพื่อให้มันทำตามที่
 พระองค์ทรงบัญชามันไว้เหนือ
 13 ฝ่าพิภพโลกนี้
 13 ไม่ว่าจะเป็เพื่อการเตือน
 หรือเพื่อแผ่นดินของพระองค์
 หรือเพื่อความเมตตา พระองค์
 ทรงกระทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น
 14 โอ ท่านโยบเจ้าข้า ขอฟังข้อ
 นี้ จงนั่งพิจารณาการกระทำอัน
 มหัศจรรย์ของพระเจ้า
 15 ท่านทราบหรือว่าพระเจ้า
 ทรงกำชับมันอย่างไร และกระ-
 ทำให้ฟ้าแลบแห่งเมฆของพระ
 องค์มีแสง
 16 ท่านทราบถึงการทรงตัวของ
 เมฆหรือ เป็นพระราชกิจอัน
 ประหลาดของพระองค์ผู้สม-
 บุรณ์ในความรู้
 17 ตัวท่าน ผู้ที่เสื่อผ้าของตน
 ร้อนเมื่อแผ่นดินโลกอบอ้าวและ
 ชื้นเพราะลมทิศใต้
 18 ท่านแผ่ฟ้าออกไปพร้อมกับ
 พระองค์ได้หรือ ให้แข็งอย่าง
 คันฉ่องหลอม
 19 จงสอนเรามาว่าเราควรจะทำ

(2) โยบ 37:5 (3) สดต 77:13 (4) สดต 29:3-9 (5) 2 ซมอ 22:14 (6) โยบ 38:22
 (7) โยบ 5:12 (8) สดต 104:22 (9) โยบ 9:9 (10) โยบ 38:29-30 (11) โยบ 36:27
 (12) สดต 65:9 (13) โยบ 37:6 (14) อพย 14:13 (15) โยบ 28:24 (16) โยบ 26:8

พระองค์อย่างไร เพราะความ
มืดเรายังสร้างสำนวนของเราไม่
ได้

20 จะทูลพระองค์ได้ใหม่ว่า
ข้าพเจ้าอยากจะทำอะไร ถ้าผู้ใดทูล
เขาจะต้องถูกกลืนไปหมดเป็น
แน่

21 บัดนี้มนุษย์เพิ่งดูฟ้าแลบอัน
สุกใสแห่งเมฆไม่ได้ เมื่อลมผ่าน
ไปกวาดให้กระจ่าง

22 แสงทองส่องมาจากทิศเหนือ
พระเจ้าทรงฉลองพระองค์ด้วย
ความโอ้อ่าตระการอย่างน่า
คร้ามกลัว

23 องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ นั้น
เราจะค้นพบพระองค์ไม่ได้ พระ
องค์ใหญ่ยิ่งในเรื่องฤทธานุภาพ
ความยุติธรรมและความเที่ยง
ธรรมอันมากยิ่งขึ้น พระองค์จะไม่
ทรงฝ่าฝืน

24 เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงยำ-
เกรงพระองค์ พระองค์ไม่ทรง
นับถือผู้ใดที่มีใจประกอบด้วย
สติปัญญา”

พระเจ้าทรงตอบโยบ
38 แล้วพระเยโฮวาห์ทรง
ตอบโยบออกมาจากลม
หมุนว่า

2 “นี่ใครหนอที่ให้คำปรึกษา
มีดมนไปด้วยถ้อยคำอันปราศ-
จากความรู้

3 จงคาดเอวไว้อย่างกับลูกผู้ชาย

หน่อยซิ เราจะถามเจ้า ขอเจ้า
ตอบเรา

4 เมื่อเราวางรากฐานของแผ่นดิน
โลกนั้น เจ้าอยู่ที่ไหน ถ้าเจ้า
มีความเข้าใจก็บอกเรามา

5 ผู้ใดได้กำหนดขนาดให้โลก
แน่นอนละ เจ้าต้องรู้ชื่อ หรือใคร
ซึ่งเชื่อกวัตบนนั้น

6 รากฐานของโลกจมไปอยู่บน
อะไร หรือผู้ใดวางศิลามุมเอก
ของมัน

7 ในเมื่อดาวรุ่งแซ่ซ้องสุรเรศ
และบรรดาบุตรชายทั้งหลาย
ของพระเจ้าให้ร้องด้วยความ
ชื่นบาน

8 หรือผู้ใดเอาประตูปิดทะเลไว้
เมื่อมันระเบิดออกมาตั้งออกมา
จากครรภ์

9 เมื่อเราสร้างเมฆให้เป็นเสื้อ
และความมืดที่บเป็นผ้าอ้อม
ของมัน

10 แล้วกำหนดเขตให้มัน และ
วางตาลและประตู

11 และกล่าวว่า ‘เจ้าไปได้ไกล
แค่นี้แหละ อย่าเลยไปอีก และ
คลื่นกระนองของเจ้าหยุดเพียง
แค่นี้แหละ’

12 เจ้าได้บังคับบัญชาอรุณตั้ง
แต่เจ้าเกิดมา และเป็นเหตุให้
อรุณท้อรู้จักที่ของมันหรือ

13 เพื่อมันจะจับปลายแผ่นดิน
โลก และสลัดคนชั่วออกไปเสีย

(20) สดต 139:4 (21) โยบ 26:9 (22) สกษ 25:23 (23) โยบ 37:19 (24) สดต 130:4

(1) โยบ 37:1-2 (2) โยบ 12:3 (3) โยบ 40:7 (4) สกษ 8:22 (5) โยบ 11:9

(6) โยบ 26:7 (7) วว 2:28 (8) โยบ 38:10 (9) ปฐก 1:2 (10) ปฐก 1:9; โยบ 26:10

จากโลก

14 โลกก็เปลี่ยนไปเหมือนดินเหนียวถูกตราประทับ และทุกสิ่งเด่นออกมาเหมือนเสื้อผ้า

15 แสงสว่างถูกยึดไว้เสียจากคุณชั่วร้าย และแขนของเขาที่เงือขึ้นก็ถูกหักเสีย

16 เจ้าเข้าไปในตาน้ำแห่งทะเลแล้วหรือ หรือเดินเข้าไปในซอกมหาสมุทรแล้วหรือ

17 เขาเผยประตูความตายแก่เจ้าแล้วหรือ หรือเจ้าได้เห็นประตูงามจรรยาแล้วหรือ

18 เจ้าหยั่งรู้ความกว้างใหญ่ของแผ่นดินโลกหรือ ถ้าเจ้ารู้ทั้งหมดนี้ก็จะบอกมา

19 ทางที่จะนำไปสู่สำนักของความสว่างอยู่ที่ไหน และส่วนที่มืด สถานที่นั้นอยู่ที่ไหน

20 เพื่อเจ้าจะได้พามันไปยังแดนของมัน และเพื่อเจ้าจะได้เห็นทางไปบ้านของมัน

21 เจ้าคงรู้เพราะเจ้าเกิดมาแล้ว อายุของเจ้าก็มากเหลือหลาย

22 เจ้าเข้าไปในคลังหิมะแล้วหรือ หรือเจ้าเห็นคลังลูกเห็บแล้วหรือ

23 ซึ่งเราสงวนไว้เพื่อเวลายากลำบาก เพื่อวันศึกและสงคราม

24 ทางที่จะไปสู่ที่ซึ่งความสว่างแจกจ่ายออกไปนั้นอยู่ที่ไหน หรือที่ซึ่งลมตะวันออกกระจาย

ไปบนแผ่นดินโลกอยู่ที่ไหน

25 ใครเจาะช่องให้กระแสฝนและทำทางให้ฟ้าผ่า

26 ให้นำฝนมาบนแผ่นดินที่ไม่มีคนอยู่ และบนถิ่นทุรกันดารซึ่งไม่มีมนุษย์ที่นั่น

27 เพื่อให้พื้นดินที่รกร้างและว่างเปล่าได้อิ่มเอม และกระทำให้หน่อของต้นอ่อนงอกขึ้น

28 ฝนมีพ้อหรือ หรือผู้ใดได้กระทำให้เกิดหยาดน้ำค้าง

29 น้ำแข็งมาจากครรภ์ของผู้ใด ผู้ใดให้กำเนิดแก่ปุยน้ำค้างแข็งแห่งฟ้าสวรรค์

30 น้ำถูกซ่อนไว้เหมือนมีหินปิดบัง และผิวมหาสมุทรแข็งตัว

31 เจ้ามัดหมู่ดาวลูกไก่ให้เป็นกลุ่มได้หรือ หรือแก่เครื่องผูกหมู่ดาวใดได้หรือ

32 เจ้านำดาวนักษัตรออกมาตามฤดูของมันได้หรือ หรือเจ้านำทางของหมู่ดาวจระเข้และลูกของมันได้ไหม

33 เจ้ารู้จักภูของฟ้าสวรรค์หรือเปล่า เจ้าตั้งฟ้าสวรรค์ให้ครอบครองแผ่นดินได้หรือ

34 เจ้าตะเบ็งเสียงไปถึงเมฆได้ไหมละ เพื่อนำมากมายจะลงมาคลุมเจ้า

35 เจ้าใช้ฟ้าแลบออกไปเพื่อให้มันไปและพูดกับเจ้าว่า 'เราอยู่ที่นี้' ได้ไหม

(14) สดต 104:2 (15) โยบ 5:14 (16) สดต 77:19 (17) สดต 9:13 (18) สดต 74:17 (19) โยบ 38:12 (21) โยบ 38:4 (22) โยบ 6:16 (23) โยบ 36:31 (24) โยบ 38:12 (25) โยบ 28:26 (26) สดต 104:10 (28) โยบ 38:8 (29) โยบ 38:8 (30) โยบ 37:10

36 ใครให้สติปัญญาภายใน
หรือให้ความเข้าใจแก่จิตใจ

37 ใครจะนับเมฆด้วยสติปัญญา
ได้ หรือใครจะเอียงตั่งน้ำของ
ท้องฟ้าได้

38 เมื่อฝูงคลีแข็งอย่างโลหะ
หลอม เมื่อก่อนดินเกาะกันแน่น
หรือ

39 เจ้าล่าเหยื่อให้สิงโตได้หรือ
หรือให้สิงโตหนุมที่ หิวอิมได้
ไหมล่ะ

40 เมื่อมันหมอบอยู่ในถ้ำของ
มัน หรือนอนคอยอยู่ในที่กำบัง

41 ใครจัดหาเหยื่อให้กา เมื่อ
ลูกอ่อนของมันร้องต่อพระเจ้า
และระเหระหนไปเพราะขาด
อาหาร”

พระเจ้าทรงสำแดงให้โยบเห็น

สติปัญญาของพระองค์

ในสิ่งสารพัดที่ทรงสร้างไว้

39 “เจ้ารู้ไหมว่าเสียงผา
ตกกลูกเมื่อไร เจ้าเคย
เฝ้าดูดวงตัวเมียดกกลูกหรือ

2 เจ้านับเดือนที่มันท้องครบได้
หรือ และเจ้ารู้เวลาเมื่อมันตก
ลูกไหม

3 คือเมื่อมันฟูปลงตกกลูกของ
มันแล้วก็ตกกลูกอ่อนของมันออก
มา

4 ลูกอ่อนของมันแข็งแรงขึ้น
มันเติบโตใหญ่ด้วยมีข้าวกิน
มันออกไปแล้วไม่กลับมาอีก

5 ใครปล่อยให้ลาป่าวิ่งกระเจิง
ไป ใครแกะเชือกผูกลาเปลี่ยว

6 ซึ่งเราได้ให้ถิ่นทุรกันดารเป็น
บ้านของมัน และให้ดินแห้งแล้ง
เป็นที่อาศัยของมัน

7 มันเขี่ยเสียงอึกทีกของเมือง
มันไม่ได้ยินเสียงของผู้ขับขีตะ-
โกนบอก

8 มันตระเวนภูเขาอันเป็นลาน
หญ้าของมัน และมันแสวงหา
หญ้าเขียวทุกอย่าง

9 ม้ายูนิคอนยอมรับใช้เจ้าหรือ
มันจะนอนค้ำคินอยู่ที่รางหญ้า
ของเจ้าหรือ

10 เจ้าเอาเชือกผูกม้ายูนิคอน
ให้ลากไถได้หรือ หรือมันจะ
ยอมคราดที่ลุ่มตามเจ้าไปหรือ

11 เจ้าจะพึงมัน เพราะแรงมัน
มากได้หรือ หรือจะมอบงาน
ของเจ้าไว้กับมัน

12 เจ้าไว้ใจว่ามันจะกลับมาและ
นำข้าวของเจ้ามาที่ลานนวดข้าว
หรือ

13 เจ้าให้ปีกอันสวยงามแก่นก
ยูงหรือ และให้ปีกและขนแก่นก
กระจอกเทศหรือ

14 ซึ่งละไข่ของมันไว้กับดินให้
มันอบอุ่นอยู่ในดิน

15 ลืมไปว่า ดินหนึ่งอาจจะ
เหยียบมันแหลก และสัตว์ป่าทุ่ง
จะย่ำมัน

16 มันรุนแรงต่อลูกอ่อนของมัน

(36) โยบ 32:8 (37) ปฐม 15:5 (39) โยบ 4:10 (40) ปฐม 49:9 (41) สดต 104:27

(1) 1 ซมอ 24:2 (2) ยรม 2:24 (5) โยบ 6:5 (6) พชญ 29:23 (7) โยบ 39:18

(8) โยบ 40:15 (9) กตว 23:22 (10) โยบ 39:5 (11) สดต 20:7 (12) นหม 13:15

อย่างกับว่าไม่ใช่ลูกของมัน ถึง
มันจะเหนื่อยเปล่า มันก็ไม่กลัว
17 เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้
มันลืมนสติปัญญา และมีได้ทรง
ให้มันมีความเข้าใจ
18 เมื่อมันเร่งตัวเองให้หนี มัน
หัวเราะเยาะม้าและคนขี่
19 เจ้าให้พลังแก่ม้าหรือ เจ้า
ห่มคอของมันด้วยฟาร้องหรือ
20 เจ้าทำให้มันกลัวอย่างตก-
แดนหรือ เสียงหายใจอันดังของ
มันน่าสะพรึงกลัว
21 มันตะกุกไปในหุบเขา และ
เต้นโลดด้วยกำลังของมัน มัน
ออกไปปะทะคนถืออาวุธ
22 มันหัวเราะเยาะความกลัว
และไม่ตกใจ มันไม่หันกลับหนี
ดาบ
23 แล่งธนูกวัดแกว่งกระทบมัน
หอกใหญ่ที่วาววับและหอกซัด
กระแทกมัน
24 มันโกยดินด้วยความดุร้าย
และเตี้อดตาล พอได้ยินเสียง
แตร มันยืนนิ่งอยู่ต่อไปไม่ได้
25 เมื่อเป่าแตรขึ้น มันร้อง 'ฮึ
เฮ้' มันได้กลืนสงครามแต่ไกล
ทั้งเสียงตะโกนของผู้บังคับบัญ-
ชาและเสียงโห่ร้อง
26 เขี่ยवनกเขาโผไปมาด้วย
สติปัญญาของเจ้าหรือ และกาง
ปีกของมันตรงไปทางทิศใต้
27 นกอินทรี ทะยานขึ้นตาม

บัญชาของเจ้าหรือ ทั้งทำรังของ
มันบนที่สูง
28 มันอยู่ที่ หน้าผาและทำรัง
ของมันบนชะงักผาและบนที่
เข้มน้ำแข็ง
29 มันล่าหาเหยื่อจากที่ นั้น
ตาของมันเห็นเหยื่อได้แต่ไกล
30 ลูกอ่อนของมันดูดเลือดและ
มีอะไรถูกฆ่าตายที่ไหน มันอยู่ที่
นั้นแหละ"

โยบถ่อมตัวลง

40 และพระเยโฮวาห์ตรัส
กับโยบว่า
2 "คนมักติจะโต้แย้งกับองค์ผู้
ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ เขาผู้โต้
แย้งกับพระเจ้า ขอให้เขาตอบ
หน่อยเถอะ"
3 แล้วโยบทูลตอบพระเยโฮวาห์
ว่า
4 "ดูเถิด ข้าพระองค์นี่ก็กระจริด
จะทูลพระองค์ว่ากระไรได้ ข้า
พระองค์เอามือปิดปาก
5 ข้าพระองค์ได้กราบทูลครั้ง
หนึ่งแล้ว และจะไม่กราบทูลอีก
สองครั้งแล้ว แต่ข้าพระองค์จะ
ไม่ทูลต่อไป"
6 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงตอบโยบ
ออกมาจากลมหมุนว่า
7 "จงคาดเอวไว้อย่างลูกผู้ชาย
หน่อยซี เราจะถามเจ้า ขอเจ้า
ตอบเรา
8 เจ้ายังจะให้เรายู่ฝ่ายผิดหรือ

(17) โยบ 17:4 (18) โยบ 39:7 (19) อพย 15:1 (20) โยบ 41:20 (22) โยบ 39:16
(23) โยบ 41:26 (24) โยบ 37:20 (25) สดต 70:3 (26) ลนต 16:11 (27) อพย 19:4
(28) 1 ซมอ 14:4 (29) โยบ 9:26 (30) อสค 39:17 (1) โยบ 40:6 (2) โยบ 9:3

เจ้าจะหาว่าเราผิด เพื่อเจ้าจะเป็นฝ่ายชอบหรือ

9 เจ้ามีแขนเหมือนพระเจ้าหรือ และเจ้าทำเสียงกัมปนาทเหมือนเสียงของพระองค์ได้หรือ

10 จงเอาความโอ้อวดระการ และความสง่าผ่าเผยประดับตัว จงเอาสง่าราศีและความสง่างามห่มตัว

11 เทความกริ้วที่ล้นของเจ้านั้น ออกมา จงดูทุกคนที่เยอหยิ่ง และทำให้เขาตกต่ำลง

12 จงดูทุกคนที่เยอหยิ่งและตั้งเขาลงมา และเหยียบคนชั่วไว้ตรงที่ที่เขายืนอยู่นั้น

13 ช้อนเขาไว้ในผงคลีด้วยกัน มัดหน้าของเขาไว้ด้วยกันในโลกบาดาล

14 แล้วเราเองจะยอมรับว่า มือขวาของเจ้าสามารถช่วยเจ้าได้

15 ดูเบเฮโมทเกิด ซึ่งเราได้สร้างอย่างที่เราได้สร้างเจ้า มันกินหญ้าเหมือนวัว

16 ดูเกิด กำลังของมันอยู่ในเอว และฤทธิ์ของมันอยู่ในกล้ามเนื้อท้อง

17 มันขยับหางของมันให้แข็งเหมือนไม้สนสีดาร์ เอ็นโคนขาของมันก็สานเข้าด้วยกัน

18 กระดูกของมันเหมือนท่อนทองสัมฤทธิ์ และกระดูกของมันเหมือนท่อนเหล็ก

19 มันเป็นพระราชกิจชั้นที่สำคัญของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างมัน นำตาบมาให้

20 ภูเขาผลิตอาหารให้มันแน่ เป็นที่ที่สัตว์ป่าทุ่งทุกชนิดเล่น

21 มันนอนอยู่ใต้ต้นไม้ที่มีร่มเงา ในเพิงอ้อและในบึง

22 ต้นไม้ที่มีร่มเงาเป็นเงาคลุมมัน ต้นหลิวแห่งธารนำล้อมมันไว้

23 ดูเกิด มันดื่มแม่น้ำจนหมด และไม่รีบหนีไป มันวางใจว่าจะดูตแม่น้ำจอร์แดนเข้าใส่ปากมัน

24 มันจ้องตาตูดแม่น้ำ จมูกมันทะลุผ่านบ่วงทั้งหลายได้”

พระเจ้าทรงแสดงฤทธิ์อำนาจในตัวเลวีอาธาน

41 “เจ้าจะลากเลวีอาธาน ออกมาด้วยเบ็ดได้หรือ หรือจะเอาเชือกกดลื่นของมันลงได้

2 เจ้าเอาเชือกสนตะพายมันได้หรือ หรือเอาหนามเจาะคางมันได้

3 มันจะวิงวอนต่อเจ้าเป็นอันมากหรือ มันจะพูดด้วยคำอ่อนหวานกับเจ้าหรือ

4 มันจะทำพันธสัญญากับเจ้า เพื่อเจ้าจะรับมันเป็นบ่าวตลอดไปหรือ

5 เจ้าจะเล่นกับมันเหมือนนกหรือเจ้าจะผูกมันไว้ให้สาว ๆ ของ

(9) โยบ 9:4 (10) โยบ 39:19 (11) โยบ 20:23 (12) สดต 60:12 (13) โยบ 14:13 (14) สดต 44:3 (15) ปฐก 1:24 (17) โยบ 41:23 (18) โยบ 7:12 (19) โยบ 26:13 (20) โยบ 40:15 (21) อสย 19:6 (22) ลนต 23:40 (23) อสย 37:25 (24) โยบ 41:1

เจ้าเล่นหรือ

6 เพื่อนฝูงจะมาจับและกินมัน
ได้หรือ เขาทั้งหลายจะแบ่งกัน
ท่ามกลางพวกพ่อค้าหรือ

7 เจ้าเอาฉมวกปีกหนึ่งของมัน
หรือเอาหาลาวแหงหัวของมันได้
หรือ

8 ลงมือจับมันดู เมื่อคิดถึงการ
ต่อสู้กับมันแล้ว เจ้าจะไม่คิดทำ
อีก

9 ดูเถิด ความหวังของคนที่อาจ
สู้มันนั้นก็เป็ของเปล่า เมื่อ
เห็นมันเข้าเท่านั้น จะไม่ล้มลง
หรือ

10 ไม่มีใครดูพอที่จะไปยั่วเย้า
มัน แล้วใครเล่าจะยืนมันต่อเรา
ได้

11 ใครเล่าที่จะขัดขวางเรา ซึ่ง
เราจะต้องตอบสนองเขา สิ่งใด ๆ
ที่อยู่ใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งสิ้นก็เป็น
ของเรา

12 เราจะไม่งดพูดถึงอวัยวะ
ต่างๆของมัน หรือกำลังอันแข็ง
กล้าของมัน หรือโครงร่างอันดี
ของมัน

13 ใครจะถลกเสื้อชั้นนอกของ
มันออกได้ ใครจะแทงเข้าไปใน
เสื้อเกราะสองชั้นของมันได้

14 ใครจะเปิดประตูหน้าของมัน
ได้ ฟันของมันนั้นน่าสยดสยอง
โดยรอบ

15 เกล็ดของมันอยู่อย่างทะนง

แนบตัวมันสนิทเหมือนอย่าง
ตราผนึก

16 มันอยู่ชิดกันมาก ไม่มีลม
ผ่านเข้าไปได้

17 เกล็ดเหล่านั้นต่อซึ่งกันและ
กัน มันเกาะติดหมด และแยก
จากกันไม่ได้

18 การจามของมันปล่อยแสง
สว่างออกมา ตาของมันเหมือน
อย่างแสงอรุณรุ่งเช้า

19 คบเพลิงออกมาจากปากของ
มัน ประกายไฟกระโดดออกมา

20 ควีนออกมาทางรูจมูกของ
มันอย่างกับมาจากหม้อ หรือ
หม้อขนาดใหญ่ที่เดือดพล่าน

21 ลมหายใจของมันจุดถ่านลูก
เปลวเพลิงออกมาจากปากของ
มัน

22 กำลังอยู่ในลำคอของมัน
และความสยดสยองเต็มอยู่ข้าง
หน้ามัน

23 หลีบเนื้อของมันเกาะติดกัน
หล่อติดกันแน่น ทำอะไรมันไม่
ได้

24 หัวใจของมันแข็งอย่างกับ
หิน เออ แข็งเหมือนอย่างแท่น
หินโม

25 เมื่อมันลอยขึ้นมา ผู้ทรง
อำนาจก็กลัวมัน พอมันแว้ง
เขาทั้งหลายก็มีใจพ้อเสียแล้ว

26 ถึงคนใดเอาดาบลองแทงมัน
ก็ต่อต้านมันไม่ได้ ไม่ว่าหอก

(6) วาน 14:11 (7) โยบ 41:26 (8) 1 พกษ 20:11 (9) พบญ 28:34 (10) ปฐก 49:9
(11) โยบ 22:2 (12) ปฐก 1:25 (13) 2 พกษ 19:28 (14) โยบ 38:10 (15) ยรม 9:23
(16) โยบ 3:9 (17) สดต 18:8 (20) ยรม 1:13 (21) สดต 18:8 (22) โยบ 39:19

หรือແหลน หรือหอกซัด
 27 มันนับเหล็กว่าเป็นฟาง และ
 ทองสัมฤทธิ์ว่าเป็นไม้ผุ
 28 ลูกธนูทำให้มันหนีไปไม่ได้
 หินลูกสลึงก็กลายเป็นตอข้าว
 29 ไม้กระบองก็นับเป็นตอข้าว
 ด้วย มันหัวเราะเยาะการซัด
 หอก
 30 เบื้องล่างของมันคมอย่างกับ
 เศษหม้อแตก มันเหยียดตัว
 ออกบนเลนเหมือนแผลมคม
 31 มันทำให้น้ำลึกเดือดเหมือน
 หม้อ มันทำให้ทะเลเหมือน
 หม้อน้ำมันทา
 32 มันละทางแหวววบไว้ข้าง
 หลัง ทำให้ใครๆคิดว่ามหา
 สมุทรผมหงอก
 33 บนแผ่นดินโลก ไม่มีอะไร
 เหมือนมัน เป็นสิ่งที่ถูกสร้างไม่
 ให้รู้จักความกลัว
 34 มันเห็นทุกสิ่งที่อยู่สูง มัน
 เป็นกษัตริย์เหนือบรรดาสัตว์ที่
 สร้าง"

โยบสารภาพต่อพระเจ้า
42 แล้วโยบทูลพระเยโฮ-
 วาห์ว่า
 2 "ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า พระ
 องค์ทรงกระทำทุกสิ่งได้ และ
 พระประสงค์ของพระองค์จะ
 ไม่หดหู่ไปได้เลย
 3 "นี่ใครหนอที่ซ่อนคำปรึกษา
 ด้วยไร้ความรู้" เพราะฉะนั้น

ข้าพระองค์จึงกล่าวถึงสิ่งที่ข้า
 พระองค์ไม่เข้าใจ สิ่งทีประ-
 หลาดเกินแก่ข้าพระองค์ ซึ่งข้า
 พระองค์ไม่ทราบ
 4 "ฟังซี เราจะพูด เราจะถามเจ้า
 ขอเจ้าตอบเรา"
 5 ข้าพระองค์เคยได้ยินถึงพระ
 องค์ด้วยหู แต่บัดนี้ตาของข้า
 พระองค์เห็นพระองค์
 6 ฉะนั้นข้าพระองค์จึงเกลียดตน
 เอง และกลับใจอยู่ในผงคลีและ
 ขี้เถ้า"

**ความมั่งคั่งของโยบ
 กลับมาสู่ท่านอีก**

7 เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสพระวจ-
 นะเหล่านี้แก่โยบแล้ว พระเย-
 โฮวาห์ตรัสกับเอลีฟัสชาวเทมาน
 ว่า "ความพิโรธของเราพุ่งขึ้น
 ต่อเจ้า และต่อสหายทั้งสองของ
 เจ้า เพราะเจ้ามิได้พูดถึงเรา
 อย่างที่ถูก ตั้งโยบผู้รับใช้ของ
 เราได้พูด
 8 เพราะฉะนั้นจงเอาวัวผู้เจ็ดตัว
 และแกะผู้เจ็ดตัว ไปหาโยบผู้
 รับใช้ของเรา และถวายเครื่อง
 เผาบูชาสำหรับเจ้าทั้งหลาย และ
 โยบผู้รับใช้ของเราจะอธิษฐาน
 เพื่อเจ้า เพราะเราจะยอมรับเขา
 เกรงว่าเรากระทำกับเจ้าตาม
 ความโง่ของเจ้า เพราะเจ้าทั้ง
 หลายมิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก
 ตั้งโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด"

(28) โยบ 39:7 (29) 2 พศด 26:14 (31) โยบ 41:20 (33) โยบ 40:19

(34) โยบ 26:12 (2) ปฐก 18:14 (3) โยบ 38:2 (4) ปฐก 18:27 (5) โยบ 4:12

(6) โยบ 9:31 (7) โยบ 2:11 (8) กตว 23:1, 14

9 ฝ่ายเอลีฟัสชาวเทมาน และ บิลดัคคนชูอาห์ และเศฟาร์ชาวนาอาเมห์ ได้ไปกระทำตามที่ พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง และพระเยโฮวาห์ทรงยอมรับโยบ

10 และพระเยโฮวาห์ทรงให้โยบ กลับสู่สภาพดี เมื่อท่านอธิษฐานเผื่อสหายของท่าน และพระเยโฮวาห์ประทานให้โยบมีมาก เป็นสองเท่าของที่มีอยู่ก่อน

11 และบรรดาพี่น้องชายหญิงของท่าน และบรรดาผู้ที่รู้จักท่านมาก่อนได้มาหาท่าน และรับประทานอาหารกับท่านในบ้านของท่าน และเขาทั้งหลายสำแดงความเห็นอกเห็นใจและเล้าโลมท่าน ด้วยเรื่องเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงนำมาเหนือท่าน และต่างก็ให้เงินแผ่นหนึ่งกับแหวนทองคำวงหนึ่งแก่ท่าน

12 และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวย

พระพรชีวิตอันปลายของโยบ มากยิ่งกว่าเริ่มต้นของท่าน และท่านมีแกะหนึ่งหมื่นสี่พัน อูฐหกพัน วัวผู้พันคู่ และลาตัวเมียหนึ่งพัน

13 ท่านมีบุตรชายเจ็ดคน และบุตรสาวสามคนด้วย

14 และท่านเรียกชื่อคนแรกว่าเยมีมาห์ และชื่อคนที่สอง เคลียาห์ และชื่อคนที่สาม เครเนห์ปุค

15 และในแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นไม่มีหึงใดงดงามเท่าบรรดาบุตรสาวของโยบ และบิดาของเขาได้ให้มรดกแก่เธอพร้อมกับพวกพี่ชายและน้องชายของเธอ

16 ต่อจากนี้ไป โยบมีชีวิตอยู่อีกหนึ่งร้อยสี่สิบปี และได้เห็นบุตรชายของท่าน หลานเหลนของท่านสี่ชั่วอายุ

17 และโยบก็สิ้นชีวิตเป็นคนแก่หง่อมทีเดียว

(9) โยบ 34:31-32 (10) พบทู 30:3; โยบ 5:18-20; สดต 14:7; 53:6

(11) โยบ 19:13-14; สกษ 16:7 (12) พบทู 8:16; โยบ 8:7 (13) โยบ 1:2

(15) สดต 144:12; กจ 7:20 (16) ปฐก 11:32; ปฐก 25:7 (17) โยบ 5:26; ปฐก 15:15